

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
IV <i>Informace</i>		
INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE		
Soudní dvůr Evropské unie		
2010/C 346/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 328, 4.12.2010	1
Tribunál		
2010/C 346/02	Složení přísahy nového člena Tribunálu	2
2010/C 346/03	Přidělení p. Popesca k senátům	2
V <i>Oznámení</i>		
SOUDNÍ ŘÍZENÍ		
Soudní dvůr		
2010/C 346/04	Věc C-535/07: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. října 2010 — Evropská komise v. Rakouská republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 79/409/EHS a 92/43/EHS — Ochrana volně žijících ptáků — Nesprávné vyhlášení a nedostatečná právní ochrana zvláště chráněných oblastí“)	3

2010/C 346/05	Věc C-185/08: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank 's-Gravenhage — Nizozemsko) — Latchways plc, Eurosafe Solutions BV v. Kedge Safety Systems BV, Consolidated Nederland BV („Směrnice 89/106/EHS — Stavební výrobky — Směrnice 89/686/EHS — Osobní ochranné prostředky — Rozhodnutí 93/465/EHS — Označení CE — Kotvicí zařízení k ochraně proti pádu z výšky při práci na střeších — Norma EN 795“) 3	3
2010/C 346/06	Věc C-280/08 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. října 2010 — Deutsche Telekom AG v. Evropská komise, Vodafone D2 GmbH, dříve Vodafone AG & Co. KG, dříve Arcor AG & Co. KG a další („Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Článek 82 ES — Trh telekomunikačních služeb — Přístup do pevné sítě historického provozovatele — Velkoobchodní ceny mezeitímých služeb — Přístup k účastnickému vedení poskytovaných soutěžitelům — Maloobchodní ceny za přístupové služby poskytované účastníkům — Tarifní praktiky dominantního podniku — Stlačení marží soutěžitelů — Ceny schválené vnitrostátním regulačním orgánem — Rozhodovací prostor dominantního podniku — Přičitatelnost protiprávního jednání — Pojem „zneužití“ — Kritérium stejně výkonného soutěžitele — Výpočet stlačení marží — Účinky zneužití — Výše pokuty“) 4	4
2010/C 346/07	Věc C-350/08: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. října 2010 — Evropská komise v. Litevská republika („Nesplnění povinnosti státem — Akt o přistoupení z roku 2003 — Povinnosti přistupujících států — Acquis communautaire — Směrnice 2001/83/ES a 2003/63/ES — Nařízení (EHS) č. 2309/93 a nařízení (ES) č. 726/2004 — Humánní léčivé přípravky — Podobné biologické léčivé přípravky vycházející z biotechnologie — Vnitrostátní registrace udělená před přistoupením“) .. 5	5
2010/C 346/08	Věc C-467/08: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de Barcelona — Španělsko) — PADAWAN SL v. Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) („Sbližování právních předpisů — Autorské právo a práva s ním související — Směrnice 2001/29/ES — Právo na rozmnožování — Výjimky a omezení — Výjimka pro rozmnožování k soukromému užití — Pojem „spravedlivá odměna“ — Jednotný výklad — Provedení členskými státy — Kritéria — Meze — Poplatek za soukromé rozmnožování uplatněný na vybavení, přístroje a nosiče určené k digitálnímu rozmnožování“) 5	5
2010/C 346/09	Věc C-482/08: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. října 2010 — Spojené království Velké Británie a Severního Irska v. Rada Evropské unie („Žaloba na neplatnost — Rozhodnutí 2008/633/SVV — Konzultační přístup určených orgánů členských států a Europolu do Vízového informačního systému (VIS) pro účely prevence, odhalování a vyšetřování teroristických trestných činů a jiných závažných trestných činů — Rozvoj ustanovení schengenského acquis — Vyloučení Spojeného království z postupu přijímání uvedeného rozhodnutí — Platnost“) 6	6
2010/C 346/10	Věc C-499/08: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vestre Landsret — Dánsko) — Ingeniørforeningen i Danmark, jednající jménem Ole Andersena v. Region Syddanmark („Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Zákaz diskriminace na základě věku — Nezaplacení odstupného zaměstnancům, kteří mají nárok na starobní důchod“) 7	7
2010/C 346/11	Věc C-508/08: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. října 2010 — Evropská komise v. Maltská republika („Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb služeb v námořní dopravě — Nařízení (EHS) č. 3577/92 — Články 1 a 4 — Služby kabotáže v rámci členského státu — Povinnost uzavírat smlouvy na poskytování veřejné služby na nediskriminačním základě — Uzavření výhradní smlouvy bez předchozího zadávacího řízení před přistoupením členského státu k Unii“) 7	7

2010/C 346/12	Věc C-570/08: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Anotato Dikastirio Kyprou — Kyperská republika) — Symvoulio Apochetefseon Lefkosias v. Anatheoritiki Archi Prosforon („Veřejné zakázky — Směrnice 89/665/EHS — Článek 2 odst. 8 — Orgán příslušný k přezkumu, který není soudem — Zrušení rozhodnutí zadavatele přijmout nabídku — Možnost zadavatele podat návrh na soudní přezkum tohoto zrušujícího rozhodnutí“) ...	8
2010/C 346/13	Věc C-16/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Gudrun Schwemmer v. Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse („Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 a č. 574/72 — Rodinné dávky — Pravidla o vyloučení souběhu — Článek 76 odst. 2 nařízení č. 1408/71 — Článek 10 odst. 1 písm. a) nařízení č. 574/72 — Děti, které bydlí v členském státě s matkou, jež v něm splňuje podmínky pro vyplácení rodinných dávek, a jejichž otec, který pracuje ve Švýcarsku a a priori splňuje podmínky pro vyplácení rodinných dávek stejného druhu podle švýcarských právních předpisů, nepodal žádost o přiznání těchto dávek“)	8
2010/C 346/14	Věc C-45/09: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeitsgericht Hamburg — Německo) — Gisela Rosenblatt v. Oellerking Gebäudereinigungsges.mbH („Směrnice 2000/78/ES — Diskriminace na základě věku — Skončení pracovního poměru z důvodu dosažení důchodového věku“)	9
2010/C 346/15	Věc C-49/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. října 2010 — Evropská komise v. Polská republika („Nesplnění povinnosti státem — Daň z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Následné přistoupení členských států — Přejícná ustanovení — Časová působnost — Uplatňování snížené sazby — Kojenecké ošacení, oděvní doplňky a dětská obuv“)	9
2010/C 346/16	Věc C-61/09: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Německo) — Landkreis Bad Dürkheim v. Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion („Společná zemědělská politika — Integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor — Nařízení (ES) č. 1782/2003 — Režim jednotné platby — Společná pravidla pro režimy přímých podpor — Pojem „hektar, na který lze poskytnout podporu“ — Nezemědělská činnost — Podmínky pro přičlenění zemědělské plochy k podniku“).....	10
2010/C 346/17	Věc C-67/09 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. října 2010 — Nuova Agricast Srl, Cofra srl v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Režim podpor investic ve znevýhodněných oblastech Itálie — Rozhodnutí Komise prohlašující tento režim za slučitelný se společným trhem — Návrhy na náhradu škod údajně vzniklých v důsledku přijetí tohoto rozhodnutí — Přejícná opatření upravující přechod mezi tímto a předchozím režimem — Časová působnost rozhodnutí Komise nevznášet námítky vůči předchozímu režimu — Zásady právní jistoty, ochrany legitimního očekávání a rovného zacházení“)	11
2010/C 346/18	Věc C-72/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Francie) — Établissements Rimbaud SA v. Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence („Přímé daně — Volný pohyb kapitálu — Právní osoby se sídlem v třetím státě, který je součástí Evropského hospodářského prostoru — Vlastnictví nemovitostí, které se nacházejí v členském státě — Daň z tržní hodnoty těchto nemovitostí — Odmítnutí přiznat osvobození od daně — Boj proti daňovým únikům — Posouzení s ohledem na Dohodu o EHP“)	11

2010/C 346/19	Věc C-81/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Symvoulio tis Epikrateias — Řecko) — Idryma Typou A. E. v. Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis („Svoboda usazování — Volný pohyb kapitálu — Právo společností — První směrnice 68/151/EHS — Akciová společnost spadající do odvětví tisku a televize — Společnost a akcionář, kteří drží podíl převyšující 2,5 % akcií — Správní pokuta uložená společně a nerozdílně“)	12
2010/C 346/20	Věc C-97/09: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Rakousko) — Ingrid Schmelz v. Finanzamt Waldviertel („Šestá směrnice o DPH — Článek 24 odst. 3 a článek 28i — Směrnice 2006/112/ES — Článek 283 odst. 1 písm. c) — Platnost — Články 12 ES, 43 ES a 49 ES — Zásada rovného zacházení — Zvláštní režim pro malé podniky — Osvobození od DPH — Odmítnutí přiznat osvobození od daně osobám povinným k dani usazeným v jiných členských státech — Pojem „roční obrat““)	12
2010/C 346/21	Věc C-175/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal — Spojené království) — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs v. Axa UK plc („Šestá směrnice o DPH — Osvobození od daně — Článek 13 část B písm. d) bod 3 — Operace týkající se plateb a převodů — Vymáhání dluhů — Platební plány pro účely poskytování zubní péče — Služby inkasování a zpracování plateb ve prospěch zákazníků poskytovatele služeb“)	13
2010/C 346/22	Věc C-203/09: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Volvo Car Germany GmbH v. Autohof Weidensdorf GmbH („Směrnice 86/653/EHS — Nezávislí obchodní zástupci — Ukončení smlouvy o obchodním zastoupení zmocnitelem — Nárok obchodního zástupce na odškodnění“)	14
2010/C 346/23	Věc C-205/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Szombathelyi Városi Bíróság — Maďarská republika) — trestní řízení proti Emilu Eredicsovi, Márii Vassné Sápi („Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2001/220/SVV — Postavení obětí v trestním řízení — Pojem „obět“ — Právnícká osoba — Mediace v rámci trestního řízení — Prováděcí pravidla“)	14
2010/C 346/24	Věc C-227/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale ordinario di Torino — Itálie) — Antonino Accardo a další v. Comune di Torino („Sociální politika — Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků — Úprava pracovní doby — Příslušníci městské policie — Směrnice 93/104/ES — Směrnice 93/104/ES, ve znění směrnice 2000/34/ES — Směrnice 2003/88/ES — Články 5, 17 a 18 — Maximální délka týdenní pracovní doby — Kolektivní smlouvy nebo dohody uzavřené mezi sociálními partnery na úrovni členského státu nebo regionu — Odchylky týkající se doby odpočinku v týdnu, který byl odložen, a náhradní doby odpočinku — Přímý účinek — Konformní výklad“)	15
2010/C 346/25	Věc C-242/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechthshof te Amsterdam — Nizozemsko) — Albron Catering BV v. FNV Bondgenoten, John Roest („Sociální politika — Převody podniků — Směrnice 2001/23/ES — Zachování práv zaměstnanců — Skupina společností, ve které jsou pracovníci zaměstnání „zaměstnavatelskou“ společností a trvale přidělení k „provozní společnosti“ — Převod podniku provozní společnosti“)	15

2010/C 346/26	Věc C-243/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesellschaft Halle — Německo) — Günter Fuß v. Stadt Halle („Sociální politika — Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků — Směrnice 2003/88/ES — Úprava pracovní doby — Hasiči zaměstnaní ve veřejném sektoru — Zásahová služba — Článek 6 písm. b) a čl. 22 odst. 1 první pododstavec písm. b) — Maximální délka týdenní pracovní doby — Odmítnutí vykonávat práci přesahující tuto délku — Nucené převedení na jinou práci — Přímý účinek — Důsledek pro vnitrostátní soudy“)	16
2010/C 346/27	Věc C-306/09: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour constitutionnelle — Belgie) — Výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného na I. B. („Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Evropský zatýkací rozkaz a postupy předávání mezi členskými státy — Článek 4 — Důvody, pro které je možné výkon odmítnout — Článek 4 bod 6 — Zatýkací rozkaz vydaný za účelem výkonu trestu — Článek 5 — Záruky, které musí poskytnout vystavující členský stát — Článek 5 bod 1 — Odsouzení v nepřítomnosti — Článek 5 bod 3 — Zatýkací rozkaz vydaný za účelem trestního stíhání — Předání podmíněně tím, že vyžádaná osoba bude vrácena do vykonávajícího členského státu — Společné uplatnění bodů 1 a 3 článku 5 — Slučitelnost“)	16
2010/C 346/28	Věc C-345/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Centrale Raad van Beroep — Nizozemsko) — J. A. van Delft, J. C. Ramaer, J. M. van Willigen, J. F. van der Nat, C. M. Janssen, O. Fokkens v. College van zorgverzekeringen („Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Hlava III kapitola 1 — Články 28, 28a a 33 — Nařízení (EHS) č. 574/72 — Článek 29 — Volný pohyb osob — Články 21 SFEU a 45 SFEU — Dávky zdravotního pojištění — Poživatelé starobního důchodu nebo důchodu vypláceného z důvodu pracovní neschopnosti — Bydliště v jiném členském státě, než je stát povinný k vyplácení důchodu — Poskytování věcných dávek ve státě bydliště na náklady státu povinného k vyplácení důchodu — Neprovedení registrace ve státě bydliště — Povinnost platit příspěvky ve státě povinném k vyplácení důchodu — Změna vnitrostátních právních předpisů státu povinného k vyplácení důchodu — Kontinuita zdravotního pojištění — Rozdílné zacházení s rezidenty a nerezidenty“)	17
2010/C 346/29	Věc C-367/09: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 28. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Antwerpen — Belgie) — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau v. SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV („Řízení o předběžné otázce — Poškození finančních zájmů Evropské unie — Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Článek 1, čl. 3 odst. 1 třetí pododstavec, články 5 a 7 — Nařízení (EHS) č. 3665/87 — Článek 11 a čl. 18 odst. 2 písm. c) — Pojem „hospodářský subjekt“ — Osoby, které se podílely na nesrovnalosti — Osoby, které odpovídají za nápravu nesrovnalosti nebo jsou povinny zajistit, aby k ní nedošlo — Správní sankce — Přímý účinek — Promlčení stíhání — Přerušení“)	18
2010/C 346/30	Věc C-385/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės — Litevská republika) — Nidera Handelscompagnie BV v. Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos („Směrnice 2006/112/ES — Nárok na odpočet DPH odvedené na vstupu — Vnitrostátní právní úprava vylučující nárok na odpočet daně u zboží prodaného dále před identifikací osoby povinné k dani pro účely DPH“)	19
2010/C 346/31	Věc C-423/09: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 28. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Staatssecretaris van Financiën v. X BV („Společný celní sazebník — Sazební zařazení zboží — Kombinovaná nomenklatura — Sušená zelenina (hlavičky česneku), z níž nebyla odstraněna veškerá tekutina“)	19

2010/C 346/32	Věc C-428/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État — Francie) — Union syndicale Solidaire Isère v. Premier ministre, Ministère du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville, Ministère de la santé et des sports („Sociální politika — Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků — Směrnice 2003/88/ES — Úprava pracovní doby — Články 1, 3 a 17 — Rozsah působnosti — Příležitostná a sezónní činnost osob, které uzavřely „smlouvu o příležitostné mimoškolské výchovné činnosti“ — Omezení pracovní doby těchto pracovníků v rekreačních a volnočasových zařízeních na 80 dnů ročně — Vnitrostátní právní úprava, která nestanoví pro tyto pracovníky minimální dobu denního odpočinku — Odchytky stanovené v článku 17 — Podmínky — Záruka rovnocenné náhradní doby odpočinku nebo, ve výjimečných případech, záruka náležitě ochrany“) 20	20
2010/C 346/33	Věc C-500/09: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 28. října 2010 — Evropská komise v. Řecká republika („Nesplnění povinnosti státem — Poštovní služby — Směrnice 97/67/CE — Vnitrostátní omezení — Podniky poskytující expresní poštovní služby — Vnitrostátní režim licencí“) 20	20
2010/C 346/34	Věc C-41/10: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 28. října 2010 — Evropská komise v. Belgické království („Nesplnění povinnosti státem — Přímé pojištění jiné než životní — Směrnice 73/239/EHS a 92/49/EHS — Vzájemné pojišťovny činné na trhu doplňkového nemocenského pojištění — Nesprávné a neúplné provedení“) 21	21
2010/C 346/35	Věc C-117/09 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 24. června 2010 — Kronoply GmbH & Co. KG v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Žádost o podporu, kterou má být pozměněna podpora, jež byla příjemci dříve schválena a která byla Komisi oznámena po úplném provedení investičního záměru — Kritéria motivačního účinku a nezbytnosti“) 21	21
2010/C 346/36	Věc C-386/09: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 15. září 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour du travail de Bruxelles — Belgie) — Jhonny Briot v. Randstad Interim, Sodexho SA, Rada Evropské unie („Článek 104 odst. 3 druhý pododstavec jednacího řádu — Směrnice 2001/23/ES — Převod podniků — Zachování práv zaměstnanců — Neprodouzení pracovní smlouvy zaměstnance agentury práce uzavřené na dobu určitou“) 22	22
2010/C 346/37	Věc C-28/10 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 2. září 2010 — Mehmet Salih Bayramoglu v. Evropský parlament, Rada Evropské unie („Kasační opravný prostředek — Článek 119 jednacího řádu — Návrhová žádání stížená vadami — Zjevná nepřipustnost“) 22	22
2010/C 346/38	Věc C-292/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Regensburg (Německo) dne 11. června 2010 — G v. Cornelius de Visser 23	23
2010/C 346/39	Věc C-328/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (třetí senát) (Itálie) dne 5. července 2010 — Enipower SpA v. Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas 24	24
2010/C 346/40	Věc C-329/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (třetí senát) (Itálie) dne 5. července 2010 — ENI SpA v. Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas a Cassa Conguaglio per il Settore Elettrico 25	25

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 346/41	Věc C-330/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (třetí senát) (Itálie) dne 5. července 2010 — Edison Trading SpA v. Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas	25
2010/C 346/42	Věc C-331/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (třetí senát) (Itálie) dne 5. července 2010 — E.On Produzione SpA v. Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas	25
2010/C 346/43	Věc C-332/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (třetí senát) (Itálie) dne 5. července 2010 — Edipower SpA v. Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas	26
2010/C 346/44	Věc C-333/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Itálie) dne 5. července 2010 — E.On Energy Trading SpA v. Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas	26
2010/C 346/45	Věc C-406/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (Chancery Division) (Anglie a Wales) dne 11. srpna 2010 — SAS Institute Inc. v. World Programming Ltd	26
2010/C 346/46	Věc C-426/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. srpna 2010 Bell & Ross BV proti usnesení Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 18. června 2010 ve věci T-51/10, Bell & Ross v. OHIM	28
2010/C 346/47	Věc C-442/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) dne 13. září 2010 — Churchill Insurance Company Limited, Tracy Evans v. Benjamin Wilkinson, zastoupený svým otcem Stevenem Wilkinsonem jako litigation friend, Equity Claims Limited	29
2010/C 346/48	Věc C-458/10: Žaloba podaná dne 17. září 2010 — Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství	29
2010/C 346/49	Věc C-464/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Mons (Belgie) dne 24. září 2010 — Belgický stát v. Pierre Henfling, Raphaël Davin, Koenraad Tanghe, (jednající jako konkurzní správci společnosti Tierce Franco-Belge S.A.)	30
2010/C 346/50	Věc C-465/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 27. září 2010 — Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales v. Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre	30
2010/C 346/51	Věc C-468/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 28. září 2010 — Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF) v. Administración del Estado	31
2010/C 346/52	Věc C-469/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 28. září 2010 — Federación de Comercio Electrónico a Marketing Directo (FECEMD) v. Administración del Estado	32

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 346/53	Věc C-472/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Pest Megyei Bíróság (Maďarská republika) dne 29. září 2010 — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság v. Invitel Távközlési Zrt.	32
2010/C 346/54	Věc C-484/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 7. října 2010 — Asociación para la Calidad de los Forjados (ASCAFOR), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (ASIDAC) v. Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (AIDICO) Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (ANEFHOP), Ferrovial Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (OFICEMEN), Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (ACERTEQ)	32
2010/C 346/55	Věc C-487/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal administratif de Rennes (Francie) dne 11. října 2010 — L'Océane Immobilière SAS v. Direction de contrôle fiscal Ouest	33
2010/C 346/56	Věc C-488/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante (Španělsko) dne 11. října 2010 — Celaya Empananza y Galdos Internacional S.A. v. Proyectos Integrales de Balizamientos S.L.	33
2010/C 346/57	Věc C-491/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Celle (Německo) dne 15. října 2010 — Joseba Andoni Aguirre Zarraga v. Simone Pelz	34
2010/C 346/58	Věc C-496/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Ufficio del Giudice di Pace di Venafro (Itálie) dne 15. října 2010 — Trestní řízení vedené proti Aldovi Patriciellovi	34
2010/C 346/59	Věc C-500/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione Tributaria Centrale — Sezione di Bologna (Itálie) dne 19. října 2010 — Ufficio IVA di Piacenza v. Belvedere Costruzioni Srl	34
2010/C 346/60	Věc C-501/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Itálie) dne 19. října 2010 — Trestní řízení proti Raffaelu Russovi	34
2010/C 346/61	Věc C-502/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 20. října 2010 — Staatssecretaris van Justicie v. M. Singh	35
2010/C 346/62	Věc C-503/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varhoven administrativen sad (Bulharsko) dne 20. října 2010 — Evroetil AD v. Direktor na Agentsia „Mitnitsi“	35
2010/C 346/63	Věc C-510/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 25. října 2010 — DR a TV2 Danmark A/S v. NCB	36
2010/C 346/64	Věc C-235/08: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Ried im Innkreis — Rakousko) — Trestní řízení proti Rolandu Langerovi	37

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 346/65	Věc C-95/09: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 1. července 2010 — Evropská komise v. Irsko	37
2010/C 346/66	Věc C-182/09: Usnesení předsedy prvního senátu Soudního dvora ze dne 3. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division — Spojené království) — Seaport (NI) Ltd v. Department of the Environment for Northern Ireland	37
2010/C 346/67	Věc C-355/09: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 2. září 2010 — Evropská komise v. Irsko	38
2010/C 346/68	Věc C-394/09: Usnesení předsedy pátého senátu Soudního dvora ze dne 22. června 2010 — Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku	38
2010/C 346/69	Věc C-510/09: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 9. června 2010 — Evropská komise v. Francouzská republika	38
2010/C 346/70	Věc C-531/10: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 1. září 2010 — Evropská komise v. Portugalská republika	38
2010/C 346/71	Věc C-541/09: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 24. září 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice di pace di Varese — Itálie) — Siddiquee Mohammed Mohiuddin v. Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese	38
2010/C 346/72	Věc C-192/10: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 19. října 2010 — Evropská komise v. Španělské království	38
2010/C 346/73	Věc C-223/10: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 1. září 2010 — Evropská komise v. Rakouská republika	38
2010/C 346/74	Věc C-264/10: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 19. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Inalta Curte de Casație și Justiție — Rumunsko) — Trestní řízení proti Gheorge Kítovi	38

Tribunál

2010/C 346/75	Věc T-24/05: Rozsudek Tribunálu ze dne 27. října 2010 — Alliance One International a další v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Španělský trh nákupu a prvotního zpracování surového tabáku — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Stanovení cen a rozdělení trhu — Povinnost uvést odůvodnění — Přičitatelnost protiprávního jednání — Rovné zacházení“)	39
---------------	--	----

2010/C 346/76	Věc T-227/07: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. října 2010 — Španělsko v. Komise („EZOZF — Záruční sekce — Výdaje vyloučené z financování Společenství — Podpory na výrobu určené zpracovatelům rajčat — Namátkové kontroly během přiměřeného období — Přiměřenost“) 39	39
2010/C 346/77	Věc T-236/07: Rozsudek Tribunálu ze dne 26. října 2010 — Německo v. Komise („EZOZF — Záruční sekce — Schválení účetních závěrek — Rozpočtový rok 2006 — Datum použití čl. 32 odst. 5 prvního pododstavce nařízení (ES) č. 1290/2005 — Závaznost jednostranného prohlášení Komise přiloženého k protokolu ze zasedání Výboru stálých zástupců“) 39	39
2010/C 346/78	Věc T-23/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 26. října 2010 — CNOP a CCG v. Komise („Hospodářská soutěž — Správní řízení — Rozhodnutí nařizující kontrolu — Článek 20 odst. 4 nařízení (ES) č. 1/2003 — Příjemce postrádající právní subjektivitu — Povinnost uvést odůvodnění — Pojmy „podnik“ a „sdružení podniků““) 40	40
2010/C 346/79	Věc T-65/09 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 27. října 2010 — Reali v. Komise („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Smluvní zaměstnanci — Přijetí do zaměstnání — Zařazování do tříd — Odborná praxe — Diplom — Rovnocennost“) 40	40
2010/C 346/80	Věc T-131/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. října 2010 — Farmeco v. OHIM — Allergan (BOTUMAX) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství BOTUMAX — Starší slovní ochranná známka Společenství a starší obrazová ochranná známka Společenství BOTOX — Relativní důvody pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Poškození dobrého jména — Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009“) 40	40
2010/C 346/81	Věc T-365/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 27. října 2010 — Michalakopoulou Ktimatiki Touristiki v. OHIM — Free (FREE) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství FREE — Starší národní slovní ochranná známka FREE a starší národní obrazová ochranná známka free LA LIBERTÉ N'A PAS DE PRIX — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“) 41	41
2010/C 346/82	Věc T-32/09 P: Usnesení Tribunálu ze dne 28. října 2010 — Marcuccio v. Komise („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Postup před zahájením soudního řízení — Zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek — Vzájemný kasační opravný prostředek, který se omezuje na náklady řízení“) 41	41
2010/C 346/83	Věc T-515/09 P: Usnesení Tribunálu ze dne 18. října 2010 — Marcuccio v. Komise („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Odmítnutí orgánu přeložit rozhodnutí — Zčásti zjevně nepřípustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“) 41	41
2010/C 346/84	Věc T-516/09 P: Usnesení Tribunálu ze dne 18. října 2010 — Marcuccio v. Komise („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Zamítnutí žádosti o šetření — Odmítnutí orgánu přeložit rozhodnutí — Zčásti zjevně nepřípustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“) 42	42

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 346/85	Věc T-18/10 R II: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 25. října 2010 — Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Parlament a Komise („Předběžné opatření — Nařízení (ES) č. 1007/2009 — Obchodování s produkty z tuleňů — Zákaz dovozu a prodeje — Výjimka ve prospěch inuitské komunity — Další návrh na odklad provádění — Nové skutkové okolnosti — Nedostatek naléhavosti“)	42
2010/C 346/86	Věc T-353/10 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 25. října 2010 — Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních — Finanční podpora — Oznámení o dluhu týkající se vrácení finanční podpory — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nedodržení formálních požadavků — Nepřípustnost“).....	43
2010/C 346/87	Věc T-435/10: Žaloba podaná dne 17. září 2010 — IEM ERGA — EREVNES MELETES PERIVAL-LONTOS & CHOROTAXIAS A.E. v. Evropská komise	43
2010/C 346/88	Věc T-446/10: Žaloba podaná dne 17. září 2010 — Dow AgroSciences a Dintec Agroquímica — Productos Químicos v. Komise	43
2010/C 346/89	Věc T-447/10: Žaloba podaná dne 21. září 2010 — Evropaïki Dynamiki v. Soudní dvůr	44
2010/C 346/90	Věc T-449/10: Žaloba podaná dne 20. září 2010 — ClientEarth a další v. Komise	45
2010/C 346/91	Věc T-456/10: Žaloba podaná dne 1. října 2010 — Timab Industries a CFPR v. Komise	46
2010/C 346/92	Věc T-457/10: Žaloba podaná dne 26. září 2010 — Evropaïki Dynamiki v. Komise	47
2010/C 346/93	Věc T-474/10: Žaloba podaná dne 26. září 2010 — Evropaïki Dynamiki v. Komise	48
2010/C 346/94	Věc T-477/10: Žaloba podaná dne 9. října 2010 — SE — Blusen Stenau v. OHIM — SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS (SE© SPORTS EQUIPMENT)	48
2010/C 346/95	Věc T-478/10: Žaloba podaná dne 4. října 2010 — Département du Gers v. Komise	49
2010/C 346/96	Věc T-479/10: Žaloba podaná dne 4. října 2010 — Département du Gers v. Komise	50
2010/C 346/97	Věc T-480/10: Žaloba podaná dne 4. října 2010 — Département du Gers v. Komise	50
2010/C 346/98	Věc T-481/10: Žaloba podaná dne 4. října 2010 — Département du Gers v. Komise	50
2010/C 346/99	Věc T-482/10: Žaloba podaná dne 4. října 2010 — Département du Gers v. Komise	50

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 346/100	Věc T-485/10: Žaloba podaná dne 13. října 2010 — MIP Metro v. OHIM — J.C. Ribeiro SGPS (MISS B)	51
2010/C 346/101	Věc T-498/10: Žaloba podaná dne 18. října 2010 — Mayer Naman v. OHIM — Daniel e Mayer (David Mayer)	51
2010/C 346/102	Věc T-499/10: Žaloba podaná dne 8. října 2010 — MOL v. Komise	52
2010/C 346/103	Věc T-500/10: Žaloba podaná dne 19. října 2010 — Dorma v. OHIM — Puertas Doorsa (doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS)	52
2010/C 346/104	Věc T-501/10: Žaloba podaná dne 22. října 2010 — TI Media Broadcasting a TI Media v. Komise	53
2010/C 346/105	Věc T-502/10: Žaloba podaná dne 18. října 2010 — Département du Gers v. Komise	54
2010/C 346/106	Věc T-503/10: Žaloba podaná dne 21. října 2010 — IDT Biologika v. Komise	54
2010/C 346/107	Věc T-504/10: Žaloba podaná dne 22. října 2010 — Prima TV v. Komise	55
2010/C 346/108	Věc T-505/10: Žaloba podaná dne 18. října 2010 — Höganäs v. OHIM — Haynes (ASTALOY)	55
2010/C 346/109	Věc T-506/10: Žaloba podaná dne 22. října 2010 — Reti a Elettronica Industriale SpA v. Komise	56
2010/C 346/110	Věc T-508/10: Žaloba podaná dne 19. října 2010 — Seba Diş Ticaret ve Nakliyat v. OHIM — von Eicken (SEBA TRADITION ESTABLISHED 1932 20 FILTER)	56
2010/C 346/111	Věc T-509/10: Žaloba podaná dne 20. října 2010 — Manufacturing Support & Procurement Kala Naft v. Rada	57
2010/C 346/112	Věc T-512/10: Žaloba podaná dne 26. října 2010 — Nike International v. OHIM (DYNAMIC SUPPORT)	58
2010/C 346/113	Věc T-443/09: Usnesení Tribunálu ze dne 28. října 2010 — Agriconsulting Europe v. Komise	58
2010/C 346/114	Věc T-16/10: Usnesení Tribunálu ze dne 18. října 2010 — Alisei v. Komise	58
2010/C 346/115	Věc T-151/10: Usnesení Tribunálu ze dne 22. října 2010 — Bank Nederlandse Gemeenten v. Komise	58

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2010/C 346/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 328, 4.12.2010

Dřívější publikace

Úř. věst. C 317, 20.11.2010

Úř. věst. C 301, 6.11.2010

Úř. věst. C 288, 23.10.2010

Úř. věst. C 274, 9.10.2010

Úř. věst. C 260, 25.9.2010

Úř. věst. C 246, 11.9.2010

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNÁL

Složení přísahy nového člena Tribunálu

(2010/C 346/02)

Pan Andrei Popescu, jmenovaný rozhodnutím zástupců vlád členských států Evropské unie ze dne 18. listopadu 2010 ⁽¹⁾ soudcem Tribunálu Evropské unie na období od 26. listopadu 2010 do 31. srpna 2016, složil dne 26. listopadu 2010 přísahu před Soudním dvorem.

Přidělení p. Popesca k senátům

(2010/C 346/03)

Plenární konference Tribunálu rozhodla dne 29. listopadu 2010 v návaznosti na nástup p. Popesca do funkce soudce o následující změně rozhodnutí plenární konference ze dne 20. září 2010 o přidělení soudců k senátům, ve znění rozhodnutí ze dne 26. října 2010.

Na období ode dne 29. listopadu 2010 až do dne nástupu bulharského soudce do funkce jsou přiděleni:

ke II. rozšířenému senátu, v němž zasedá pět soudců:

p. Forwood, předseda senátu, p. Dehousse, pí Wiszniewska-Białecka, p. Prek, p. Schwarcz a p. Popescu, soudci.

ke 2. senátu, v němž zasedají tři soudci:

p. Forwood, předseda senátu

- a) p. Dehousse a p. Popescu, soudci;
- b) p. Dehousse a p. Schwarcz, soudci;
- c) p. Schwarcz a p. Popescu, soudci.

k VII. rozšířenému senátu, v němž zasedá pět soudců:

p. Dittlich, předseda senátu, p. Dehousse, pí Wiszniewska-Białecka, p. Prek, p. Schwarcz a p. Popescu, soudci.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 306, 23.11.2010, s. 76.

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. října 2010 — Evropská komise v. Rakouská republika

(Věc C-535/07) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 79/409/EHS a 92/43/EHS — Ochrana volně žijících ptáků — Nesprávné vyhlášení a nedostatečná právní ochrana zvláště chráněných oblastí“)

(2010/C 346/04)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Sauer a D. Recchia, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika (zástupci: E. Riedl, E. Pürgy a K. Drechsel, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Spolková republika Německo (zástupci: M. Lumma a J. Möller, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti členským státem — Porušení čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 103, s. 1; Zvl. vyd. 15/01, s. 98) a čl. 6 odst. 2 ve spojení s článkem 7 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102) — Neoznačení území vhodného pro ochranu druhů ptáků jako zvláště chráněné oblasti („Hanság“) a nesprávné vymezení dalšího území („Niedere Tauern“) — Nezajištění právní ochrany splňující požadavky vyplývající z práva Společenství dosud označeným zvláště chráněným oblastem

Výrok

1) Rakouská republika tím, že:

— nevyhlásila správně na základě ornitologických kritérií oblast Hanság ve spolkové zemi Burgenland jako zvláště chráněnou oblast a nevymezila zvláště chráněnou oblast Niedere Tauern

ve spolkové zemi Štýrsko v souladu s čl. 4 odst. 1 směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků a

— neposkytla zvláště chráněným oblastem Maltach, Wiesengebiete im Freiwald, Pfeifer Anger, Oberes Donautal a Untere Traun ve spolkové zemi Horní Rakousy, jakož i zvláště chráněné oblasti Verwall ve spolkové zemi Vorarlbersko právní ochranu, jaká by byla v souladu s požadavky článku 4 směrnice 79/409 a čl. 6 odst. 2 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, ve spojení s článkem 7 posledně uvedené směrnice,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedených ustanovení.

2) Ve zbývajících částech žaloba zamítna.

3) Evropská komise, Rakouská republika a Spolková republika Německo ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 51, 23.2.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank 's-Gravenhage — Nizozemsko) — Latchways plc, Eurosafe Solutions BV v. Kedge Safety Systems BV, Consolidated Nederland BV

(Věc C-185/08) ⁽¹⁾

(„Směrnice 89/106/EHS — Stavební výrobky — Směrnice 89/686/EHS — Osobní ochranné prostředky — Rozhodnutí 93/465/EHS — Označení CE — Kotvicí zařízení k ochraně proti pádu z výšky při práci na střeších — Norma EN 795“)

(2010/C 346/05)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank 's-Gravenhage

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Latchways plc, Eurosafe Solutions BV

Žalované: Kedge Safety Systems BV, Consolidated Nederland BV

použití ve směrnících technické harmonizace, vylučuje, aby bylo označení CE fakultativně připojeno k výrobku, který nespadá do rozsahu působnosti směrnice, na jejímž základě je připojeno, i když tento výrobek splňuje technické požadavky kladené touto směrnicí.

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Rechtbank 's-Gravenhage — Výklad směrnice Rady 89/106/EHS ze dne 21. prosince 1988 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se stavebních výrobků (Úř. věst. 1989, L 40, s. 12; Zvl. vyd. 13/09, s. 296), směrnice Rady 89/686/EHS ze dne 21. prosince 1989 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se osobních ochranných prostředků (Úř. věst. L 399, s. 18; Zvl. vyd. 13/10, s. 98) a rozhodnutí Rady 93/465/EHS ze dne 22. července 1993 o modulech pro různé fáze postupů posuzování shody a o pravidlech pro připojování a používání označení shody CE, které jsou určeny k použití ve směrnících technické harmonizace (Úř. věst. L 220, s. 23; Zvl. vyd. 13/12, s. 195) — Kotvicí zařízení k ochraně proti pádu z výšky určená pro trvalé zabudování do stavby — Evropská norma EN 795

Výrok

- 1) Na ustanovení evropské normy EN 795 týkající se kotvicích zařízení třídy A1 se nevztahuje směrnice Rady 89/686/EHS ze dne 21. prosince 1989 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se osobních ochranných prostředků, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003, tudíž tato ustanovení nespádají do rámce práva Unie, a tedy Soudní dvůr nemá pravomoc provádět jejich výklad.
- 2) Kotvicí zařízení, jako jsou zařízení dotčená v původním řízení, která nejsou určena k držení nebo nošení jejich uživatelem, nespádají pod směrnici 89/686, ve znění nařízení č. 1882/2003, ani jako taková, ani z důvodu skutečnosti, že jsou určena pro připojení k osobnímu ochrannému prostředku.
- 3) Na kotvicí zařízení, jako jsou zařízení dotčená v původním řízení, která jsou součástí stavby, ke které jsou připojena pro účely zajištění bezpečnosti při užívání nebo provozu střechy této stavby, se vztahuje směrnice Rady 89/106/EHS ze dne 21. prosince 1988 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se stavebních výrobků, ve znění nařízení č. 1882/2003.
- 4) Rozhodnutí Rady 93/465/EHS ze dne 22. července 1993 o modulech pro různé fáze postupů posuzování shody a o pravidlech pro připojování a používání označení shody CE, které jsou určeny k

(¹) Úř. věst. C 197, 2.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. října 2010 — Deutsche Telekom AG v. Evropská komise, Vodafone D2 GmbH, dříve Vodafone AG & Co. KG, dříve Arcor AG & Co. KG a další

(Věc C-280/08 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Článek 82 ES — Trh telekomunikačních služeb — Přístup do pevné sítě historického provozovatele — Velkoobchodní ceny mezitímních služeb přístupu k účastnickému vedení poskytovaných soutěžitelům — Maloobchodní ceny za přístupové služby poskytované účastníkům — Tarifní praktiky dominantního podniku — Stlačení marží soutěžitelů — Ceny schválené vnitrostátním regulačním orgánem — Rozhodovací prostor dominantního podniku — Přičitatelnost protiprávního jednání — Pojem „zneužití“ — Kritérium stejné výkonného soutěžitele — Výpočet stlačení marží — Účinky zneužití — Výše pokuty“)

(2010/C 346/06)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Deutsche Telekom AG (zástupci: U. Quack, S. Ohlhoff a M. Hutschneider, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: K. Mojzesowicz, W. Mölls a O. Weber, zmocněnci, Vodafone D2 GmbH, dříve Vodafone AG & Co. KG, dříve AG & Co. KG (zástupce: M. Klusmann, zmocněnec), Versatel NRW GmbH, dříve Tropolys NRW GmbH, dříve CityKom Münster GmbH Telekommunikationsservice, EWE TEL GmbH, HanseNet Telekommunikation GmbH, Versatel Nord GmbH, dříve Versatel Nord-Deutschland GmbH, dříve KomTel Gesellschaft für Kommunikations- und Informationsdienste mbH, NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH, Versatel Süd GmbH, dříve Versatel Süd-Deutschland GmbH, dříve tesion Telekommunikation GmbH, Verstel West GmbH, dříve Versatel West-Deutschland GmbH, dříve Versatel Deutschland GmbH & Co. KG (zástupce: N. Nolte, advokát)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého rozšířeného senátu) ze dne 10. dubna 2008 ve věci T 271/03, Deutsche Telekom v. Komise, kterým Soud zamítl žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí Komise 2003/707/ES ze dne 21. května 2003, týkající se řízení o použití článku 82 ES (věci COMP/C 1/37.451, 37.578, 37.579 — Deutsche Telekom AG) (Úř. věst. L 263, s. 9), a podpůrně snížení pokuty uložené žalobkyni — Zneužití dominantního postavení — Cena za přístup do pevné telekomunikační sítě v Německu — Zneužívající povaha cenových praktik dominantního podniku, účtujícího svým konkurentům vyšší tarify za mezitímní služby pro přístup do účastnického vedení, než jsou maloobchodní ceny, které účtuje svým předplatitelům

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Deutsche Telekom AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 223, 30.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. října 2010 — Evropská komise v. Litevská republika

(Věc C-350/08) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Akt o přistoupení z roku 2003 — Povinnosti přistupujících států — Acquis communautaire — Směrnice 2001/83/ES a 2003/63/ES — Nařízení (EHS) č. 2309/93 a nařízení (ES) č. 726/2004 — Humánní léčivé přípravky — Podobné biologické léčivé přípravky vycházející z biotechnologie — Vnitrostátní registrace udělená před přistoupením“)

(2010/C 346/07)

Jednací jazyk: litevština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Steiblytė a M. Šimerdová, zmocněnkyně)

Žalovaná: Litevská republika (zástupci: D. Kriaučiūnas a R. Mackevičienė, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 6 odst. 1 a bodu 4 části II přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, s. 67; Zvl. vyd. 13/27, s. 69), ve znění směrnice 2003/63/ES, jakož i čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2309/93 ze dne 22. července 1993, kterým se stanoví postupy Společenství pro

registraci a dozor nad humánními a veterinárními léčivými přípravky a kterým se zakládá Evropská agentura pro hodnocení léčivých přípravků (Úř. věst. L 214, s. 1; Zvl. vyd. 13/12, s. 151), a čl. 3 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky (Úř. věst. L 136, s. 1; Zvl. vyd. 13/34, s. 229) — Ponechání v platnosti vnitrostátního povolení pro prodej podobného biologického léčivého přípravku „Grasalva“

Výrok

- 1) Litevská republika zachováním vnitrostátní registrace pro léčivé přípravky Grasalva nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 6 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, ve znění směrnice Komise 2003/63/ES ze dne 25. června 2003, jakož i z čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2309/93 ze dne 22. července 1993, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci a dozor nad humánními a veterinárními léčivými přípravky a kterým se zakládá Evropská agentura pro hodnocení léčivých přípravků, a z čl. 3 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky.

- 2) Litevské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 247, 27.9.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de Barcelona — Španělsko) — PADAWAN SL v. Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

(Věc C-467/08) (¹)

(„Sbližování právních předpisů — Autorské právo a práva s ním související — Směrnice 2001/29/ES — Právo na rozmnožování — Výjimky a omezení — Výjimka pro rozmnožování k soukromému užití — Pojem „spravedlivá odměna“ — Jednotný výklad — Provedení členskými státy — Kritéria — Meze — Poplatek za soukromé rozmnožování uplatněný na vybavení, přístroje a nosiče určené k digitálnímu rozmnožování“)

(2010/C 346/08)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Provincial de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: PADAWAN SL

Žalovaná: Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

Za přítomnosti: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación de Artistas Intérpretes o Ejecutantes — Sociedad de Gestión de España (AIE), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Audiencia Provincial de Barcelona — Výklad čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230) — Právo na rozmnožování — Výjimky a omezení — Spravedlivá odměna — Systém poplatku z vybavení, přístrojů a materiálů pro digitální rozmnožování

Výrok

- 1) Pojem „spravedlivá odměna“ ve smyslu čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti je autonomním pojmem práva Unie, který musí být vykládán jednotně ve všech členských státech, které zavedly výjimku pro soukromé rozmnožování, bez ohledu na možnost přiznanou členským státům určit, v mezích stanovených právem Unie, zejména uvedenou směrnicí, formu, podmínky financování a výběru, jakož i výši této spravedlivé odměny.
- 2) Článek 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že „přiměřená rovnováha“, kterou je třeba nalézt mezi dotyčnými osobami, předpokládá, že výše spravedlivé odměny bude nutně vypočtena na základě kritéria újmy způsobené autorům chráněných děl v důsledku zavedení výjimky pro soukromé rozmnožování. Úprava, podle které osobami, jež mají povinnost financovat spravedlivou odměnu, jsou osoby, které disponují vybavením, přístroji a nosiči pro digitální rozmnožování a které z tohoto důvodu právně nebo fakticky poskytují toto vybavení nebo rozmnožovací služby soukromým uživatelům, je v souladu s požadavky „přiměřené rovnováhy“, pokud tyto osoby mají možnost přenést skutečnou zátěž spojenou s tímto financováním na soukromé uživatele.
- 3) Článek 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že musí existovat spojitost mezi uplatněním poplatku určeného k financování spravedlivé odměny na vybavení, přístroje a nosiče pro digitální rozmnožování a jejich předpokládaným používáním pro účely soukromého rozmnožování. V důsledku toho uplatnění poplatku za soukromé rozmnožování bez rozdílu,

zejména na vybavení, přístroje a nosiče pro digitální rozmnožování, jež nebyly poskytnuty soukromým uživatelům a jsou zjevně vyhrazeny k jiným účelům než pro pořizování rozmnoženin k soukromému užití, není v souladu se směrnicí 2001/29.

(¹) Úř. věst. C 19, 24.1.2009, s. 12.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. října 2010 — Spojené království Velké Británie a Severního Irska v. Rada Evropské unie

(Věc C-482/08) (¹)

(„Žaloba na neplatnost — Rozhodnutí 2008/633/SVV — Konzultační přístup určených orgánů členských států a Europolu do Vízového informačního systému (VIS) pro účely prevence, odhalování a vyšetřování teroristických trestných činů a jiných závažných trestných činů — Rozvoj ustanovení schengenského acquis — Vyloučení Spojeného království z postupu přijímání uvedeného rozhodnutí — Platnost“)

(2010/C 346/09)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: V. Jackson, I. Rao, zmocněnkyně a T. Ward, barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: J. Schutte a R. Szostak, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Španělské království (zástupce: J. M. Rodríguez Cárcamo, zmocněnec), Evropská komise (zástupci: M. Wilderspin a B. D. Simon, zmocněnci)

Předmět věci

Článek 35 odst. 6 EU — Zrušení rozhodnutí Rady 2008/633/SVV ze dne 23. června 2008 o konzultačním přístupu určených orgánů členských států a Europolu do Vízového informačního systému (VIS) pro účely prevence, odhalování a vyšetřování teroristických trestných činů a jiných závažných trestných činů (Úř. věst. L 218, s. 129) — Vyloučení Spojeného království z postupu přijímání uvedeného rozhodnutí — Porušení podstatných procesních náležitostí

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.

- 2) Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Španělské království a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 32, 7.2.2009.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vestre Landsret — Dánsko) — Ingeniørforeningen i Danmark, jednající jménem Ole Andersena v. Region Syddanmark

(Věc C-499/08) (¹)

(„Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Zákaz diskriminace na základě věku — Nezaplacení odstupného zaměstnancům, kteří mají nárok na starobní důchod“)

(2010/C 346/10)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Vestre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ingeniørforeningen i Danmark, jednající jménem Ole Andersena

Žalovaný: Region Syddanmark

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Vestre Landsret — Výklad článku 2 a 6 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04 s. 79) — Vnitrostátní právní předpisy stanovící zaplacení částky pro propuštěné zaměstnance, kteří byly zaměstnání určitý počet po sobě následujících let stejným zaměstnavatelem, ledaže tito zaměstnanci dosáhli věku, kdy mají nárok na starobní důchod v rámci důchodového systému, do něhož zaměstnavatel přispíval — Přímá nebo nepřímá diskriminace na základě věku

Výrok

Článek 2 a čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 2000/78 ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládány v tom smyslu, že brání

vnitrostátní právní úpravě, podle níž zaměstnanci, kteří mají nárok na starobní důchod vyplácený jejich zaměstnavatelem v rámci důchodového systému, jehož členy se stali před dovršením věku 50 let, nemohou pouze z tohoto důvodu obdržet zvláštní odstupné v případě propuštění určené k podpoře opětovného začlenění zaměstnanců, kteří byli v podniku zaměstnáni déle než dvanáct let, do pracovního procesu.

(¹) Úř. věst. C 19, 24.1.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. října 2010 — Evropská komise v. Maltská republika

(Věc C-508/08) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb služeb v námořní dopravě — Nařízení (EHS) č. 3577/92 — Články 1 a 4 — Služby kabotáže v rámci členského státu — Povinnost uzavírat smlouvy na poskytování veřejné služby na nediskriminačním základě — Uzavření výhradní smlouvy bez předchozího zadávacího řízení před přistoupením členského státu k Unii“)

(2010/C 346/11)

Jednací jazyk: maltština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Aquilina a K. Simonsson, zmocněnci)

Žalovaná: Maltská republika (zástupci: S. Camilleri, L. Spiteri a A. Fenech, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení nařízení Rady (EHS) č. 3577/92, ze dne 7. prosince 1992, o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kabotáž) (Úř. věst. L 364, s.7; Zvl. vyd. 06/02, s. 10) — Uzavření výhradní smlouvy na zajišťování námořního spojení mezi ostrovy Malta a Gozo bez předchozího nabídkového řízení

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 32, 7.2.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Anotato Dikastirio Kyprou — Kyperská republika) — Symvoulio Apochetefseon Lefkosias v. Anatheoritiki Archi Prosforon

(Věc C-570/08) ⁽¹⁾

(„Veřejné zakázky — Směrnice 89/665/EHS — Článek 2 odst. 8 — Orgán příslušný k přezkumu, který není soudem — Zrušení rozhodnutí zadavatele přijmout nabídku — Možnost zadavatele podat návrh na soudní přezkum tohoto zrušujícího rozhodnutí“)

(2010/C 346/12)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Anotato Dikastirio Kyprou

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Symvoulio Apochetefseon Lefkosias

Žalovaný: Anatheoritiki Archi Prosforon

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Anotato Dikastirio Kyprou (Kypr) — Výklad čl. 2 odst. 8 směrnice Rady 89/655/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce (Úř. věst. L 395, s. 33) — Právo zadavatele podat návrh na soudní přezkum rozhodnutí orgánu příslušného ve smyslu tohoto ustanovení, který není soudem

Výrok

Článek 2 odst. 8 směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, ve znění směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992, musí být vykládán v tom smyslu, že členským státům neukládá povinnost stanovit rovněž ve prospěch zadavatelů právo podat návrh na soudní přezkum rozhodnutí orgánů, které nejsou soudy, příslušných k přezkumu při zadávání veřejných zakázek. Nicméně toto ustanovení nebrání členským státům v tom, aby takové právo podat návrh na přezkum ve prospěch zadavatelů ve svých příslušných právních řádech případně stanovily.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 55, 7.3.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Gudrun Schwemmer v. Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse

(Věc C-16/09) ⁽¹⁾

(„Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 a č. 574/72 — Rodinné dávky — Pravidla o vyloučení souběhu — Článek 76 odst. 2 nařízení č. 1408/71 — Článek 10 odst. 1 písm. a) nařízení č. 574/72 — Děti, které bydlí v členském státě s matkou, jež v něm splňuje podmínky pro vyplácení rodinných dávek, a jejichž otec, který pracuje ve Švýcarsku a a priori splňuje podmínky pro vyplácení rodinných dávek stejného druhu podle švýcarských právních předpisů, nepodal žádost o přiznání těchto dávek“)

(2010/C 346/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Gudrun Schwemmer

Žalovaný: Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesfinanzhof — Výklad čl. 76 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35) a čl. 10 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 74, s. 1; Zvl. vyd. 05/01, s. 83) v pozměněném znění — Určení státu, který je povinen poskytovat rodinné dávky — Pravidla, která mají zabránit kumulaci dávek — Děti, jejichž matka má v členském státě, ve kterém děti s matkou bydlí, nárok na rodinné přídatky, a jejichž otec, který bydlí ve Švýcarsku a má podle švýcarského práva nárok na rodinné přídatky stejného druhu, a záměrně o ně nepožádal, aby tím uškodil rozvedené manželce — Kindergeld

Výrok

Článek 76 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství a článek 10 nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí

pravidla k nařízení č. 1408/71, změněné a aktualizované nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 ze dne 13. dubna 2005, musí být vykládány v tom smyslu, že nárok na dávky z titulu právních předpisů členského státu, ve kterém jeden z rodičů bydlí s dětmi, v jejichž prospěch jsou takové dávky vypláceny, jenž není podmíněn pojištěním, zaměstnáním nebo samostatnou výdělečnou činností, nemůže být zčásti pozastaven v takové situaci, jako je situace v původním řízení, v níž by bývalý manžel, druhý rodič dotyčných dětí, v zásadě měl nárok na rodinné dávky z titulu právních předpisů státu, ve kterém vykonává zaměstnání, buď pouze podle právních předpisů tohoto státu, nebo na základě článku 73 uvedeného nařízení č. 1408/71, ale ve skutečnosti takové dávky nepobírá z důvodu, že o ně nepožádal.

(¹) Úř. věst. C 90, 18.4.2009.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeitsgericht Hamburg — Německo) — Gisela Rosenblatt v. Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH

(Věc C-45/09) (¹)

(„Směrnice 2000/78/ES — Diskriminace na základě věku — Skončení pracovního poměru z důvodu dosažení důchodového věku“)

(2010/C 346/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Arbeitsgericht Hamburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Gisela Rosenblatt

Žalovaná: Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Arbeitsgericht Hamburg (Německo) — Výklad článku 1 a čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79) — Zákaz diskriminace na základě věku — Ustanovení kolektivní smlouvy, jenž bylo prohlášeno za všeobecně závazné, které stanoví ukončení pracovního poměru k okamžiku, kdy zaměstnanec dosáhl šedesátého pátého roku života, nezávisle na hospodářské, sociální a demografické situaci a nezávisle na konkrétní situaci na trhu práce.

Výrok

- 1) Článek 6 odst. 1 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, je třeba vykládat v tom smyslu, že nebrání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je § 10 bod 5 obecného zákona o rovném zacházení (Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz), podle něhož jsou doložky o automatickém skončení pracovního poměru z důvodu, že zaměstnanec dosáhl důchodového věku, považovány za platné, pokud je jednak uvedené ustanovení objektivně a rozumně odůvodněno legitimním cílem politiky zaměstnanosti a trhu práce a jednak jsou prostředky k dosažení tohoto cíle přiměřené a nezbytné. Provedení tohoto povolení prostřednictvím kolektivní smlouvy není samo o sobě vyňato ze soudního přezkumu, ale v souladu s požadavky čl. 6 odst. 1 uvedené směrnice musí rovněž sledovat legitimní cíl a být přiměřené a nezbytné.
- 2) Článek 6 odst. 1 směrnice 2000/78 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takovému opatření, jako je doložka o automatickém skončení pracovního poměru zaměstnanců, kteří dosáhli důchodového věku stanoveného na 65 let, upravená v § 19 bodu 8 obecně závazné kolektivní smlouvy pro osoby zaměstnané v oblasti úklidu budov (Allgemeingültiger Rahmentarifvertrag für die gewerblichen Beschäftigten in der Gebäudereinigung).
- 3) Články 1 a 2 směrnice 2000/78 musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát prohlásil kolektivní smlouvu, jako je kolektivní smlouva dotčená v původním řízení, za obecně závaznou, za předpokladu, že takováto smlouva nezabývá pracovníky spadající do její působnosti ochrany před diskriminací na základě věku, kterou jim tato ustanovení poskytují.

(¹) Úř. věst. C 102, 1.5.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. října 2010 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-49/09) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Daň z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Následné přistoupení členských států — Přečasná ustanovení — Časová působnost — Uplatňování snížené sazby — Kojenecké ošacení, oděvní doplňky a dětská obuv“)

(2010/C 346/15)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Triantafyllou a K. Herrmann, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika (zástupci: M. Szpunar, M. Dowiegiewicz, M. Jarosz a A. Rutkowska, zmocněnci)

Odpůrce: Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

Předmět věci

Nesplnění povinností státem — Porušení článku 98 ve spojení s přílohou III směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Uplatňování snížené sazby daně z přidané hodnoty na kojenecké ošacení, oděvní doplňky a dětskou obuv

Výrok

1) Polská republika tím, že uplatňovala sníženou sazbu daně z přidané hodnoty ve výši 7 % na dodání, dovoz a pořízení kojeneckého ošacení a oděvních doplňků, jakož i dětské obuvi uvnitř Společenství, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 98 ve spojení s přílohou III směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty.

2) Polské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 102, 1.5.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Německo) — Landkreis Bad Dürkheim v. Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

(Věc C-61/09) (¹)

(„Společná zemědělská politika — Integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor — Nařízení (ES) č. 1782/2003 — Režim jednotné platby — Společná pravidla pro režimy přímých podpor — Pojem „hektar, na který lze poskytnout podporu“ — Nezemědělská činnost — Podmínky pro přiřazení zemědělské plochy k podniku“)

(2010/C 346/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Landkreis Bad Dürkheim

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Výklad čl. 44 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1; Zvl. vyd. 03/40, s. 269, a oprava v Úř. věst. 2008, L 238, s. 34) — Výklad pojmů „zemědělská plocha“ a „nezemědělská činnost“ v situaci, ve které má cíl ochrany životního prostředí přednost před cílem zemědělské produkce — Podmínky pro přiřazení zemědělské plochy k podniku

Výrok

1) Článek 44 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001, ve znění nařízení Rady (ES) č. 2013/2006 ze dne 19. prosince 2006, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby k podpoře byla působitlivá půda, která ač se využívá rovněž pro zemědělské účely, slouží především uchování krajiny a ochraně přírody. Skutečnost, že zemědělec podléhá pokynům orgánu ochrany přírody, krom toho nezbavuje činnost, která odpovídá definici obsažené ve čl. 2 písm. c) uvedeného nařízení, její zemědělské povahy.

2) Článek 44 odst. 2 nařízení č. 1782/2003, ve znění nařízení č. 2013/2006, musí být vykládán v tom smyslu, že:

— k tomu, aby byla určitá zemědělská půda považována za součást zemědělcova podniku, není nezbytné, aby s ní tento zemědělec nakládal na základě smlouvy o nájmu zemědělského pozemku nebo jiného druhu nájmní smlouvy téže povahy uzavřené úplatně;

— nebrání tomu, aby za součást zemědělského podniku byla považována půda, která je za účelem konkrétního využívání po omezenou dobu a při dodržování cílů ochrany přírody dána zemědělcem k nakládání bezúplatně pouze za to, že na sebe vezme hrazení příspěvků profesnímu sdružení, za podmínky, že tento zemědělec je s to dotčenou půdu využívat pro své zemědělské činnosti s dostatečnou autonomií po dobu alespoň deseti měsíců, a že

— okolnost, že zemědělec je povinen plnit za odměnu určité úkoly na účet třetí osoby, nemá vliv na příslušnost dotčené půdy k zemědělcovu podniku, je-li tato půda zemědělcem využívána rovněž pro účely výkonu jeho zemědělské činnosti jeho jménem a na jeho vlastní účet.

(¹) Úř. věst. C 113, 16.5.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. října 2010 — Nuova Agricast Srl, Cofra srl v. Evropská komise

(Věc C-67/09 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Režim podpor investic ve znevýhodněných oblastech Itálie — Rozhodnutí Komise prohlašující tento režim za slučitelný se společným trhem — Návrhy na náhradu škod údajně vzniklých v důsledku přijetí tohoto rozhodnutí — Přechná opatření upravující přechod mezi tímto a předchozím režimem — Časová působnost rozhodnutí Komise nevznášet námitky vůči předchozímu režimu — Zásady právní jistoty, ochrany legitimního očekávání a rovného zacházení“)

(2010/C 346/17)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky): Nuova Agricast Srl, Cofra srl (zástupce: A. Calabrese, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci a E. Righini, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (prvního senátu), ze dne 2. prosince 2008, Nuova Agricast v. Komise (T-362/05 a T-363/05), kterým Soud zamítl návrhy na náhradu škod údajně utrpěných navrhovatelkami v důsledku toho, že Komise přijala rozhodnutí ze dne 12. července 2000, kterým byl režim podpor investic ve znevýhodněných oblastech Itálie [státní podpora N 715/99 — Itálie (SG 2000 D/105754)] prohlášen za slučitelný se společným trhem, a v důsledku chování Komise v průběhu řízení, které předcházelo přijetí tohoto rozhodnutí

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnostem Nuova Agricast Srl a Cofra Srl se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 90, 18.4.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Francie) — Établissements Rimbaud SA v. Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d’Aix-en-Provence

(Věc C-72/09) (¹)

(„Přímé daně — Volný pohyb kapitálu — Právnícké osoby se sídlem v třetím státě, který je součástí Evropského hospodářského prostoru — Vlastnictví nemovitostí, které se nacházejí v členském státu — Daň z tržní hodnoty těchto nemovitostí — Odmítnutí přiznat osvobození od daně — Boj proti daňovým únikům — Posouzení s ohledem na Dohodu o EHP“)

(2010/C 346/18)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Établissements Rimbaud SA

Žalovaní: Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d’Aix-en-Provence

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour de cassation (Francie) — Výklad článku 40 Dohody ze dne 2. května 1992 o Evropském hospodářském prostoru (Úř. věst. 1994, L 1, s. 3; Zvl. vyd. 11/52, s. 3) — Daň z tržní hodnoty nemovitostí nacházejících se ve Francii — Osvobození ve prospěch právníckých osob se sídlem ve Francii nebo ve státě Evropského hospodářského prostoru za podmínky, že Francie s tímto státem uzavřela úmluvu o správní spolupráci za účelem boje proti daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem nebo že na základě smlouvy obsahující klauzuli o zákazu diskriminace tyto právnícké osoby nesmí podléhat většímu zdanění, než jakému podléhají společnosti se sídlem ve Francii — Odmítnutí přiznat osvobození od daně společnosti se sídlem v Lichtenštejnsku

Výrok

Článek 40 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992 nebrání vnitrostátní právní úpravě, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, která od daně z tržní hodnoty nemovitostí nacházejících se na území členského státu Evropské unie, osvobozuje společnosti se sídlem na území tohoto státu a která v případě společnosti se sídlem na území třetího státu, jenž je součástí Evropského hospodářského prostoru, toto osvobození podmiňuje existencí úmluvy o správní pomoci uzavřené mezi uvedeným členským státem a tímto třetím státem za účelem boje proti daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem nebo skutečností, že na základě smlouvy obsahující klauzuli o zákazu diskriminace z důvodu státní příslušnosti tyto právnícké osoby nesmí podléhat většímu daňovému zatížení, než jakému podléhají společnosti se sídlem na území členského státu.

(¹) Úř. věst. C 102, 1.5.2009, s. 12.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Symvoulio tis Epikrateias — Řecko) — Idryma Typou A. E. v. Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis

(Věc C-81/09) (¹)

(„Svoboda usazování — Volný pohyb kapitálu — Právo společnosti — První směrnice 68/151/EHS — Akciová společnost spadající do odvětví tisku a televize — Společnost a akcionář, kteří drží podíl převyšující 2,5 % akcií — Správní pokuta uložená společně a nerozdílně“)

(2010/C 346/19)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulio tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Žalobce: Idryma Typou A. E.

Žalovaný: Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Symvoulio tis Epikrateias — Výklad článku 1 první směrnice Rady 68/151/EHS ze dne 9. března 1968 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce Smlouvy, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. L 65, s. 8; Zvl. vyd. 17/01, s. 3)

— Vnitrostátní právní předpis upravující společnou a nerozdílnou odpovědnost jednatelů akciové společnosti spadající do odvětví tisku a televize, a jednak jejich akcionářů vlastnících více než 2,5 % základního kapitálu za zaplacení správních pokut udělených v důsledku činnosti takové společnosti

Výrok

1) První směrnice Rady 68/151/EHS ze dne 9. března 1968 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce Smlouvy, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření, musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je čl. 4 odst. 3 zákona č. 2328/1995 „Právní režim soukromého televizního vysílání a místního rozhlasového vysílání, úprava otázek spojených s trhem rozhlasového a televizního vysílání a jiná ustanovení“, ve znění zákona č. 2644/1998 „o poskytování služeb zpoplatněného rozhlasového a televizního vysílání“, podle něhož jsou pokuty stanovené v předchozích odstavcích tohoto článku ukládány za porušení právních předpisů a pravidel profesní etiky upravujících provozování televizních stanic nejen společností, která je držitelem licence pro založení a provozování televizní stanice, ale společně a nerozdílně s ní také všem akcionářům, kteří drží podíl převyšující 2,5 % akcií.

2) Článek 49 SFEU a článek 63 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že takovéto vnitrostátní úpravě brání.

(¹) Úř. věst. C 102, 1.5.2009.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Rakousko) — Ingrid Schmelz v. Finanzamt Waldviertel

(Věc C-97/09) (¹)

(„Šestá směrnice o DPH — Článek 24 odst. 3 a článek 28i — Směrnice 2006/112/ES — Článek 283 odst. 1 písm. c) — Platnost — Články 12 ES, 43 ES a 49 ES — Zásada rovného zacházení — Zvláštní režim pro malé podniky — Osvobození od DPH — Odmítnutí přiznat osvobození od daně osobám povinným k dani usazeným v jiných členských státech — Pojem „roční obrat““)

(2010/C 346/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Ingrid Schmelz

Odpůrce: Finanzamt Waldviertel

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Platnost části textu uvedeného v čl. 24 odst. 3 a článku 28i šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23), ve znění směrnice Rady 92/111/EHS ze dne 14. prosince 1992, kterou se mění směrnice 77/388/EHS a zavádějí se zjednodušení pro daň z přidané hodnoty (Úř. věst. L 384, s. 47; Zvl. vyd. 09/01, s. 224), jakož i části textu uvedeného v čl. 283 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Zvláštní režim pro malé podniky v oblasti daně z přidané hodnoty, který s výjimkou dodání zboží a služeb uskutečněného osobou povinnou k dani neusazenou v tuzemsku, dovoluje osvobození od daně — Odmítnutí přiznat osvobození od daně osobě povinné k dani usazené v jiném členském státě EU na základě výše uvedených předpisů — Slučitelnost tohoto režimu s články 12 ES, 43 ES a 49 ES, jakož i s obecnými zásadami práva Společenství — V případě neplatnosti dotčených částí textu: Výklad pojmu „roční obrat“, který je uveden jednak v článku 24 výše uvedené směrnice 77/388/EHS a v bodě 2 písm. c) oddílu XI. „Daně“ přílohy XV k Aktu o podmínkách přistoupení Norského království, Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie (Úř. věst. 1994, C 241, s. 335), a jednak v článku 287 výše uvedené směrnice 2006/112/ES

Výrok

- 1) Přezkum otázek neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost čl. 24 odst. 3 a článku 28i šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 2006/18/ES ze dne 14. února 2006, jakož i čl. 283 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty z hlediska článku 49 ES.
- 2) Články 24 a 24a směrnice 77/388, ve znění směrnice 2006/18, jakož i články 284 až 287 směrnice 2006/112 musí být vykládány v tom smyslu, že se pojem „roční obrat“ týká obratu dosaženého podnikem během jednoho roku v členském státě, v němž je tento podnik usazen.

(¹) Úř. věst. C 129, 6.6.2009

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal — Spojené království) — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs v. Axa UK plc

(Věc C-175/09) (¹)

(„Šestá směrnice o DPH — Osvobození od daně — Článek 13 část B písm. d) bod 3 — Operace týkající se plateb a převodů — Vymáhání dluhů — Platební plány pro účely poskytování zubní péče — Služby inkasování a zpracování plateb ve prospěch zákazníků poskytovatele služeb“)

(2010/C 346/21)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal

Účastníci původního řízení

Žalobce: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Žalovaná: Axa UK plc

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Court of Appeal — Výklad čl. 13 části B písm. d) bodu 3 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Osvobození od daně — Rozsah — Pojem „služeb, které mají účinek spočívající v převodu finančních prostředků a zahrnují změny právní a finanční situace“ — Služby inkasování, zpracování a vymáhání pohledávek zákazníků obchodníka — Platební plány v souvislosti s poskytováním zubní péče

Výrok

Článek 13 část B písm. d) bod 3 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně musí být vykládán v tom smyslu, že se osvobození od DPH upravené v tomto ustanovení nevztahuje na poskytnutí služby, která spočívá ve vyzvání banky třetí osoby k převodu, prostřednictvím systému „přímého inkasa“, peněžní částky, kterou dluží tato osoba zákazníkovi poskytovatele služeb, na účet poskytovatele služeb, v zaslání výpisu získaných částek zákazníkovi, ve zkontaktování

třetí osoby, od níž poskytovatel služeb neobdržel platbu, a konečně v příkazu určeném bance poskytovatele služeb převést na bankovní účet zákazníka získané platby snížené o odměnu náležející tomuto poskytovateli.

(¹) Úř. věst. C 153, 4.7.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Volvo Car Germany GmbH v. Autohof Weidendorf GmbH

(Věc C-203/09) (¹)

(„Směrnice 86/653/EHS — Nezávislí obchodní zástupci — Ukončení smlouvy o obchodním zastoupení zmocnitelem — Nárok obchodního zástupce na odškodnění“)

(2010/C 346/22)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Volvo Car Germany GmbH

Žalovaná: Autohof Weidendorf GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesgerichtshof — Výklad čl. 18 písm. a) směrnice Rady 86/653/EHS ze dne 18. prosince 1986 o koordinaci právní úpravy členských států týkající se nezávislých obchodních zástupců (Úř. věst. L 382, s. 17; Zvl. vyd. 06/01, s. 177) — Ukončení smlouvy o obchodním zastoupení zmocnitelem — Nárok obchodního zástupce na odškodnění — Vnitrostátní právní úprava, podle které se odškodnění nevyplatí v případě neplnění povinností ze strany zástupce, které by odůvodňovalo okamžité ukončení smlouvy, i když k tomuto neplnění povinností dojde v době mezi vypovězením smlouvy o obchodním zastoupení a jejím zánikem a zmocnitel se o něm dozví teprve po uplynutí smlouvy

Výrok

Článek 18 písm. a) směrnice Rady 86/653/EHS ze dne 18. prosince 1986 o koordinaci právní úpravy členských států týkající se nezávislých obchodních zástupců brání tomu, aby nezávislému obchodnímu zástupci nebylo vyplaceno odškodnění za zákazníky v případě, kdy zmocnitel zjistí existenci neplnění povinností ze strany tohoto zástupce, ke kterému došlo po oznámení výpovědi smlouvy s výpovědní

lhůtou a před uplynutím této lhůty a které by odůvodňovalo okamžité ukončení dotčené smlouvy.

(¹) Úř. věst. C 180, 1.8.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Szombathelyi Városi Bíróság — Maďarská republika) — trestní řízení proti Emilu Eredicsovi, Márii Vassné Sápi

(Věc C-205/09) (¹)

(„Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2001/220/SVV — Postavení obětí v trestním řízení — Pojem „oběť“ — Právnícká osoba — Mediace v rámci trestního řízení — Prováděcí pravidla“)

(2010/C 346/23)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Szombathelyi Városi Bíróság

Účastníci původního trestního řízení

Emil Eredics, Mária Vassné Sápi

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Szombathelyi Városi Bíróság — Výklad čl. 1 písm. a) a článku 10 rámcového rozhodnutí Rady 2001/220/SVV ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestním řízení — Trestní řízení, v němž je obětí právnícká osoba a v jehož rámci je uplatnění mediačního řízení podle vnitrostátního práva vyloučeno — Pojem „oběť“ podle rámcového rozhodnutí — Zahnutí jiných než fyzických osob, pokud jde o předpisy upravující mediaci v rámci trestního řízení? — Podmínky uplatnění mediace v rámci trestního řízení

Výrok

- 1) Článek 1 písm. a) a článek 10 rámcového rozhodnutí Rady 2001/220/SVV ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestním řízení musí být vykládány v tom smyslu, že pojem „oběť“ pro účely podpory mediace v trestních věcech, která je stanovena v uvedeném čl. 10 odst. 1, nezahrnuje právnícké osoby.
- 2) Článek 10 rámcového rozhodnutí 2001/220 musí být vykládán v tom smyslu, že nezavazuje členské státy, aby umožnily provedení mediace u všech trestních činů, jejichž materiální znaky skutkové podstaty definované vnitrostátní právní úpravou v podstatě odpovídají materiálním znakům trestných činů, pro které je mediace uvedenou právní úpravou výslovně stanovena.

(¹) Úř. věst. C 205, 29.8.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale ordinario di Torino — Itálie) — Antonino Accardo a další v. Comune di Torino

(Věc C-227/09) ⁽¹⁾

(„Sociální politika — Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků — Úprava pracovní doby — Příslušníci městské policie — Směrnice 93/104/ES — Směrnice 93/104/ES, ve znění směrnice 2000/34/ES — Směrnice 2003/88/ES — Články 5, 17 a 18 — Maximální délka týdenní pracovní doby — Kolektivní smlouvy nebo dohody uzavřené mezi sociálními partnery na úrovni členského státu nebo regionu — Odchylyky týkající se doby odpočinku v týdnu, který byl odložen, a náhradní doby odpočinku — Přímý účinek — Konformní výklad“)

(2010/C 346/24)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale ordinario di Torino

Účastníci původního řízení

Žalobci: Antonino Accardo, Viola Acella, Antonio Acuto, Domenico Ambrisi, Paolo Battaglini, Riccardo Bevilacqua, Fabrizio Bolla, Daniela Bottazzi, Roberto Brossa, Luigi Calabro', Roberto Cammardella, Michelangelo Capaldi, Giorgio Castellaro, Davide Cauda, Tatiana Chiampo, Alessia Ciaravino, Alessandro Cicero, Paolo Curtabbi, Paolo Dabbene, Mauro D'Angelo, Giancarlo Destefanis, Mario Di Brita, Bianca Di Capua, Michele Di Chio, Marina Ferrero, Gino Forlani, Giovanni Galvagno, Sonia Genisio, Laura Dora Genovese, Sonia Gili, Maria Gualtieri, Gaetano La Spina, Maurizio Loggia, Giovanni Lucchetta, Sandra Magoga, Manuela Manfredi, Fabrizio Maschio, Sonia Mignone, Daniela Minissale, Domenico Mondello, Veronica Mossa, Plinio Paduano, Barbaro Pallavidino, Monica Palumbo, Michele Paschetto, Frederica, Peinetti, Nadia Pizzimenti, Gianluca Ponzio, Enrico Pozzato, Gaetano Puccio, Danilo Ranzani, Pergiani Risso, Luisa Rossi, Paola Sabia, Renzo Sangiano, Davide Scagno, Paola Settia, Raffaella Sottoriva, Rossana Trancuccio, Fulvia Varotto, Giampiero Zucca, Fabrizio Lacognata, Guido Mandia, Luigi Rigon, Daniele Sgavetti

Žalovaná: Comune di Torino

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale ordinario di Torino — Výklad článků 5, 17 a 18 směrnice Rady 93/104/ES ze dne 23. listopadu 1993 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 307, s. 18) — Odchylyky týkající se odlišných dob týdenního odpočinku a náhradního odpočinku — Použitelnost na příslušníky městské policie

Výrok

1) Článek 17 odst. 3 směrnice Rady 93/104/ES ze dne 23. listopadu 1993 o některých aspektech úpravy pracovní doby, jak ve

svém původním znění, tak ve znění pozměněném směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/34/ES ze dne 22. června 2000, je ve vztahu k odstavci 2 tohoto článku autonomní, takže skutečnost, že určité povolání není obsaženo v uvedeném odstavci 2, nebrání tomu, aby se na něj mohla vztahovat odchylka upravená v čl. 17 odst. 3 směrnice 93/104 v obou uvedených zněních.

2) Za takových okolností, jaké jsou dány ve věci v původním řízení, se fakultativních odchylek, které upravuje článek 17 směrnice 93/104 a směrnice 93/104, ve znění směrnice 2000/34, jakož i případně články 17 nebo 18 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby, nelze vůči takovým jednotlivcům, jako jsou žalobci v původním řízení, dovolávat. Tato ustanovení krom toho nelze vykládat tak, že umožňují nebo zakazují použít takové kolektivní smlouvy, jaké jsou dotčeny ve věci v původním řízení, jelikož jejich použití závisí na vnitrostátním právu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 205, 29.8.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof te Amsterdam — Nizozemsko) — Albron Catering BV v. FNV Bondgenoten, John Roest

(Věc C-242/09) ⁽¹⁾

(„Sociální politika — Převody podniků — Směrnice 2001/23/ES — Zachování práv zaměstnanců — Skupina společností, ve které jsou pracovníci zaměstnáni „zaměstnavatelskou“ společností a trvale přiděleni k „provozní společnosti“ — Převod podniku provozní společnosti“)

(2010/C 346/25)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof te Amsterdam

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Albron Catering BV

Žalovaní: FNV Bondgenoten, John Roest

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Gerechtshof te Amsterdam — Výklad čl. 3 odst. 1 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, s. 16) — Společnost, která zaměstnává všechny zaměstnance skupiny společností a která tyto zaměstnance poskytuje provozním společností této skupiny podle jejich potřeb — Převod činnosti provozní společnosti mimo skupinu — Kvalifikace

Výrok

V případě převodu ve smyslu směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů podniku náležejícího ke skupině na podnik mimo tuto skupinu lze za „převodce“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) uvedené směrnice považovat i podnik skupiny, k němuž jsou zaměstnanci trvale přiděleni, aniž s ním však uzavřeli pracovní smlouvu, ačkoli součástí této skupiny je podnik, se kterým dotyční zaměstnanci takovou pracovní smlouvu uzavřeli.

(¹) Úř. věst. C 220, 12.9.2009, s. 21.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Halle — Německo) — Günter Fuß v. Stadt Halle

(Věc C-243/09) (¹)

(„Sociální politika — Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků — Směrnice 2003/88/ES — Úprava pracovní doby — Hasiči zaměstnaní ve veřejném sektoru — Zásahová služba — Článek 6 písm. b) a čl. 22 odst. 1 první pododstavec písm. b) — Maximální délka týdenní pracovní doby — Odmítnutí vykonávat práci přesahující tuto délku — Nucené převedení na jinou práci — Přímý účinek — Důsledek pro vnitrostátní soudy“)

(2010/C 346/26)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Halle

Účastníci původního řízení

Žalobce: Günter Fuß

Žalované: Stadt Halle

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Verwaltungsgericht Halle — Výklad čl. 22 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381) — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví v rozporu s uvedenou směrnicí pracovní dobu delší než čtyřicet osm hodin v období sedmi dnů pro úředníky pracující v zásahových službách profesionálních hasičů — Převedení *ex officio* úředníka, který odmítl tuto pracovní dobu, na pracovní místo odpovídající jeho platové třídě v administrativě — Pojem „újma“

Výrok

Článek 6 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby je třeba vykládat tak, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, která umožňuje veřejnoprávnímu zaměstnavateli přikročit k nucenému převedení na jinou práci v případě pracovníka zaměstnaného jako hasič zásahové služby, a to z důvodu, že tento pracovník požadoval, aby byla v uvedené službě dodržována maximální průměrná délka týdenní pracovní doby stanovená v uvedeném ustanovení. Okolnost, že takovému pracovníkovi nevznikla na základě tohoto převedení žádná zvláštní další újma kromě újmy, která vyplývá z porušení uvedeného čl. 6 písm. b), je v tomto ohledu irelevantní.

(¹) Úř. věst. C 233, 26.9.2009.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour constitutionnelle — Belgie) — Výkon evropského zatýkácího rozkazu vydaného na I. B.

(Věc C-306/09) (¹)

(„Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Evropský zatýkácí rozkaz a postupy předávání mezi členskými státy — Článek 4 — Důvody, pro které je možné výkon odmítnout — Článek 4 bod 6 — Zatýkácí rozkaz vydaný za účelem výkonu trestu — Článek 5 — Záruky, které musí poskytnout vystavující členský stát — Článek 5 bod 1 — Odsouzení v nepřítomnosti — Článek 5 bod 3 — Zatýkácí rozkaz vydaný za účelem trestního stíhání — Předání podmíněné tím, že vyžádaná osoba bude vrácena do vykonávajícího členského státu — Společné uplatnění bodů 1 a 3 článku 5 — Slučitelnost“)

(2010/C 346/27)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour constitutionnelle

Účastník původního řízení

I.B.

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour constitutionnelle (Belgie) — Výklad čl. 4 bodu 6 a čl. 5 bodu 3 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáčím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 34), jakož i čl. 6 odst. 2 Smlouvy o EU — Důvody, pro které je možné odmítnout výkon evropského zatýkáčím rozkazu, a záruky, které musí poskytnout členský stát vystavující uvedený rozkaz — Možnost vykonávajícího členského státu podmínit

předání osoby s trvalým bydlištěm na jejich území tím, že tato osoba bude po svém vylechnutí v členském státě vystavujícím zatýkácí rozkaz vrácena do vykonávajícího státu, aby zde vykonala trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s odnětím osobní svobody, ke kterým by mohla být odsouzena ve vystavujícím státě — Zvláštní situace osoby, která již byla ve vystavujícím členském státě odsouzena rozhodnutím vynesným v nepřítomnosti, proti němuž má stále možnost podat opravný prostředek — Případný dopad hrozby zásahu do základních práv dotčené osoby, a zejména do jeho soukromého a rodinného života, na rozhodnutí, které mají přijmout justiční orgány vykonávajícího členského státu

Výrok

Článek 4 bod 6 a čl. 5 bod 3 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáčím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy je třeba vykládat v tom smyslu, že pokud dotčený vykonávající členský stát provedl čl. 5 bod 1 a 3 tohoto rámcového rozhodnutí do svého vnitrostátního právního řádu, lze výkon evropského zatýkáčím rozkazu vydaného za účelem výkonu trestu uloženého v nepřítomnosti ve smyslu čl. 5 bodu 1 podmínit tím, že dotčená osoba, která je státním příslušníkem vykonávajícího členského státu nebo tam má trvalé bydliště, bude do tohoto státu vrácena, aby zde případně vykonala trest, který jí bude uložen ve vystavujícím členském státě na konci nového řízení, na kterém bude přítomna.

(¹) Úř. věst. C 233, 26.9.2009, s. 11.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Centrale Raad van Beroep — Nizozemsko) — J. A. van Delft, J. C. Ramaer, J. M. van Willigen, J. F. van der Nat, C. M. Janssen, O. Fokkens v. College van zorgverzekeringen

(Věc C-345/09) (¹)

(„Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Hlava III kapitola 1 — Články 28, 28a a 33 — Nařízení (EHS) č. 574/72 — Článek 29 — Volný pohyb osob — Články 21 SFEU a 45 SFEU — Dávky zdravotního pojištění — Poživatelé starobního důchodu nebo důchodu vypláceného z důvodu pracovní neschopnosti — Bydliště v jiném členském státě, než je stát povinný k vyplácení důchodu — Poskytování věcných dávek ve státě bydliště na náklady státu povinného k vyplácení důchodu — Neprovedení registrace ve státě bydliště — Povinnost platit příspěvky ve státě povinném k vyplácení důchodu — Změna vnitrostátních právních předpisů státu povinného k vyplácení důchodu — Kontinuita zdravotního pojištění — Rozdílné zacházení s rezidenty a nerezidenty“)

(2010/C 346/28)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Žalobci: J. A. van Delft, J. C. Ramaer, J. M. van Willigen, J. F. van der Nat, C. M. Janssen, O. Fokkens

Žalovaný: College van zorgverzekeringen

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Centrale Raad van Beroep — Výklad Smlouvy o ES, článků 28, 28a a 33 a přílohy VI části R bodu 1 písm. a) a b) nařízení Rady č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, na osoby samostatně výdělečně činné a na jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35) a článku 29 nařízení Rady č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 (Úř. věst. L 74, s. 1; Zvl. vyd. 05/01, s. 83) — Osoby pobírající důchod — Povinná registrace u instituce zdravotního pojištění v Nizozemsku — Povinnost platit příspěvky

Výrok

- 1) Články 28, 28a a 33 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, na osoby samostatně výdělečně činné a na jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1992/2006 ze dne 18. prosince 2006, ve spojení s článkem 29 nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství, ve znění nařízení Komise (ES) č. 311/2007 ze dne 19. března 2007, musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové právní úpravě členského státu, o jakou jde ve věci v původním řízení, která stanoví, že poživatelé důchodu vypláceného podle právních předpisů tohoto členského státu, kteří mají bydliště v jiném členském státě, kde mají podle článků 28 a 28a nařízení č. 1408/71 nárok na věcné dávky v nemoci poskytované příslušnou institucí posledně uvedeného členského státu, jsou povinni platit formou srážky z uvedeného důchodu příspěvek na tyto dávky, i když se nezaregistrovali u příslušné instituce členského státu svého bydliště.
- 2) Článek 21 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové právní úpravě členského státu, o jakou jde ve věci v původním řízení, která stanoví, že poživatelé důchodu vypláceného podle právních předpisů tohoto státu, kteří mají bydliště v jiném členském státě, kde mají podle článků 28 a 28a nařízení č. 1408/71 ve znění nařízení č. 1992/2006 nárok na věcné dávky v nemoci poskytované příslušnou institucí posledně uvedeného členského státu, musejí platit formou srážky z uvedeného důchodu příspěvek na tyto dávky, i když se nezaregistrovali u příslušné instituce členského státu svého bydliště.

Článek 21 SFEU musí být naproti tomu vykládán v tom smyslu, že takové vnitrostátní právní úpravě brání, pokud má za následek nebo zahrnuje neodůvodněné rozdílné zacházení s rezidenty a nerezidenty, pokud jde o kontinuitu celkové ochrany pro případ nemoci, jaké požívali v rámci pojistných smluv uzavřených před vstupem této právní úpravy v platnost, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 11, 16.1.2010.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 28. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Antwerpen — Belgie) — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau v. SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

(Věc C-367/09) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Poškození finančních zájmů Evropské unie — Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Článek 1, čl. 3 odst. 1 třetí pododstavec, články 5 a 7 — Nařízení (EHS) č. 3665/87 — Článek 11 a čl. 18 odst. 2 písm. c) — Pojem „hospodářský subjekt“ — Osoby, které se podílely na nesrovnalosti — Osoby, které odpovídají za nápravu nesrovnalosti nebo jsou povinny zajistit, aby k ní nedošlo — Správní sankce — Přímý účinek — Promlčení stíhání — Přerušeni“)

(2010/C 346/29)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Žalovaní: SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hof van beroep te Antwerpen — Výklad článku 1, čl. 3 odst. 1 třetí odrážky, článku 5 a 7 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne

18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340) a čl. 18 odst. 1 písm. c) nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 351, s. 1) — Pojem „hospodářský subjekt“ — Osoby, které se podílely na nesrovnalosti, a osoby, které odpovídají za nápravu nesrovnalosti nebo jsou povinny zajistit, aby k ní nedošlo — Promlčení stíhání — Přerušeni

Výrok

- 1) Články 5 a 7 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství se nepoužijí takovým způsobem, že správní sankce může být uložena pouze na základě těchto ustanovení, protože v souvislosti s ochranou finančních zájmů Unie použití správní sankce na určitou kategorii osob vyžaduje, aby předtím, než došlo k dotčené nesrovnalosti, buď zákonodárce Unie vydal odvětvové předpisy definující takovouto sankci a podmínky pro její použití vůči této kategorii osob, nebo, pokud na úrovni Unie tyto předpisy ještě přijaty nebyly, aby právo členského státu, ve kterém k této nesrovnalosti došlo, stanovilo uložení správní sankce vůči uvedené kategorii osob.
- 2) Za okolností, jako jsou okolnosti dotčené v původním řízení, kdy odvětvové předpisy Unie ještě členským státům neukládaly povinnost stanovit účinné sankce pro případ, kdy mezinárodní kontrolní a dozorní společnost schválená členským státem vydala nepravdivá osvědčení, článek 7 nařízení č. 2988/95 nebrání tomu, aby členské státy uložily této společnosti sankci jako osobě, která se ve smyslu tohoto ustanovení „podílela na nesrovnalosti“, nebo jako osobě, která „odpovídá za nápravu“ nesrovnalosti, nicméně za podmínky, že použití takovéto sankce je založeno na jasném a jednoznačném právním základě, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 3) Zaslání vyšetřovací zprávy, ze které vyplývá nesrovnalost spojená s konkrétní vývozní operací, mezinárodní kontrolní a dozorní společnosti, která pro tuto operaci vydala osvědčení o propuštění zboží ke spotřebě, zaslání této společnosti výzvy k předložení doplňujících podkladů, které mají doložit skutečnost, že zboží bylo propuštěno ke spotřebě, jakož i zaslání doporučeného dopisu, kterým se uvedené společnosti ukládá sankce za to, že se podílela na nesrovnalosti ve smyslu čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2988/95, jsou za okolností, jako jsou okolnosti dotčené v původním řízení, dostatečně přesně vymezenými úkony oznámenými dané osobě, které se týkají vyšetřování nebo řízení o nesrovnalosti, a které v důsledku toho přerušují promlčecí dobu pro stíhání ve smyslu čl. 3 odst. 1 třetího pododstavce uvedeného nařízení.

(¹) Úř. věst. C 297, 5.12.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Mokestinių ginčių komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės — Litevská republika) — Nidera Handelscompagnie BV v. Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Věc C-385/09) ⁽¹⁾

(„Směrnice 2006/112/ES — Nárok na odpočet DPH odvedené na vstupu — Vnitrostátní právní úprava vylučující nárok na odpočet daně u zboží prodaného dále před identifikací osoby povinné k dani pro účely DPH“)

(2010/C 346/30)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Mokestinių ginčių komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Nidera Handelscompagnie BV

Žalovaný: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Mokestinių ginčių komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės — Výklad článku 167, čl. 168 prvního pododstavce písm. a) a čl. 178 prvního pododstavce písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Vnitrostátní právní předpisy vyhrazující nárok na odpočet DPH osobám povinným k dani identifikovaným pro účely DPH v tomto členském státě — Nárok na odpočet DPH vyloučený u zboží a služeb pořízených osobou povinnou k dani přede dnem své identifikace pro účely DPH v dotyčném členském státě, pokud již toto zboží nebo služby byly použity pro účely zdaněných plnění osoby povinné k dani

Výrok

Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby osoba povinná k dani z přidané hodnoty — která splňuje hmotněprávní podmínky k odpočtu této daně z přidané hodnoty v souladu s ustanoveními této směrnice a která provede identifikaci pro účely DPH v přiměřené lhůtě od okamžiku uskutečnění plnění, na základě kterých vzniká nárok na odpočet daně — mohla být zbavena možnosti uplatnit tento nárok vnitrostátní právní úpravou, která zakazuje odpočet daně z přidané hodnoty odvedené při nákupu zboží, jestliže se tato osoba povinná k dani neidentifikovala pro účely daně z přidané hodnoty před použitím tohoto zboží pro účely své činnosti podléhající dani.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 312, 19.12.2009.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 28. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Staatssecretaris van Financiën v. X BV

(Věc C-423/09) ⁽¹⁾

(„Společný celní sazebník — Sazební zařazení zboží — Kombinovaná nomenklatura — Sušená zelenina (hlavičky česneku), z níž nebyla odstraněna veškerá tekutina“)

(2010/C 346/31)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Staatssecretaris van Financiën

Odpůrkyně: X BV

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hoge Raad der Nederlanden — Výklad nařízení Komise (ES) č. 1789/2003 ze dne 11. září 2003, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 281, s. 1; Zvl. vyd. 02/14, s. 3), a nařízení Komise (ES) č. 1810/2004 ze dne 7. září 2004, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 327, s. 1) — Sazební zařazení sušené zeleniny (hlaviček česneku), která neztratila veškerou tekutinu a je dovezena chlazená

Výrok

Kombinovaná nomenklatura, která je obsažena v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1810/2004 ze dne 7. září 2004, musí být vykládána v tom smyslu, že česnek, který prošel intenzivním procesem sušení v rámci speciálního zpracování, na jehož konci byla z produktu odstraněna veškerá nebo téměř veškerá tekutina v něm obsažená, spadá do sazební podpoložky 0712 90 90 kombinované nomenklatury, avšak částečně vysušený česnek, který si uchovává vlastnosti a charakteristiky čerstvého česneku, spadá do sazební podpoložky 0703 20 00 uvedené kombinované nomenklatury.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 24, 30.1.2010.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État — Francie) — Union syndicale Solidaire Isère v. Premier ministre, Ministère du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville, Ministère de la santé et des sports

(Věc C-428/09) ⁽¹⁾

(„Sociální politika — Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků — Směrnice 2003/88/ES — Úprava pracovní doby — Články 1, 3 a 17 — Rozsah působnosti — Příležitostná a sezónní činnost osob, které uzavřely „smlouvu o příležitostné mimoškolské výchovné činnosti“ — Omezení pracovní doby těchto pracovníků v rekreačních a volnočasových zařízeních na 80 dnů ročně — Vnitrostátní právní úprava, která nestanoví pro tyto pracovníky minimální dobu denního odpočinku — Odchyly stanovené v článku 17 — Podmínky — Záruka rovnocenné náhradní doby odpočinku nebo, ve výjimečných případech, záruka náležité ochrany“)

(2010/C 346/32)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: Union syndicale Solidaire Isère

Žalovaní: Premier ministre, Ministère du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville, Ministère de la santé et des sports

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Conseil d'État (Francie) — Výklad čl. 17 odst. 1 a 2 a čl. 17 odst. 3 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381), ve spojení s čl. 1 odst. 1 téže směrnice — Příležitostná a sezónní činnost osob, které uzavřely smlouvu o příležitostné mimoškolské výchovné činnosti — Slučitelnost vnitrostátní právní úpravy omezující pracovní činnost těchto osob v rekreačních a volnočasových zařízeních na osmdesát dnů ročně, ale nezajišťující minimální dobu denního odpočinku — Pojmy „rovnocenná náhradní doba odpočinku“ a „náležitá ochrana poskytnutá dotčeným pracovníkům“

Výrok

1) Na osoby, které uzavřely takovou smlouvu, jako je smlouva o příležitostné mimoškolské výchovné činnosti, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, a které vykonávají příležitostné a sezónní činnosti v rekreačních a volnočasových zařízeních nejdéle 80 pracovních dnů v roce, se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby.

2) Na osoby, které uzavřely takovou smlouvu, jako je smlouva o příležitostné mimoškolské výchovné činnosti, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, a které vykonávají příležitostné a sezónní činnosti v rekreačních a volnočasových zařízeních, se vztahuje odchylné ustanovení čl. 17 odst. 3 písm. b) nebo c) směrnice 2003/88.

Vnitrostátní právní úprava omezující pracovní činnost osob, které uzavřely takovou smlouvu, na 80 odpracovaných dnů ročně, nesplňuje podmínky stanovené v čl. 17 odst. 2 této směrnice pro použití uvedeného odchylného ustanovení, podle kterých musí být dotčeným pracovníkům poskytnuty rovnocenné náhradní doby odpočinku nebo ve výjimečných případech, kdy není z objektivních důvodů možné tyto náhradní doby odpočinku poskytnout, jim musí být poskytnuta náležitá ochrana.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 24, 30.1.2010.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 28. října 2010 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-500/09) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Poštovní služby — Směrnice 97/67/CE — Vnitrostátní omezení — Podniky poskytující expresní poštovní služby — Vnitrostátní režim licencí“)

(2010/C 346/33)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Lozano Palacios a D. Triantafyllou, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupci: P. Mylonopoulos a D. Tsagkaraki, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby (Úř. věst. L 15, s. 14; Zvl. vyd. 06/03, s. 71)

Výrok

1) Řecká republika tím, že pokračovala v uplatňování ministerské vyhlášky č. A1/44351/3608 ze dne 12. října 2005, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/39/ES ze dne 10. června 2002, a zejména jejího čl. 9 odst. 1 a 2.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 37, 13.2.2010.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 28. října 2010 — Evropská komise v. Belgické království

(Věc C-41/10) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Přímé pojištění jiné než životní — Směrnice 73/239/EHS a 92/49/EHS — Vzájemné pojišťovny činné na trhu doplňkového nemocenského pojištění — Nesprávné a neúplné provedení“)

(2010/C 346/34)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Rozet a N. Yerrell, zmocněnci)

Žalované: Belgické království (zástupci: M. Jacobs a L. Van den Broeck, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nesprávné a neúplné provedení článků 6, 8, 15, 16 a 17 směrnice Rady 73/239/EHS ze dne 24. července 1973 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém pojištění jiném než životním a jejího výkonu (Úř. věst. L 228, s. 3; Zvl. vyd. 06/01, s. 14), jakož i článků 20, 21 a 22 směrnice Rady 92/49/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního a o změně směrnic 73/239/EHS a 88/357/EHS (třetí směrnice o neživotním pojištění) (Úř. věst. L 228, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 346)

Výrok

1) Tím, že Belgické království nesprávně a neúplně provedlo první směrnici Rady 73/239/EHS ze dne 24. července 1973 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém pojištění jiném než životním a jejího výkonu, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/13/ES ze dne 5. března 2002, a směrnici Rady 92/49/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního a o změně směrnic 73/239/EHS a 88/357/EHS (třetí směrnice o neživotním pojištění), nesplnilo povinnosti, které pro něho vyplývají zejména z článků 6, 8, 15, 16 a 17 směrnice 73/239, ve znění směrnice 2002/13, jakož i z článků 20 až 22 směrnice 92/49.

2) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 80, 27.3.2010.

Usnesení Soudního dvora ze dne 24. června 2010 — Kronoply GmbH & Co. KG v. Evropská komise

(Věc C-117/09 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Žádost o podporu, kterou má být pozměněna podpora, jež byla příjemci dříve schválena a která byla Komisi oznámena po úplném provedení investičního záměru — Kritéria motivačního účinku a nezbytnosti“)

(2010/C 346/35)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Kronoply GmbH Co. KG (zástupci: R. Nierer a L. Gordalla, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: K. Gross, V. Kreuzschitz a T. Scharf, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého senátu) ze dne 14. ledna 2009, Kronoply v. Komise (T-162/06), kterým Soud zamítl žalobu, jejímž předmětem byl návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2006/262/ES ze dne 21. září 2005, jež prohlásilo podporu, kterou Německo hodlá poskytnout žalobkyni, za neslučitelnou se společným trhem (Úř. věst. L 94, s. 50) — Záměr poskytnout podporu, kterým má být pozměněna podpora, jež byla příjemci dříve schválena a který byl Komisi oznámen po úplném provedení investičního záměru za pomoci původně schválené podpory — Nesprávné právní posouzení motivačního účinku a nezbytnosti sporné podpory

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Kronoply GmbH Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 141, 20.6.2009.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 15. září 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour du travail de Bruxelles — Belgie) — Jhonny Briot v. Randstad Interim, Sodexho SA, Rada Evropské unie

(Věc C-386/09) ⁽¹⁾

(„**Článek 104 odst. 3 druhý pododstavec jednacího řádu — Směrnice 2001/23/ES — Převod podniků — Zachování práv zaměstnanců — Neprodloužení pracovní smlouvy zaměstnance agentury práce uzavřené na dobu určitou**“)

(2010/C 346/36)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour du travail de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobce: Jhonny Briot

Žalovaní: Randstad Interim, Sodexho SA, Rada Evropské unie

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour du travail de Bruxelles — Výklad čl. 1 (odst. 1), čl. 2 (odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. c), čl. 3 (odst. 1) a čl. 4 (odst. 1) směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, s. 16) — Neprodloužení smlouvy na dobu určitou zaměstnance agentury práce z důvodu převodu podniku — Možnost považovat agenturu práce, případně orgán Společenství využívající služeb zaměstnanců agentur práce, není-li to u agentury práce možné, za „zaměstnavatele-převodce“ — Možnost vyloučit zaměstnance agentur práce ze záruk přiznaných touto směrnicí — Povinnost či možnost nabyvatele zachovat pracovní poměr

Výrok

Neprodloužení pracovní smlouvy zaměstnance agentury práce uzavřené na dobu určitou, která skončila uplynutím sjednané doby, a to před datem převodu činnosti, k jejímuž výkonu byl tento zaměstnanec určen, neporušuje za takových okolností, jaké jsou dány ve věci v původním řízení, zákaz stanovený v čl. 4 odst. 1 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků,

závodů nebo částí podniků nebo závodů. Uvedeného zaměstnance agentury práce nelze proto považovat za zaměstnance, který k datu uvedeného převodu zůstává přidělen k uživateli.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 312, 19.12.2009.

Usnesení Soudního dvora ze dne 2. září 2010 — Mehmet Salih Bayramoglu v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-28/10 P) ⁽¹⁾

(„**Kasační opravný prostředek — Článek 119 jednacího řádu — Návrhová žádání stížená vadami — Zjevná nepřipustnost**“)

(2010/C 346/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Mehmet Salih Bayramoglu (zástupce: A. Riza, QC)

Další účastníci řízení: Evropský parlament, (zástupci: C. Karar-marcos a N. Görlitz, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: M. Balta a E. Finnegan, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 24. září 2009, Bayramoglu v. Parlament a Rada (T-110/09), kterým Soud odmítl pro zjevnou nepřipustnost žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí Rady 2004/511/ES ze dne 10. června 2004 o zastoupení lidu Kypru v Evropském parlamentu v případě urovnání kyperského problému — Žaloba podaná po uplynutí lhůty

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) M. Bayramogluovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 80, 27.3.2010.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Landgericht Regensburg (Německo) dne 11. června 2010
— G v. Cornelius de Visser**

(Věc C-292/10)

(2010/C 346/38)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Regensburg

Účastníci původního řízení

Žalobce: G

Žalovaný: Cornelius de Visser

Předběžné otázky

- a) Jsou ustanovení první poloviny první věty e znění Lisabonské smlouvy (dále jen „Smlouva o EU“) ve spojení s ustanovením čl. 47 odst. 2 první větou Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) ⁽¹⁾ nebo jiné právní předpisy Evropské unie v rozporu s takzvaným veřejným oznámením podle vnitrostátního práva (v souladu s ustanoveními § 185 až § 188 německého Zivilprozessordnung (občanský soudní řád) vyvěšením sdělení o doručení na úřední desce odesílajícího soudu po dobu 1 měsíce), pokud žalovaný v (začínajícím) občanskoprávním sporu sice na své internetové stránce uvádí adresu na území Evropské unie, avšak doručení není možné z toho důvodu, že žalovaný se na dané adrese nezdržuje a ani není jinak možno zjistit, kde se žalovaný právě zdržuje?
- b) V případě, že bude na předběžnou otázku uvedenou pod bodem 2 odpovězeno kladně:

Je pak vnitrostátní soud v souladu s dosavadní příslušnou judikaturou Soudního dvora (naposledy ve věci C-341/06; [omissis]) povinen nepoužít vnitrostátní právní předpisy, které připouštějí veřejné oznámení, a to i v tom případě, kdy podle vnitrostátního práva přísluší takováto pravomoc nepoužít vnitrostátní právo pouze Bundesverfassungsgericht (Spolkový ústavní soud)?

a

Musela by žalující za účelem nového doručení žaloby sdělit soudu novou adresu žalovaného, na kterou by bylo možno žalobu doručit, aby jí tak bylo umožněno prosazení jejích práv, protože by podle vnitrostátního práva bez možnosti veřejného oznámení a z důvodu neznalosti místa pobytu žalovaného nebylo možno řízení provést?

- c) V případě, že bude na předběžnou otázku pod bodem 2 odpovězeno záporně: Brání ustanovení čl. 26 odst. 2 naří-

zení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (dále jen „nařízení č. 44/2001“) ⁽²⁾ v projednávaném případě vydání rozsudku pro zmeškání podle § 331 německého Zivilprozessordnung, tedy vydání exekučního titulu pro nesporné pohledávky ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004, kterým se zavádí evropský exekuční titul pro nesporné nároky, pokud je požadováno, aby byla rozsudkem uložena povinnost k zaplacení bolestného ve výši minimálně 20 000,00 eur včetně úroků a nákladů na právní zastoupení ve výši 1 419,19 eur včetně úroků?

Následující předběžné otázky jsou podmíněny tím, že žalobkyně bude moci v souladu s odpověďmi Soudního dvora na předběžné otázky uvedené pod body 2 a) až 2 c) vést právní spor i nadále:

- d) Je nařízení č. 44/2001 vzhledem k ustanovení jeho čl. 4 odst. 1, 5 bodu 3 použitelné i v tom případě, kdy je žalovaný, na něhož je v rámci civilního procesu z důvodu provozování internetové stránky podána žaloba na zdržení se jednání, poskytnutí informací a na zaplacení bolestného, sice (pravděpodobně) občanem Unie ve smyslu ustanovení čl. 9 druhé věty Smlouvy o EU, avšak jeho místo pobytu není známo, a je tedy myslitelné, ale v žádném případě jisté, že se v současné době zdržuje mimo území Evropské unie a také mimo dosah působnosti Luganské úmluvy o soudní příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, uzavřené v Luganu dne 16. září 1988, (dále jen „Luganská úmluva“), stejně jako není známo přesné umístění serveru, na kterém je uložena dotčená internetová stránka, přestože je nasnadě, že se tento server nachází na území Unie?
- e) Pokud se v projednávaném případě použije nařízení č. 44/2001: Má být obrat „místo, kde může dojít ke škodné události“, který je uveden v čl. 5 bodu 3 nařízení č. 44/2001 vykládán při (možném) poškození osobnostních práv obsahem internetových stránek v tom smyslu,

že dotčená osoba (dále jen „žalobkyně“) může podat zdržovací žalobu, žalobu na poskytnutí informace a žalobu na náhradu škody proti provozovateli internetových stránek (dále jen „žalovaný“) nezávisle na tom, kde (na území, nebo mimo území Evropské unie) je žalovaný usazen, i u soudů každého členského státu, v němž mohou být internetové stránky zobrazeny,

nebo

je podmínkou příslušnosti soudů členského státu, v němž žalovaný není usazen, nebo neexistují žádné skutečnosti, které by dokládaly pobyt žalovaného na území tohoto členského státu, aby existovala zvláštní souvislost napadeného obsahu nebo internetových stránek se státem sídla soudu (souvislost s tuzemskem) jdoucí nad rámec technicky možné zobrazitelnosti?

- f) Pokud je takováto zvláštní souvislost s tuzemskem nezbytná: Podle jakých kritérií se tato souvislost určuje?

Je rozhodné, zda jsou napadené internetové stránky svým provozovatelem cíleně zaměřeny (také) na uživatele internetu ve státě sídla soudu, nebo postačuje, že informace zobrazitelné na internetových stránkách objektivně vykazují souvislost se státem příslušného soudu v tom smyslu, že podle okolností konkrétního případu, zejména na základě obsahu napadených internetových stránek, ve státě příslušného soudu skutečně mohlo nebo může dojít, popřípadě došlo, ke střetu protichůdných zájmů — zájmu žalobkyně na zachování jejích osobnostních práv a zájmu provozovatele na utváření jeho internetových stránek — tím, že se jeden či více známých osoby, která byla poškozena na svých osobnostních právech, dozvěděl o obsahu těchto internetových stránek?

- g) Záleží při posuzování zvláštní souvislosti s tuzemskem na počtu zobrazení napadených internetových stránek ve státě sídla soudu?
- h) V případě, že by měl být pro tuto žalobu na základě výše uvedených předběžných otázek příslušný předkládající soud: Vztahují se právní zásady uvedené v rozsudku Soudního dvora ze dne 7. března 1995 (C-68/93); [omissis] také na výše popsaný případ?
- i) Pokud pro potvrzení příslušnosti není nutná žádná zvláštní souvislost s tuzemskem, nebo pokud pro tuto příslušnost postačuje, aby napadené informace objektivně vykazovaly souvislost se státem příslušného soudu v tom smyslu, že podle okolností konkrétního případu, zejména na základě obsahu napadených internetových stránek, mohlo nebo může ve státě sídla soudu dojít ke střetu protichůdných zájmů, respektive k tomuto střetu protichůdných zájmů došlo tím, že jeden nebo několik známých osoby, která byla poškozena na svých osobnostních právech, se seznámilo s obsahem dotčených internetových stránek, a pokud pro přijetí zvláštní souvislosti s tuzemskem není podmínkou minimální počet zobrazení napadených internetových stránek ve státě příslušného soudu, nebo se nařízení č. 44/2001 na pojednáváný případ vůbec nevztahuje:

Mají být čl. 3 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (dále jen „směrnice o elektronickém obchodu“⁽³⁾) vykládány tak, že je těmto ustanovením nutné přisuzovat kolizněprávní povahu v tom smyslu, že i v oblasti občanského práva nařizují při potlačení vnitrostátních kolizních norem výlučné použití práva platného ve státě původu,

nebo

se u těchto právních předpisů jedná o korektiv na hmotněprávní úrovni, kterým je hmotněprávní výsledek práva, které bylo podle vnitrostátních kolizních norem stanoveno jako použitelné právo, obsahově modifikován a redukován na požadavky země původu?

- j) Pro případ, že čl. 3 odst. 1 a 2 směrnice o elektronickém obchodu mají kolizněprávní povahu:

Ukládají uvedená ustanovení pouze výlučné použití hmotného práva platného v zemi původu, nebo stanoví také použití kolizních norem platných v této zemi s tím důsledkem, že zpětný odkaz práva země původu na právo země určení je nadále možný?

- k) Pro případ, že čl. 3 odst. 1 a 2 směrnice o elektronickém obchodu mají kolizněprávní povahu:

Je pro určení místa usazení poskytovatele služeb nutno vzít v úvahu jeho (pravděpodobně) nynější místo pobytu, místo pobytu na začátku zveřejnění fotografií žalobkyně nebo (pravděpodobně) místo umístění serveru, na kterém je internetová stránka uložena?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 303, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04 s. 42

⁽³⁾ Úř. věst. L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25 s. 399

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (třetí senát) (Itálie) dne 5. července 2010 — Enipower SpA v. Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Věc C-328/10)

(2010/C 346/39)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (třetí senát)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Enipower SpA

Žalovaný: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Předběžná otázka

Brání články 23, 43, 49 a 56 Smlouvy, jakož i čl. 11 odst. 2 a 6 a článek 24 směrnice 2003/54⁽¹⁾ vnitrostátnímu předpisu, který, aniž by byl oznámen Evropské komisi, určitým výrobcům elektrické energie, kteří mají za daných okolností zásadní úlohu pro uspokojení potřeb poptávky po dispečinkových službách, trvale ukládá předkládat nabídky na energetických burzovních trzích podle programů heteronorně stanovených provozovatelem sítě a podle kterého si odměňování u těchto nabídek svobodně nestanoví výrobce, ale je vázáno na parametry, které nejsou stanoveny „průhlednými, nediskriminačními a tržními postupy“?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, s. 37.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (třetí senát) (Itálie) dne 5. července 2010 — ENI SpA v. Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas a Cassa Conguaglio per il Settore Elettrico

(Věc C-329/10)

(2010/C 346/40)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (třetí senát)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: ENI SpA

Žalované: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas a Cassa Conguaglio per il Settore Elettrico

Předběžná otázka

Brání články 23, 43, 49 a 56 Smlouvy, jakož i čl. 11 odst. 2 a 6 a článek 24 směrnice 2003/54⁽¹⁾ vnitrostátnímu předpisu, který, aniž by byl oznámen Evropské komisi, určitým výrobcům elektrické energie, kteří mají za daných okolností zásadní úlohu pro uspokojení potřeb poptávky po dispečinkových službách, trvale ukládá předkládat nabídky na energetických burzovních trzích podle programů heteronomně stanovených provozovatelem sítě a podle kterého si odměňování u těchto nabídek svobodně nestanoví výrobce, ale je vázáno na parametry, které nejsou stanoveny „průhlednými, nediskriminačními a tržními postupy“?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, s. 37; Zvl. vyd. 12/02, s. 211.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (třetí senát) (Itálie) dne 5. července 2010 — Edison Trading SpA v. Autorità Per l'Energia Elettrica e il Gas

(Věc C-330/10)

(2010/C 346/41)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (třetí senát)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Edison Trading SpA

Žalovaný: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Předběžná otázka

Brání články 23, 43, 49 a 56 Smlouvy, jakož i čl. 11 odst. 2 a 6 a článek 24 směrnice č. 54 z roku 2003⁽¹⁾ vnitrostátnímu předpisu, který, aniž by byl oznámen Komisi EU, určitým výrobcům elektrické energie, kteří jsou za daných okolností základními výrobci pro uspokojení potřeb poptávky po dispečinkových službách, trvale ukládá předkládat nabídky na energetických burzovních trzích podle programů heteronomně stanovených provozovatelem sítě a podle kterého si odměňování u těchto nabídek svobodně nestanoví výrobce, ale je vázáno na parametry, které nejsou stanoveny „průhlednými, nediskriminačními a tržními postupy“?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, s. 37.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (třetí senát) (Itálie) dne 5. července 2010 — E.On Produzione SpA v. Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Věc C-331/10)

(2010/C 346/42)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (třetí senát)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: E.On Produzione SpA

Žalovaná: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Předběžná otázka

Brání články 23, 43, 49 a 56 Smlouvy, jakož i čl. 11 odst. 2 a 6 a článek 24 směrnice 2003/54⁽¹⁾ vnitrostátnímu předpisu, který, aniž by byl oznámen Evropské komisi, určitým výrobcům elektrické energie, kteří mají za daných okolností zásadní úlohu pro uspokojení potřeb poptávky po dispečinkových službách, trvale ukládá předkládat nabídky na energetických burzovních trzích podle programů heteronomně stanovených provozovatelem sítě a podle kterého si odměňování u těchto nabídek svobodně nestanoví výrobce, ale je vázáno na parametry, které nejsou stanoveny „průhlednými, nediskriminačními a tržními postupy“?

⁽¹⁾ Úř. věst. 176, s. 37.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (třetí senát) (Itálie) dne 5. července 2010 — Edipower SpA v. Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Věc C-332/10)

(2010/C 346/43)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (třetí senát)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Edipower SpA

Žalovaná: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Předběžná otázka

Brání články 23, 43, 49 a 56 Smlouvy, jakož i čl. 11 odst. 2 a 6 a článek 24 směrnice 2003/54⁽¹⁾ vnitrostátnímu předpisu, který, aniž by byl oznámen Evropské komisi, určitým výrobcům elektrické energie, kteří mají za daných okolností zásadní úlohu pro uspokojení potřeb poptávky po dispečinkových službách, trvale ukládá předkládat nabídky na energetických burzovních trzích podle programů heteronomně stanovených provozovatelem sítě a podle kterého si odměňování u těchto nabídek svobodně nestanoví výrobce, ale je vázáno na parametry, které nejsou stanoveny „průhlednými, nediskriminačními a tržními postupy“?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, s. 37; Zvl. vyd. 12/02, s. 211.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Itálie) dne 5. července 2010 — E.On Energy Trading SpA v. Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Věc C-333/10)

(2010/C 346/44)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (třetí senát)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: E.On Energy Trading SpA

Žalovaná: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Předběžná otázka

Brání články 23, 43, 49 a 56 Smlouvy, jakož i čl. 11 odst. 2 a 6 a článek 24 směrnice 2003/54⁽¹⁾ vnitrostátnímu předpisu, který, aniž by byl oznámen Evropské komisi, určitým výrobcům elektrické energie, kteří mají za daných okolností zásadní úlohu pro uspokojení potřeb poptávky po dispečinkových službách, trvale ukládá předkládat nabídky na energetických burzovních trzích podle programů heteronomně stanovených provozovatelem sítě a podle kterého si odměňování u těchto nabídek svobodně nestanoví výrobce, ale je vázáno na parametry, které nejsou stanoveny „průhlednými, nediskriminačními a tržními postupy“.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, s. 37; Zvl. vyd. 12/02, s. 211

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (Chancery Division) (Anglie a Wales) dne 11. srpna 2010 — SAS Institute Inc. v. World Programming Ltd

(Věc C-406/10)

(2010/C 346/45)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (Chancery Division)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: SAS Institute Inc.

Žalovaná: World Programming Ltd

Předběžné otázky

A. K výkladu směrnice Rady 91/250/EHS ze dne 14. května 1991 o právní ochraně počítačových programů⁽¹⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/24/ES ze dne 23. dubna 2009 (kodifikované znění)⁽²⁾:

- 1) Jestliže je počítačový program (dále jen „první program“) chráněn autorským právem jako literární dílo, je třeba čl. 1 odst. 2 vykládat tak, že o porušení autorského práva k prvnímu programu se nejedná v případě, že konkurent nositele autorského práva bez přístupu ke zdrojovému kódu prvního programu, přímo či prostřednictvím takového postupu jako je rozklad předmětového kódu, vytvoří jiný program (dále jen „druhý program“), který kopíruje funkce prvního programu?

- 2) Má na odpověď na první otázku vliv některá z těchto skutečností:
- povaha nebo rozsah funkčnosti prvního programu;
 - povaha nebo rozsah odbornosti, úsudku a práce, které byly vynaloženy autorem prvního programu při vytváření funkčnosti prvního programu;
 - míra podrobnosti, v jaké byla funkčnost prvního programu zkopírována do druhého programu;
 - pokud zdrojový kód druhého programu rozmnožuje aspekty zdrojového kódu prvního programu v rozsahu, který překračuje to, co bylo zcela nutné za účelem dosažení stejné funkčnosti jako má první program?
- 3) Vykládá-li a provádí-li první program aplikační programy napsané uživateli prvního programu v programovacím jazyce vytvořeném autorem prvního programu, který zahrnuje klíčová slova vytvořená nebo zvolená autorem prvního programu a skladbu vytvořenou autorem prvního programu, je třeba čl. 1 odst. 2 vykládat tak, že o porušení autorského práva k prvnímu programu se nejedná v případě, že druhý program je napsán tak, že vykládá a provádí takovéto aplikační programy za použití stejných klíčových slov a stejné skladby?
- 4) Čte-li první program datové soubory a zapisuje-li do těchto souborů v určitém formátu vytvořeném autorem prvního programu, je čl. 1 odst. 2 třeba vykládat tak, že o porušení autorského práva k prvnímu programu se nejedná v případě, že je druhý program napsán tak, že čte datové soubory a zapisuje data do těchto souborů ve stejném formátu?
- 5) Má na otázky 1, 3 a 4 vliv, pokud autor druhého programu tento program vytvořil:
- na základě zkoumání, studování a zkoušení funkčnosti prvního programu nebo
 - na základě čtení příručky vytvořené a zveřejněné autorem prvního programu, která popisuje funkce prvního programu (dále jen „příručka“) nebo
 - na základě a) i b)?
- 6) Má-li subjekt právo používat rozmnoženinu prvního programu na základě licence, je třeba čl. 5 odst. 3 vykládat tak, že držitel licence je oprávněn bez povolení nositele autorského práva načítat program, provozovat ho a ukládat do paměti za účelem zkoumání, zkoušení nebo studování funkčnosti prvního programu, aby zjistil myšlenky a zásady, na kterých je založen kterýkoliv z prvků programu, pokud licence opravňuje držitele licence k načítání a provozu prvního počítačového programu, jakož i jeho ukládání do paměti při jeho používání za určitým účelem povoleným licencí, avšak úkony za účelem zkoumání, studování nebo zkoušení prvního programu překračují rozsah účelu, který je licencí povolen?
- 7) Je třeba čl. 5 odst. 3 vykládat tak, že zkoumání, zkoušení nebo studování funkčnosti prvního programu je třeba považovat za úkony prováděné za účelem zjištění myšlenek a zásad, na kterých je založen kterýkoliv z prvků prvního programu, pokud jsou tyto úkony prováděny:
- ke zjištění způsobu, jakým první program funguje, obzvláště podrobností, které nejsou popsány v příručce, za účelem napsání druhého programu způsobem uvedeným v první otázce výše;
 - ke zjištění, jak první program vykládá a provádí příkazy napsané v programovacím jazyce, který program vykládá a provádí (viz třetí otázka výše);
 - ke zjištění formátů datových souborů, které jsou napsány či čteny prvním programem (viz čtvrtá otázka výše);
 - ke srovnání výkonu druhého programu s prvním programem za účelem zjištění důvodů, proč se jejich výkon liší, a zlepšení výkonu druhého programu;
 - k provádění souběžných zkoušek prvního a druhého programu za účelem srovnání jejich výstupů v průběhu vyvíjení druhého programu, zvláště provozováním stejných zkušebních skriptů prostřednictvím prvního i druhého programu;
 - ke zjištění výstupu logovacího souboru vytvořeného prvním programem za účelem vytvoření logovacího souboru, který je z hlediska vzhledu totožný či podobný;
 - k zajištění, aby první program poskytoval výstupní data (konkrétně data, která přiřazují poštovní směrovací čísla ke státům Spojených států amerických) za účelem zjištění, zda odpovídají oficiálním databázím takových dat a pokud neodpovídají, k naprogramování druhého programu tak, aby reagoval na stejná vstupní data stejným způsobem jako první program.
- B. K výkladu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti⁽³⁾:**
- 8) Je-li příručka chráněna autorským právem k literárnímu dílu, je třeba čl. 2 písm. a) vykládat tak, že o porušení autorského práva k příručce se jedná v případě, že autor druhého programu rozmnožuje či podstatně rozmnožuje v druhém programu jakýkoliv z následujících prvků popsaných v příručce:
- výběr statistických operací, které byly provedeny v prvním programu;

- b) matematické vzorce použité v příručce k popisu těchto operací;
- c) konkrétní příkazy či kombinace příkazů, kterými lze tyto operace vyvolat;
- d) volby, které autor prvního programu poskytl ve vztahu k jednotlivým příkazům;
- e) klíčová slova a skladbu, které rozpoznává první program;
- f) implicitní hodnoty, které se autor prvního programu rozhodl použít v případě, že konkrétní příkaz či volba nebudou uživatelem stanoveny;
- g) počet opakování, která první program za určitých okolností provede?
- 9) Je třeba čl. 2 písm. a) vykládat tak, že o porušení autorského práva k příručce se jedná v případě, že autor druhého programu rozmnoží nebo podstatně rozmnoží v příručce, jež popisuje druhý program, klíčová slova a skladbu, které rozpoznává první program?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 122, s. 42; Zvl. vyd. 17/01, s. 114

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/24/ES ze dne 23. dubna 2009 o právní ochraně počítačových programů (kodifikované znění) (Text s významem pro EHP), Úř. věst. L 111, s. 16.

⁽³⁾ Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230

**Kasační opravný prostředek podaný dne 26. srpna 2010
Bell & Ross BV proti usnesení Tribunálu (šestého senátu)
vydanému dne 18. června 2010 ve věci T-51/10, Bell &
Ross v. OHIM**

(Věc C-426/10 P)

(2010/C 346/46)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Bell & Ross BV (zástupce: S. Guerlain, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Klockgrossisten i Norden AB

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky)

— zrušit napadené usnesení;

— konstatovat, že žaloba na neplatnost podaná žalobkyní proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (T-51/10) je přípustná a v důsledku toho vrátit věc Tribunálu, aby rozhodl ve věci uvedené žaloby na neplatnost;

— uložit OHIM náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a nákladů řízení v prvním stupni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka se na podporu svého kasačního opravného prostředku dovolává šesti důvodů.

Svým prvním důvodem se společnost Bell & Ross BV dovolává porušení článku 111 jednacího řádu Tribunálu, jelikož tento soud rozhodl, že žaloba je zjevně nepřipustná, aniž si předtím vyslechl generálního advokáta.

Na základě druhého důvodu navrhovatelka tvrdí, že Tribunál porušil čl. 43 odst. 1 svého jednacího řádu tím, že rozhodl, že podepsané exempláře žaloby došlé soudní kanceláři dne 1. února 2010 nebyly originály a že pouze exemplář došlý dne 5. února 2010, tedy po lhůtě, mohl být považován za originál, aniž upřesnil, jak bylo možné rozeznat originály od kopií. Výše uvedený článek neupřesňuje jaké podmínky musí splňovat podpis advokáta, který musí být na originálu procesního dokumentu.

Svým třetím důvodem vytýká společnost Bell & Ross BV Tribunálu, že ji nepovolil podle čl. 57 písm. d) praktických pokynů pro účastníky řízení a čl. 7.1 pokynů pro vedoucího kanceláře Tribunálu odstranit formální vadu, která jí byla vytýkána. Podle výše uvedených předpisů přísluší vedoucímu soudní kanceláře stanovit žalobci lhůtu pro odstranění zjištěné vady.

Svým čtvrtým důvodem se společnost Bell & Ross BV dovolává omluvitelného omylu, jelikož nejasnosti týkající se identifikace originálu vyplývaly z výjimečných okolností, na které neměla žalobkyně žádný vliv. Velký počet kopií, jež vyžadoval spolupráci s externím dodavatelem, dokonalá kvalita tisku na papíře, jež neumožňovala rozeznat originál, jakož i přiložení podpisu na každý z exemplářů zaslaných vedoucímu soudní kanceláře ve lhůtách představují okolnosti, které umožňují v projednávané věci uznat omluvitelný omyl.

Svým pátým důvodem se navrhovatelka dovolává existence okolností, jež jsou výjimečné, nezvyklé a hospodářskému subjektu cizí, které prokazují působení náhody nebo vyšší moci.

Konečně na základě svého šestého důvodu společnost Bell & Ross BV tvrdí, že Tribunál porušil zásadu proporcionality a zásadu legitimního očekávání, jelikož soudní kanceláři došlo sedm exemplářů s podpisem a jedna kopie faxem a jednak výše uvedené předpisy stanoví odstranění vad žaloby.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) dne 13. září 2010 — Churchill Insurance Company Limited, Tracy Evans v. Benjamin Wilkinson, zastoupený svým otcem Stevenem Wilkinsonem jako litigation friend, Equity Claims Limited

(Věc C-442/10)

(2010/C 346/47)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: Churchill Insurance Company Limited, Tracy Evans

Odpůrci: Benjamin Wilkinson, zastoupený svým otcem Stevenem Wilkinsonem jako litigation friend, Equity Claims Limited

Předběžné otázky

1) Je třeba čl. 12 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 směrnice 2009⁽¹⁾ vykládat tak, že brání vnitrostátním ustanovením, jejichž důsledkem je podle příslušného vnitrostátního práva vyloučení nároku osoby poškozené dopravní nehodou na pojistné plnění v případě, kdy

- a) tuto nehodu zavinil nepojištěný řidič, přičemž
- b) tomuto nepojištěnému řidiči dovolil řídit vozidlo poškozený a
- c) tento poškozený byl v okamžiku nehody cestujícím ve vozidle a
- d) tento poškozený byl pro řízení dotyčného vozidla pojištěn?

Konkrétně

- i) Je takové vnitrostátní ustanovení ustanovením, které „[vylučuje] z pojištění“ ve smyslu čl. 13 odst. 1 směrnice 2009?
- ii) Za okolností projednávaného případu, spadá svolení pojištěnce dané nepojištěné osobě pod výraz „výslovně či nepřímou oprávněnou“ ve smyslu čl. 13 odst. 1 písm. a) směrnice 2009?
- iii) Má na odpověď na tuto otázku vliv to, že podle článku 10 směrnice 2009 mohou vnitrostátní orgány pověřené poskytováním náhrad v případě škod způsobených

nezjištěnými nebo nepojištěnými vozidly vyloučit výplatu náhrady u osob, které dobrovolně nastoupily do vozidla, jež způsobilo věcnou škodu nebo škodu na zdraví, jestliže tento orgán může prokázat, že věděly, že vozidlo není pojištěné?

- 2) Záleží odpověď na otázku 1 na tom, zda dotčené svolení (a) bylo dáno se skutečným vědomím toho, že dotčený řidič není pojištěn, nebo (b) bylo dáno s přesvědčením, že řidič je pojištěn, nebo (c) bylo dáno pojištěnou osobou, aniž se touto otázkou zabývala?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 263, s. 11).

Žaloba podaná dne 17. září 2010 — Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-458/10)

(2010/C 346/48)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: S. Pardo Quintillán a O. Beynet, zmocněnci)

Žalované: Lucemburské velkovévodství

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Lucemburské velkovévodství nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z čl. 9 odst. 3 písm. b), c) a e) směrnice 98/83/ES⁽¹⁾, tím, že úplně a správně neprovedlo čl. 9 odst. 3 písm. b), c) a e) směrnice 98/83/ES;

— uložit Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje Komise dvě výtky.

V rámci první výtky Komise tvrdí, že provedení čl. 9 odst. 3 písm. b) a c) směrnice 98/83 je neúplné. Vnitrostátní právní úprava totiž nestanoví, že rozhodnutí o povolení odchylky musí obsahovat „relevantní výsledky monitorování předchozího období“, a neupřesňuje „množství vody dodávané za den“, „velikost zasažené populace“ a „zda budou, nebo nebudou ovlivněny nějaké relevantní potravinářské podniky“.

V rámci druhé výtky Komise tvrdí, že provedení čl. 9 odst. 3 písm. e) směrnice 98/83 je neúplné a nesprávné potud, pokud lucemburské orgány mimo jiné tvrdí, že „souhrn plánu“, „časový rozvrh prací“ a „odhad nákladů“ opatření by neměl předkládat ten, kdo rozhodl o povolení odchylky, jak to vyžaduje směrnice, nýbrž žadatel o povolení odchylky, neboť právě on je povinen stanovit a provést nápravná opatření.

(¹) Směrnice Rady 98/83/ES ze dne 3. listopadu 1998 o jakosti vody určené k lidské spotřebě (Úř. věst. L 330, s. 32; Zvl. vyd. 15/04, s. 90).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Mons (Belgie) dne 24. září 2010 — Belgický stát v. Pierre Henfling, Raphaël Davin, Koenraad Tanghe, (jednající jako konkurzní správci společnosti Tierce Franco-Belge S.A.)

(Věc C-464/10)

(2010/C 346/49)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Mons

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Belgický stát

Odpůrci: Pierre Henfling, Raphaël Davin, Koenraad Tanghe, (jednající jako konkurzní správci společnosti Tierce Franco-Belge S.A.)

Předběžná otázka

Musí být čl. 6 odst. 4 a čl. 13 část B písm. f) šesté směrnice Rady Evropských společenství 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby byly od daně osvobozeny služby poskytované komisionářem, který jedná vlastním jménem, ale na účet komitenta, jenž organizuje poskytování služeb uvedených ve výše uvedeném čl. 13 části B písm. f)?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 27. září 2010 — Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales v. Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre

(Věc C-465/10)

(2010/C 346/50)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales

Odpůrkyně: Chambre de commerce et d'industrie (CCI) de l'Indre

Předběžné otázky

- 1) Pokud jde o existenci právního základu, z něhož by vyplývala povinnost získat zpět pomoc vyplacenou CCI:

Jestliže veřejný zadavatel, který je příjemcem dotací vyplacených z EFRR, nedodržel jedno nebo více pravidel zadávání veřejných zakázek pro uskutečnění dotované operace, přestože mimoto není zpochybněno, že daná operace je způsobilá být takto financována a že byla uskutečněna, existuje v právní úpravě Společenství, a konkrétně v nařízení Rady (EHS) č. 2052/88 ze dne 24. června 1988 (¹) a nařízení Rady (EHS) č. 4253/88 ze dne 19. prosince 1988 (²), ustanovení, které by zakládalo povinnost dotace zpětně vymáhat? Pokud existuje, platí taková povinnost pro případ jakéhokoli porušení pravidel zadávání veřejných zakázek, nebo jen pro některá z těchto porušení? Pokud platí jen pro některá porušení, potom pro která?

- 2) V případě alespoň částečně kladné odpovědi na první otázku, pokud jde o způsob zpětného vymáhání protiprávně vyplacené pomoci:

a) Představuje skutečnost, že veřejný zadavatel, který je příjemcem pomoci vyplacené z EFRR, nedodržel jedno nebo více pravidel zadávání veřejných zakázek při výběru poskytovatele pověřeného uskutečněním dotované operace, nesrovnalost ve smyslu nařízení č. 2988/95 (³)? Může okolnost, že příslušný vnitrostátní orgán nemohl v okamžiku, kdy rozhodl o poskytnutí pomoci požadované z EFRR, přehlížet, že příjemce nedodržel pravidla zadávání veřejných zakázek, když vybral poskytovatele pověřeného uskutečněním operace financované z této pomoci ještě před tím, než byla pomoc poskytnuta, mít vliv na kvalifikaci dotčeného jednání jako nesrovnalosti ve smyslu nařízení č. 2988/95?

b) V případě kladné odpovědi na otázku 2 a) a vzhledem k tomu, že — jak rozhodl Soudní dvůr (v rozsudku ze dne 29. ledna 2009 ve spojených věcech C-278/07 až C-280/07, Hauptzollamt Hamburg-Jonas v. Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegetrieb GmbH & Co.) — se promlčecí doba stanovená v článku 3 nařízení č. 2988/95 použije na takové správní úkony, jako je zpětné vymáhání pomoci, která byla hospodářským subjektem neoprávněně získána v důsledku jím způsobených nesrovnalostí:

— je třeba stanovit jako počátek běhu promlčecí doby datum vyplacení pomoci příjemci, nebo datum, kdy příjemce použije přijatou pomoc jako odměnu poskytovateli, který byl vybrán při porušení jednoho nebo několika pravidel zadávání veřejných zakázek?

— je třeba tuto promlčecí dobu považovat za přerušenu v okamžiku, kdy příslušný vnitrostátní orgán předá příjemci dotace kontrolní zprávu, v níž je zjištěno nedodržení pravidel zadávání veřejných zakázek a již se v důsledku toho doporučuje vnitrostátnímu orgánu, aby vyplacené částky vymohl zpět?

— využije-li členský stát možnosti, kterou mu dává čl. 3 odst. 3 nařízení č. 2988/95, uplatnit delší promlčecí dobu, a zejména použije-li se ve Francii doba podle obecné právní úpravy, stanovená k datu rozhodnému z hlediska skutkového stavu ve sporu v původním řízení v článku 2262 občanského zákoníku, podle něhož: „Veškeré úkony, ať již se týkají věcí, či jsou osobní povahy, jsou promlčeny po uplynutí třiceti let [...]“, je třeba posuzovat slučitelnost takové promlčecí doby s právem Společenství, a zejména se zásadou proporcionality, z hlediska maximální promlčecí doby stanovené vnitrostátním předpisem, který slouží jako právní základ žádosti vnitrostátního správního orgánu o navrácení, nebo z hlediska lhůty skutečně použité v projednávané věci?

c) Brání v případě záporné odpovědi na otázku 2 a) finanční zájmy Společenství tomu, aby za účelem vyplacení takové pomoci, jako je pomoc dotčená ve sporu v původním řízení, soud uplatnil vnitrostátní předpisy týkající se zrušení rozhodnutí zakládajících práva, podle nichž může správní orgán — kromě případů neexistence, získání podvodem nebo žádosti příjemce — zrušit konkrétní rozhodnutí zakládající právo, je-li protiprávní, pouze ve lhůtě čtyř měsíců po jeho přijetí, přičemž však ke konkrétnímu správnímu rozhodnutí mohou být, zejména týká-li se vyplacení pomoci, připojeny rozvazující podmínky, jejichž uskutečnění umožňuje zrušení dotčené pomoci bez podmínky uplatnění zvláštní lhůty, a přičemž je třeba upřesnit, že Conseil d'Etat rozhodl, že tento vnitrostátní předpis je třeba vykládat tak, že se jej

může příjemce pomoci neoprávněně poskytnuté na základě předpisu Společenství dovolávat jen případě, že byl v dobré víře?

- (¹) Nařízení Rady (EHS) č. 2052/88 ze dne 24. června 1988 o úkolech strukturálních fondů a jejich účinnosti a o koordinaci mezi jejich činnostmi navzájem a mezi těmito činnostmi a operacemi Evropské investiční banky a jinými stávajícími finančními nástroji (Úř. věst. L 185, s. 9).
- (²) Nařízení Rady (EHS) č. 4253/88 ze dne 19. prosince 1988, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 2052/88, pokud jde o koordinaci mezi činnostmi jednotlivých strukturálních fondů navzájem a mezi těmito činnostmi a operacemi Evropské investiční banky a jinými dostupnými finančními nástroji (Úř. věst. L 374, s. 1).
- (³) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 28. září 2010 — Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF) v. Administración del Estado

(Věc C-468/10)

(2010/C 346/51)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobce: Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF)

Žalovaný: Administración del Estado

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 7 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES (¹) ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která při neexistenci souhlasu dotčeného subjektu k umožnění zpracování jeho osobních údajů, které je nezbytné pro uskutečnění oprávněných zájmů správce rejstříku nebo třetí osoby, které jsou údaje sdělovány, vyžaduje — kromě toho, aby nedošlo k porušení základních práv a svobod subjektu —, aby byly údaje zachyceny ve zdrojích dostupných veřejnosti?
- 2) Jsou ohledně zmíněného čl. 7 písm. f) splněny podmínky, které klade judikatura Soudního dvora Evropské unie k tomu, aby mu byl přiznán přímý účinek?

(¹) Úř. věst. L 281, s. 31.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 28. září 2010 — Federación de Comercio Electrónico a Marketing Directo (FECEMD) v. Administración del Estado

(Věc C-469/10)

(2010/C 346/52)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobce: Federación de Comercio Electrónico a Marketing Directo (FECEMD)

Žalovaný: Administración del Estado

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 7 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾ ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která při neexistenci souhlasu dotčeného subjektu k umožnění zpracování jeho osobních údajů, které je nezbytné pro uskutečnění oprávněných zájmů správce rejstříku nebo třetí osoby, které jsou údaje sdělovány, vyžaduje — kromě toho, aby nedošlo k porušení základních práv a svobod subjektu —, aby byly údaje zachyceny ve zdrojích dostupných veřejnosti?
- 2) Jsou ohledně zmíněného čl. 7 písm. f) splněny podmínky, které klade judikatura Soudního dvora Evropské unie k tomu, aby mu byl přiznán přímý účinek?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, s. 31.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Pest Megyei Bíróság (Maďarská republika) dne 29. září 2010 — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság v. Invitel Távközlési Zrt.

(Věc C-472/10)

(2010/C 346/53)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Pest Megyei Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

Žalovaná: Invitel Távközlési Zrt.

Předběžné otázky

- 1) Může být čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že zneužívající smluvní klauzule není závazná pro žádného spotřebitele v případě, že zákonem určená a k tomu legitimovaná entita jménem spotřebitelů prostřednictvím žaloby ve veřejném zájmu (*popularis actio*) navrhuje, aby byla prohlášena za neplatnou tato zneužívající klauzule, která je součástí spotřebitelské smlouvy?

Je-li podána žaloba ve veřejném zájmu v souvislosti s případy, v nichž je vydán rozsudek ve prospěch spotřebitelů, kteří nejsou účastníky řízení, nebo v nichž je zakázáno používat zneužívající obecnou smluvní podmínku, může být čl. 6 odst. 1 směrnice 93/13 vykládán v tom smyslu, že tato zneužívající klauzule, která je součástí spotřebitelských smluv, není závazná pro všechny dotčené spotřebitele ani v budoucnosti, takže soud musí vyvodit odpovídající právní důsledky i bez návrhu?

- 2) Může být čl. 3 odst. 1 směrnice 93/13 ve spojení s bodem 1 písm. j) a bodem 2 písm. d) přílohy použitelné podle čl. 3 odst. 3 téže směrnice vykládán v tom smyslu, že v případě, že prodávající zboží nebo poskytovatel služeb stanoví jednostrannou změnu podmínek smlouvy, aniž by výslovně popsal způsob změny ceny nebo ve smlouvě upřesnil pádné důvody, je tato smluvní klauzule zneužívající *ipso iure*?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 95, s. 29.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 7. října 2010 — Asociación para la Calidad de los Forjados (ASCAFOR), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (ASIDAC) v. Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (AIDICO) Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (ANEFHOP), Ferrovial Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (OFICEMEN), Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (ACERTEQ)

(Věc C-484/10)

(2010/C 346/54)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobci: Asociación para la Calidad de los Forjados (ASCAFOR), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (ASIDAC)

Žalovaní: Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (AIDICO) Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (ANEFHOP), Ferrovial Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (OFICEMEN), Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (ACERTEQ)

Předběžná otázka

Lze mít za to, že podrobná právní úprava obsažená v příloze 19 královského nařízení 1247/08 ze dne 18. července 2008, ve spojení s jeho článkem 81, která upravuje podmínky úředního uznání certifikátů jakosti, je nadměrná, nepřiměřená sledovanému cíli a znamená neodůvodněné omezení, jímž se ztěžuje uznávání rovnocennosti certifikátů, a překážku či omezení uvádění dovážených výrobků na trh odporující článkům 28 a 30 ES?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal administratif de Rennes (Francie) dne 11. října 2010 — L'Océane Immobilière SAS v. Direction de contrôle fiscal Ouest

(Věc C-487/10)

(2010/C 346/55)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal administratif de Rennes

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: L'Océane Immobilière SAS

Žalovaný: Direction de contrôle fiscal Ouest

Předběžná otázka

Umožňuje článek 5 šesté směrnice Rady Evropských společen-

ství 77/388/EHS ze dne 17. května 1977⁽¹⁾ členskému státu zachovat v platnosti nebo zavést mechanismus, podle něžž dodání nemovitosti sobě samému uskutečněné osobou povinnou k dani pro potřeby jejího podniku podléhá dani z přidané hodnoty, ačkoliv toto dodání zakládá právo na okamžitý a plný odpočet takto vybrané daně z přidané hodnoty?

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady Evropských společenství 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante (Španělsko) dne 11. října 2010 — Celaya Empanza y Galdos Internacional S.A. v. Proyectos Integrales de Balizamientos S.L.

(Věc C-488/10)

(2010/C 346/56)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Mercantil

Účastníci původního řízení

Žalobce: Celaya Empanza y Galdos Internacional S.A.

Žalovaný: Proyectos Integrales de Balizamientos S.L.

Předběžné otázky

- 1) Pokud jde o spor o porušení výlučného práva vyplývajícího ze zápisu vzoru Společenství, vztahuje se právo zabránit třetí osobě užívat tento vzor, které je stanoveno v čl. 19 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství, na všechny třetí osoby užívající jiný vzor, který na informovaného uživatele nepůsobí odlišným celkovým dojmem, nebo se naopak nevztahuje na třetí osobu, která užívá svůj později zapsaný vzor Společenství, dokud nebude tento vzor prohlášen neplatným?
- 2) Je odpověď na výše uvedenou otázku nezávislá na záměru dané třetí osoby nebo se může lišit podle jejího jednání, konkrétně podle toho, zda tato třetí osoba podala přihlášku k zápisu pozdějšího vzoru Společenství a nechala provést tento zápis až poté, co ji majitel staršího vzoru Společenství mimosoudní cestou požádal, aby přestala uvádět na trh výrobek porušující práva, která vyplývají z uvedeného staršího vzoru?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Celle (Německo) dne 15. října 2010 — Joseba Andoni Aguirre Zarraga v. Simone Pelz

(Věc C-491/10)

(2010/C 346/57)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Celle

Účastníci původního řízení

Žalobce: Joseba Andoni Aguirre Zarraga

Žalovaná: Simone Pelz

Předběžné otázky

- 1) Má soud členského státu výkonu — v případech závažných porušení základních práv v rozhodnutí členského státu původu, které je třeba vykonat, — při výkladu článku 42 nařízení Brusel IIa ⁽¹⁾ v souladu s Listinou základních práv výjimečně vlastní pravomoc k přezkumu?
- 2) Je soud členského státu výkonu povinen provést výkon rozhodnutí, i když ze spisu vyplývá, že osvědčení podle článku 42 nařízení Brusel IIa vydané soudem členského státu původu je zjevně nesprávné?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 243).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Ufficio del Giudice di Pace di Venafro (Itálie) dne 15. října 2010 — Trestní řízení vedené proti Aldovi Patriciellovi

(Věc C-496/10)

(2010/C 346/58)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Ufficio del Giudice di Pace di Venafro

Účastníci původního řízení

Aldo Patriciello

Předběžná otázka

Představuje či nepředstavuje údajný trestný čin přičítaný evropskému poslanci Aldovi Patriciellovi (který je popsán v obžalobě a byl již předmětem rozhodnutí o ochraně imunity přijatého Evropským parlamentem dne 5. května 2009) kvalifi-

kovaný jako urážka na cti podle článku 594 trestního zákoníku, názor vyjádřený v rámci výkonu parlamentních funkcí ve smyslu článku 9 protokolu?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione Tributaria Centrale — Sezione di Bologna (Itálie) dne 19. října 2010 — Ufficio IVA di Piacenza v. Belvedere Costruzioni Srl

(Věc C-500/10)

(2010/C 346/59)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione Tributaria Centrale — Sezione di Bologna

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Ufficio IVA di Piacenza

Odpůrkyně: Belvedere Costruzioni Srl

Předběžná otázka

Braní článek 10 Smlouvy o ES, nyní článek 4 Smlouvy o Evropské unii a články 2 a 22 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu právnímu ustanovení Italského státu obsaženému v čl. 3 odst. 2a vládního nařízení s mocí zákona č. 40 ze dne 25. března 2010, změněného v zákon č. 73 ze dne 22. května 2010, které již předem zabráňuje daňovému soudu, aby rozhodl o existenci daňového nároku uplatněného ve stanovené lhůtě daňovou správou opravným prostředkem proti nepříznivému rozhodnutí, a v podstatě tak stanoví vzdání se sporné pohledávky DPH v plné výši, pokud byla tato pohledávka shledána neodůvodněnou ve dvou stupních soudního řízení, bez jakéhokoliv odvodu, a to ani ve snížené míře, sporné pohledávky daňovým poplatníkem, který má prospěch ze vzdání se daně?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Itálie) dne 19. října 2010 — Trestní řízení proti Raffaele Russovi

(Věc C-501/10)

(2010/C 346/60)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Účastník původního řízení

Raffaele Russo

Předběžná otázka

Mohou být svoboda usazování a volný pohyb služeb omezeny vnitrostátním systémem založeným na vydání omezeného počtu koncesí a souvisejících licencí veřejné bezpečnosti, který mimo jiné stanoví:

- a) existenci všeobecné ochrany držitelů koncesí vydaných před a po skončení nabídkového řízení, ve kterém byla neoprávněně vyloučena část subjektů;
- b) existenci předpisů fakticky zaručujících zachování získaných obchodních postavení (zákaz pro nové koncesionáře umísťovat svá sázková okénka do určité kratší vzdálenosti od již existujících okének);
- c) případy zániku koncesí, zejména tehdy, pokud koncesionář provozuje, byť i nepřímo, přeshraniční herní činnosti obdobné těm, které jsou předmětem koncese, s následným propadnutím vysokých jistot?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 20. října 2010 — Staatssecretaris van Justitie v. M. Singh

(Věc C-502/10)

(2010/C 346/61)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Účastník řízení podávající odvolání: Staatssecretaris van Justitie

Odpůrce: M. Singh

Předběžné otázky

Má být pojem „formálně omezené povolení k pobytu“ ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. e) směrnice Rady 2003/109/ES⁽¹⁾ ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícím rezidenty, vykládán v tom smyslu, že zahrnuje povolení k pobytu na dobu určitou, které podle nizozemského práva neposkytuje naději na získání povolení k pobytu na dobu neurčitou, i když podle nizozemského práva doba platnosti povolení k pobytu na dobu určitou může být v zásadě neomezeně často prodlužována a i když tím je konkrétní skupina osob, například důchodní vůdci a učitelé náboženství, z působnosti směrnice vyloučena?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 16, s. 44; Zvl. vyd. 19/06, s. 272.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varhoven administrativen sad (Bulharsko) dne 20. října 2010 — Evroetil AD v. Direktor na Agentsia „Mitnitsi“

(Věc C-503/10)

(2010/C 346/62)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varhoven administrativen sad

Účastníci původního řízení

Žalobce: Evroetil AD

Žalovaný: Direktor na Agentsia „Mitnitsi“

Předběžné otázky

1) Má být čl. 2 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/30/ES ze dne 8. května 2003 o podpoře užívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že definice bioethanolu se vztahuje na takové výrobky, jako je sporný výrobek (zahrnuje takové výrobky, jako je sporný výrobek), který vykazuje níže uvedené znaky a objektivní vlastnosti:

- vyrábí se z biomasy,
- výroba je prováděna pomocí zvláštní technologie, která je popsána v technické specifikaci pro výrobu bioethanolu zpracované žalobkyní Evroetil AD a odlišuje se od technologie na výrobu ethylalkoholu zemědělského původu podle technické specifikace zpracované stejným výrobcem,
- obsahuje více než 98,5 % alkoholu a následující látky, které jej činí nevhodným ke konzumaci: vyšší alkoholy — 714,49 až 8 311 mg/dm³; aldehydy — 238,16 až 411 mg/dm³; ester (ethylacetát) — 1 014 až 8 929 mg/dm³,
- splňuje požadavky evropské normy Pr EN 15376 pro bioethanol jako pohonnou hmotu,
- je určen k užívání jako pohonná hmota a jeho přidáváním k benzínu A95 se skutečně jako biopalivo používá a prodává se u čerpacích stanic,
- nedochází k jeho denaturaci speciálním denaturačním postupem.

2) Je třeba čl. 2 odst. 2 písm. a) směrnice 2003/30 vykládat v tom smyslu, že sporný výrobek lze zařadit jako bioethanol pouze tehdy, jestliže se skutečně užívá jako biopalivo, nebo postačí, že je určen k užívání jako biopalivo nebo je k užívání jako biopalivo skutečně vhodný?

3) Pokud je na základě odpovědi na otázky 1 a 2 třeba vycházet z toho, že se v případě sporného výrobku nebo jeho odpovídající části jedná o bioethanol, do kterého kódu kombinované nomenklatury (KN) v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku ve znění nařízení Komise (EHS) č. 2587/91 ⁽²⁾ ze dne 26. července 1991 je potom třeba sporný výrobek zařadit:

3.1. Je třeba ustanovení kapitoly 22 KN a konkrétně čísla 2207 vykládat v tom smyslu, že zahrnují zařazení výrobku bioethanol?

3.2. V případě kladné odpovědi na otázku v bodu 3.1, je potom při zařazování bioethanolu a konkrétně sporného výrobku nutno zohlednit, zda byl výrobek denaturován (podle postupů uvedených v nařízení Komise [ES] č. 3199/93 ze dne 22. listopadu 1993 o vzájemném uznávání postupů úplné denaturace lihu pro účely osvobození od spotřební daně ⁽³⁾ nebo podle jiných přípustných postupů)?

3.3. Pokud otázka v bodu 3.2 bude zodpovězena kladně, mají být poté ustanovení KN ve vztahu k číslu 2207 vykládána v tom smyslu, že pouze denaturovaný bioethanol se řadí do kódu KN 2207 20 000?

3.4. V případě kladné odpovědi na otázku v bodu 3.3, mají být poté ustanovení KN ve vztahu k číslu 2207 vykládána v tom smyslu, že bioethanol, který nebyl denaturován, se řadí do kódu KN 2207 10 000?

3.5. V případě kladné odpovědi na otázku v bodu 3.1 a záporné odpovědi na otázku v bodu 3.2, do které z obou podpoložek — 2207 10 000 nebo 2207 20 000 — je potom třeba sporný výrobek zařadit?

3.6. V případě záporné odpovědi na otázku v bodu 3.1, řadí se poté bioethanol do jednoho z kódů KN uvedených v definici podle čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny ⁽⁴⁾, a do kterého?

4) Pokud je na základě odpovědi na první a druhou otázku třeba vycházet z toho, že se v případě sporného výrobku nebo jeho odpovídající části nejedná o bioethanol, je poté třeba sporný výrobek, který vykazuje znaky a objektivní vlastnosti uvedené v první otázce, třeba zařadit jako ethylalkohol ve smyslu čl. 20 odst. 1 první odrážky směrnice

Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů ⁽⁵⁾?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, s. 42; Zvl. vyd. 13/31 s. 188.

⁽²⁾ Úř. věst. L 328, s. 50.

⁽³⁾ Úř. věst. L 288, s. 12; Zvl. vyd. 09/01 s. 249.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 283, s. 51; Zvl. vyd. 09/01 s. 405.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 316, s. 21; Zvl. vyd. 09/01 s. 206.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 25. října 2010 — DR a TV2 Danmark A/S v. NCB

(Věc C-510/10)

(2010/C 346/63)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobci: 1. DR

2. TV2 Danmark A/S

Žalovaný: NCB

Předběžné otázky

1) Mají být výrazy „vlastními prostředky“ v čl. 5 odst. 2 písm. d) směrnice 2001/29/ES ⁽¹⁾ a „jménem nebo v rámci odpovědnosti vysílací organizace“ ve bodě 41 odůvodnění směrnice vykládány s ohledem na vnitrostátní právo nebo na právo Společenství?

2) Je potřeba vycházet z toho, že znění čl. 5 odst. 2 písm. d) směrnice 2001/29/ES obsažené například v dánském, anglickém a francouzském znění tohoto ustanovení má znamenat „jménem a v rámci odpovědnosti vysílací organizace“, nebo, jako je formulováno například v německém znění, má znamenat „jménem nebo v rámci odpovědnosti vysílací organizace“?

3) Za předpokladu, že termíny uvedené v otázce 1 mají být vykládány s ohledem na právo Společenství, je třeba položit následující otázku: Jaká kritéria mají používat vnitrostátní soudy ke konkrétnímu posouzení, zda záznam pořízený třetí stranou (výrobce) pro použití v přenosech vysílací organizace byl vyroben „vlastními prostředky“ a „jménem [a/nebo] v rámci odpovědnosti vysílací organizace“, a zda se tedy na záznam vztahuje výjimka stanovená v čl. 5 odst. 2 písm. d)?

V souvislosti s odpovědí na otázku 3 je potřeba odpovědět zejména na následující otázky:

a) Má být pojem „vlastní prostředky“ v čl. 5 odst. 2 písm. d) směrnice 2001/29/ES chápán tak, že na záznam pořízený výrobcem pro použití v přenosech vysílací organizace se vztahuje výjimka stanovená v čl. 5 odst. 2 písm. d) pouze v případě, že vysílací organizace je odpovědná třetím stranám za jednání či opomenutí výrobce v souvislosti s tímto záznamem stejně, jako kdyby se vysílací organizace sama dopustila těchto jednání či opomenutí?

b) Je podmínka, že záznam musí být skutečně „jménem [a/nebo] v rámci odpovědnosti vysílací organizace“, splněna, zadala-li vysílací organizace výrobcí pořízení záznamu, aby mohla dotyčný záznam sdělovat, a za předpokladu, že dotyčná vysílací organizace má oprávnění sdělovat dotyčný záznam?

Østre Landsret má zájem zjistit, zda je potřeba přihlížet k následujícím situacím pro účely odpovědi na otázku 3b), a pokud ano, jaký význam jim má být přiřkládán:

i) Zda je to vysílací organizace nebo výrobce, kdo s konečnou platností a nezvratně rozhoduje z uměleckého a redakčního hlediska o obsahu objednaného programu na základě smluv mezi těmito subjekty.

ii) Zda je vysílací organizace odpovědná třetím stranám, co se týče povinností výrobce ve vztahu k pořizování záznamu, stejně, jako kdyby se vysílací organizace sama dopustila jednání či opomenutí.

iii) Zda je výrobce smluvně vázán smlouvou s vysílací organizací o dodání dotyčného programu vysílací organizací za stanovenou cenu a z této ceny musí uhradit veškeré výdaje, které mohou být spojeny s pořizováním záznamu.

iv) Zda zodpovědnost za pořizování dotyčného záznamu ve vztahu ke třetím stranám přebírá vysílací organizace nebo výrobce.

c) Je podmínka, že záznam musí být skutečně „jménem [a/nebo] v rámci odpovědnosti vysílací organizace“, splněna v případě, kdy vysílací organizace zadala výrobcí pořízení záznamu, aby mohla dotyčná vysílací organizace záznam sdělovat, a za předpokladu, že dotyčná vysílací organizace má oprávnění sdělovat záznam, pokud výrobce ve smlouvě s vysílací organizací týkající se záznamu převzal finanční a právní odpovědnost za i) úhradu veškerých výdajů souvisejících se záznamem výměnou za úhradu stanovené částky předem, ii) za

nákup práv a iii) za nepředvídané okolnosti, včetně zpoždění při pořizování záznamu, a za porušení smlouvy, aniž by ovšem přitom byla vysílací organizace odpovědná třetím stranám za povinnosti výrobce stejně, jako kdyby se vysílací organizace sama dopustila těchto jednání či opomenutí?

(¹) Úř. věst. 2001 L 167, s. 10.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Ried im Innkreis — Rakousko) — Trestní řízení proti Rolandu Langerovi

(Věc C-235/08) (¹)

(2010/C 346/64)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 223, 30.8.2008.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 1. července 2010 — Evropská komise v. Irsko

(Věc C-95/09) (¹)

(2010/C 346/65)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 113, 16.5.2009.

Usnesení předsedy prvního senátu Soudního dvora ze dne 3. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division — Spojené království) — Seaport (NI) Ltd v. Department of the Environment for Northern Ireland

(Věc C-182/09) (¹)

(2010/C 346/66)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 193, 15.8.2009.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 2. září 2010 —
Evropská komise v. Irsko****(Věc C-355/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/67)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 256, 24.10.2009.**Usnesení předsedy pátého senátu Soudního dvora ze dne
22. června 2010 — Evropská komise v. Spojené království
Velké Británie a Severního Irsku****(Věc C-394/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/68)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda pátého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 282, 21.11.2009.**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 9. června 2010
— Evropská komise v. Francouzská republika****(Věc C-510/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/69)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 37, 13.2.2010.**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 1. září 2010 —
Evropská komise v. Portugalská republika****(Věc C-531/10) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/70)

Jednací jazyk: portugalština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 51, 27.2.2010.**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 24. září 2010
(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice
di pace di Varese — Itálie) — Siddiquee Mohammed
Mohiuddin v. Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese****(Věc C-541/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/71)

Jednací jazyk: italština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 13.3.2010.**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 19. října 2010
— Evropská komise v. Španělské království****(Věc C-192/10) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/72)

Jednací jazyk: španělština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 195, 17.7.2010.**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 1. září 2010 —
Evropská komise v. Rakouská republika****(Věc C-223/10) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/73)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 195, 17.7.2010.**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 19. října 2010
(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Inalta Curte de
Casație și Justiție — Rumunsko) — Trestní řízení proti
Gheorge Kitovi****(Věc C-264/10) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/74)

Jednací jazyk: rumunština

Předseda Soudního dvora rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 209, 31.7.2010.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 27. října 2010 — Alliance One International a další v. Komise

(Věc T-24/05) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Španělský trh nákupu a prvotního zpracování surového tabáku — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Stanovení cen a rozdělení trhu — Povinnost uvést odůvodnění — Přičitatelnost protiprávního jednání — Rovné zacházení“)

(2010/C 346/75)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Alliance One International, Inc., dříve Standard Commercial Corp. (Danville, Virginie, Spojené státy); Standard Commercial Tobacco Co., Inc. (Wilson, Severní Karolína, Spojené státy); a Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd. (Vaduz, Lichtenštejnsko) (zástupci: původně M. Odriozola Alén, M. Maraňon Hermoso a A. Emch, poté M. Odriozola Alén, M. Barrantes Diaz a A. João Vide, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a É. Gippini Fournier, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2004) 4030 v konečném znění ze dne 20. října 2004, týkajícího se řízení podle čl. 81 odst. 1 [ES] (Věc COMP/C.38.238/B.2 — Surový tabák — Španělsko).

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Komise K(2004) 4030 v konečném znění ze dne 20. října 2004 týkající se řízení podle čl. 81 odst. 1 [ES] (Věc COMP/C.38.238/B.2 — Surový tabák — Španělsko) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká společnosti Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Co., Inc. a Trans-Continental Leaf Tobacco ponese dvě třetiny vlastních nákladů řízení a nahradí dvě třetiny nákladů vynaložených Evropskou komisí, přičemž posledně uvedená ponese třetinu vlastních nákladů řízení a nahradí třetinu nákladů vynaložených žalobkyněmi.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 82, 2.4.2005.

Rozsudek Tribunálu ze dne 28. října 2010 — Španělsko v. Komise

(Věc T-227/07) ⁽¹⁾

(„EZOZF — Záruční sekce — Výdaje vyloučené z financování Společenství — Podpory na výrobu určené zpracovatelům rajčat — Namátkové kontroly během přiměřeného období — Přiměřenost“)

(2010/C 346/76)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: M. Muñoz Pérez, abogado del Estado)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně T. van Rijn, poté F. Jimeno Fernández, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise K(2007) 1663 v konečném znění ze dne 18. dubna 2007 o vyloučení z financování Společenství některých výdajů vynaložených členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) (Úř. věst. 2007, L 106, s. 55)

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 8.9.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 26. října 2010 — Německo v. Komise

(Věc T-236/07) ⁽¹⁾

(„EZOZF — Záruční sekce — Schválení účetních závěrek — Rozpočtový rok 2006 — Datum použití čl. 32 odst. 5 prvního pododstavce nařízení (ES) č. 1290/2005 — Závaznost jednostranného prohlášení Komise přiloženého k protokolu ze zasedání Výboru stálých zástupců“)

(2010/C 346/77)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo (zástupci: původně M. Lumma a J. Möller, poté J. Möller a N. Graf Vitzthum, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupce: F. Erlbacher, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise 2007/327/ES ze dne 27. dubna 2007 o schválení účetních závěrek platebních agentur členských států týkajících se výdajů financovaných záruční sekci Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) pro rozpočtový rok 2006 (Úř. věst. L 122, s. 51)

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Spolkové republiky Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 211, 8.9.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 26. října 2010 — CNOP a CCG v. Komise

(Věc T-23/09) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Správní řízení — Rozhodnutí nařizující kontrolu — Článek 20 odst. 4 nařízení (ES) č. 1/2003 — Příjemce postrádající právní subjektivitu — Povinnost uvést odůvodnění — Pojmy „podnik“ a „sdružení podniků““)

(2010/C 346/78)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Conseil national de l'Ordre des pharmaciens (CNOP) (Paříž, Francie); a Conseil central de la section G de l'Ordre national des pharmaciens (CCG) (Paříž) (zástupci: původně Y. R. Guillou, H. Speyart van Woerden, T. Verstraeten a C. van Sasse van Ysselst, poté Y. R. Guillou, L. Defalque a C. Robert, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Bouquet a É. Gippini Fournier, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2008) 6524 ze dne 29. října 2008 ve věci COMP/39510, kterým bylo nařízeno Ordre national des pharmaciens (ONP), CNOP a CCG, aby se podrobily kontrole podle čl. 20 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 [ES] a 82 [ES] (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205)

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Conseil national de l'Ordre des pharmaciens (CNOP) a Conseil central de la section G de l'Ordre national des pharmaciens (CCG) se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 55, 7.3.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 27. října 2010 — Reali v. Komise

(Věc T-65/09 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Smluvní zaměstnanci — Přijetí do zaměstnání — Zařazování do tříd — Odborná praxe — Diplom — Rovnocennost“)

(2010/C 346/79)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Enzo Reali (Firence, Itálie) (zástupce: S. Pappas)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: J. Currall a B. Eggers, zmocněnci)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (druhého senátu) ze dne 11. prosince 2008, vydanému ve věci Reali v. Komise (F-136/06, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), který směřuje ke zrušení tohoto rozsudku

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Enzo Reali ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady vynaložené Komisí v rámci tohoto řízení.

(¹) Úř. věst. C 102, 1.5.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 28. října 2010 — Farmeco v. OHIM — Allergan (BOTUMAX)

(Věc T-131/09) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství BOTUMAX — Starší slovní ochranná známka Společenství a starší obrazová ochranná známka Společenství BOTOX — Relativní důvody pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Poškození dobrého jména — Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2010/C 346/80)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Farmeco AE Dermokallyntika (Athény, Řecko) (zástupce: N. Lyperis, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Allergan, Inc. (Irvine, Kalifornie, Spojené státy)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 2. února 2009 (věc R 60/2008-4) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Allergan Inc. a Farmeco AE Dermokallyntika

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti AE Dermokallyntika se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 129, 6.6.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 27. října 2010 — Michalakopoulou Ktimatiki Touristiki v. OHIM — Free (FREE)

(Věc T-365/09) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství FREE — Starší národní slovní ochranná známka FREE a starší národní obrazová ochranná známka free LA LIBERTÉ N'A PAS DE PRIX — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2010/C 346/81)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Michalakopoulou Ktimatiki Touristiki AE (Athény, Řecko) (zástupci: K. Papadiamantis a A. Koliiothomas, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Free SAS (Paříž, Francie) (zástupce: Y. Coursin, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 11. června 2009 (věc R 1346/2008-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Free SAS a Eidikes Ekdoseis AE

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost Michalakopoulou Ktimatiki Touristiki AE ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) a společností Free SAS v řízení před Tribunálem.

(¹) Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 28. října 2010 — Marcuccio v. Komise

(Věc T-32/09 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Postup před zahájením soudního řízení — Zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek — Vzájemný kasační opravný prostředek, který se omezuje na náklady řízení“)

(2010/C 346/82)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: J. Currall a C. Berardis-Kayser, zmocněnci, ve spolupráci s A. dal Ferrem, advokátem)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 4. listopadu 2008 Marcuccio v. Komise (F-18/07, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí) a směřující ke zrušení tohoto usnesení.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá jako zjevně neopodstatněný.
- 2) Vzájemný kasační opravný prostředek se odmítá jako zjevně nepřipustný.
- 3) Luigi Marcucciovi se krom vlastních nákladů řízení ukládá náhradu nákladů vynaložených Komisí v rámci kasačního opravného prostředku.
- 4) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení v rámci vzájemného kasačního opravného prostředku.

(¹) Úř. věst. C 69, 21.3.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 18. října 2010 — Marcuccio v. Komise

(Věc T-515/09 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Odmítnutí orgánu přeložit rozhodnutí — Zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“)

(2010/C 346/83)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: J. Currall a C. Berardis-Kayser, zmocněnci ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 7. října 2009, *Marcuccio v. Komise* (věc F-3/08, dosud nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí), který směřuje ke zrušení tohoto usnesení

Výrok

- 1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*
- 2) *Luigi Marcuccio ponese vlastní náklady řízení a uhradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí v rámci tohoto řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 51, 27.2.2010.

Usnesení Tribunálu ze dne 18. října 2010 — *Marcuccio v. Komise*

(Věc T-516/09 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Zamítnutí žádosti o šetření — Odmítnutí orgánu přeložit rozhodnutí — Zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“)

(2010/C 346/84)

Jednací jazyk: italská

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: J. Currall a C. Berardis-Kayser, zmocněnci ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 7. října 2009, *Marcuccio v. Komise* (věc F-122/07, dosud nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí), který směřuje ke zrušení tohoto usnesení

Výrok

- 1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*
- 2) *Luigi Marcuccio ponese vlastní náklady řízení a uhradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí v rámci tohoto řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 51, 27.2.2010.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 25. října 2010 — *Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Parlament a Komise*

(Věc T-18/10 R II)

(„Předběžné opatření — Nařízení (ES) č. 1007/2009 — Obchodování s produkty z tuleňů — Zákaz dovozu a prodeje — Výjimka ve prospěch inuitské komunity — Další návrh na odklad provádění — Nové skutkové okolnosti — Nedostatek naléhavosti“)

(2010/C 346/85)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Inuit Tapiriit Kanatami (Ottawa, Kanada); Nativak Hunters and Trappers Association (Qikiqtarjuaq, Kanada); Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association (Pangnirtung, Kanada); Jaypootie Moesiesie (Qikiqtarjuaq); Allen Kooneeliusie (Qikiqtarjuaq); Toomasie Newkingnak (Qikiqtarjuaq); David Kuptana (Ulukhaktok, Kanada); Karliin Aariak (Iqaluit, Kanada); Canadian Seal Marketing Group (Québec, Kanada); Ta Ma Su Seal Products (Cap-aux-Meules, Kanada); Fur Institute of Canada (Ottawa); NuTan Furs, Inc. (Catalina, Kanada); GC Rieber Skinn AS (Bergen, Norsko); Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC) (Nuuk, Grónsko, Dánsko); Johannes Egede (Nuuk); Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (Nuuk) (zástupci: J. Bouckaert a H. Viaene, advokáti)

Žalovaní: Evropský parlament (zástupci: I. Anagnostopoulou a L. Visaggio, zmocněnci) a Rada Evropské unie (zástupci: M. Moore a K. Michoel, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalované: Evropská komise (zástupci: É. White, P. Oliver a K. Mifsud-Bonnici, zmocněnci) a Nizozemské království (zástupci: C. Wissels, Y. de Vries, J. Langer a M. Noort, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1007/2009 ze dne 16. září 2009 o obchodování s produkty z tuleňů (Úř. věst. L 286, s. 36)

Výrok

- 1) *Návrh na vydání předběžného opatření se zamítá.*
- 2) *Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 19. srpna 2010 — Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Parlament a Komise (T-18/10 R II, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí) se zrušuje.*
- 3) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 25. října 2010 — Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro v. Komise

(Věc T-353/10 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Finanční podpora — Oznámení o dluhu týkající se vrácení finanční podpory — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nedodržení formálních požadavků — Nepřípustnost“)

(2010/C 346/86)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro AE (Athény, Řecko) (zástupce: E. Tzannini, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: D. Triantafyllou a A. Sauka, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad vykonatelnosti oznámení o dluhu vydaného Komisí dne 22. července 2010 za účelem vrácení částky 109 415,20 eur vyplacené v rámci finanční podpory projektu lékařského výzkumu.

Výrok

- 1) Návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 17. září 2010 — IEM ERGA — EREVNES MELETES PERIVALLONTOS & CHOROTAXIAS A.E. v. Evropská komise

(Věc T-435/10)

(2010/C 346/87)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: IEM ERGA — EREVNES MELETES PERIVALLONTOS & CHOROTAXIAS A.E. (Atény, Řecko) (zástupce: N. Sofokleous, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit přípravný akt generálního ředitelství Evropské komise „Výzkum“ ze dne 7. května 2010, který žalobkyni sděluje rozhodnutí, že vůči ní bude vydán platební rozkaz;

- zrušit platební rozkaz č. 3241004968 (oznámení o dluhu) vydaný Evropskou komisí;

- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá zrušení přípravného aktu generálního ředitelství Evropské komise „Výzkum“ ze dne 7. května 2010, který žalobkyni sděluje rozhodnutí, že vůči ní bude vydán platební rozkaz, jakož i zrušení platebního rozkazu (oznámení o dluhu) č. 3241004968 ze dne 14. července 2010, vydaného na základě smlouvy FAIR-CT98-9544.

Žalobkyně předkládá na podporu svých argumentů následující žalobní důvody:

- nedostatek právního základu a pravomoci, neboť napadené akty, které byly přijaty v souvislosti se smlouvou FAIR-CT98-9544, jsou správními akty přijatými bez právního základu či pravomoci, neboť tato smlouva, která se podle svého článku 10 řídí výlučně řeckým právem, nepřiznává Komisi právo jednostranně určit a nezávisle vymáhat částky vyplývající z této smlouvy;

- nedostatek právního odůvodnění, nedostatek důkazů a odmítnutí argumentů Komise, neboť — jak to bylo potvrzeno rozsudkem vydaným Soudem ve věci T-7/05 a fakturami vystavenými žalobkyní z titulu poskytnutí služeb — částky, které obdržela od společnosti „Parthénon A.E.“ na základě těchto faktur, představovaly část její odměny za poskytnutí služeb, které byly ve fakturách popsány, a nikoli zálohu na dotaci, kterou společnost „Parthénon A.E.“ obdržela od Komise coby zástupce žalobkyně;

- rozporuplnost odůvodnění napadených aktů;

- nedostatek právního odůvodnění a nedostatek důkazů, neboť argumenty Komise, kterými tato odůvodňuje napadené akty, nejsou podloženy odůvodněním rozsudku vydaného Soudem ve věci T-7/05, Komise v. Parthénon A.E., ani fakturami či jinými důkazy, které byly předloženy.

Žaloba podaná dne 17. září 2010 — Dow AgroSciences a Dintec Agroquímica — Produtos Químicos v. Komise

(Věc T-446/10)

(2010/C 346/88)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Spojené království) a Dintec Agroquímica — Produtos Químicos, Lda (Funchal, Portugalsko) (zástupci: K. Van Maldegem a C. Mereu, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

- prohlásit žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- zrušit rozhodnutí 2010/355/EU;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení;
- přijmout veškerá další nezbytná opatření.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhají zrušení rozhodnutí Komise 2010/355/EU ze dne 25. června 2010 o nezařazení trifluralinu do přílohy I směrnice Rady 91/414/EHS ⁽¹⁾.

Žalobkyně se na podporu svých návrhových žádání dovolávají dvou žalobních důvodů.

Zprvce žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je protiprávní, neboť vychází z jiného protiprávního rozhodnutí a existuje pouze z důvodu tohoto jiného rozhodnutí. Tímto jiným rozhodnutím ⁽²⁾ je rozhodnutí 2007/629/ES ⁽³⁾, kterým bylo původně rozhodnuto o nezařazení trifluralinu, jež vyplývalo z posouzení této látky podle čl. 8 odst. 2 směrnice 91/414 ⁽⁴⁾. Pokud by nedošlo k protiprávnímu přijetí rozhodnutí 2007/629/ES, neexistovalo by ani napadené rozhodnutí.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že samotné napadené rozhodnutí je protiprávní i z vlastních důvodů. Tvrdí, že Komise se dopustila nesprávného právního posouzení tím, že napadené rozhodnutí odůvodnila údajnými obavami týkajícími se:

- potenciálního dálkového přenosu; žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že Komise nezohlednila údaje (nedostatek vědeckého odůvodnění) a porušila zásadu řádné správy a práva obhajoby. Krom toho přístup, který Komise přijala s ohledem na dálkový přenos je z hlediska žalobkyně diskriminační a nepřiměřený;
- toxicity u ryb; v tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že takové zjištění není podloženo vědeckým odůvodněním. Krom toho podle jejich názoru je napadené rozhodnutí nepřiměřené vzhledem k přístupu uplatněnému k obavám týkajícím se údajné chronické toxicity.

⁽¹⁾ Oznámeno pod číslem K(2010) 499 (Úř. věst. L 160, s.30).

⁽²⁾ Napadené žalobkyněmi v rámci věci T-475/07, Dow Agrociences a další v. Komise (Úř. věst. C 51, s. 54).

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 20. září 2007 o nezařazení trifluralinu do přílohy I směrnice Rady 91/414/EHS a o odnětí povolení přípravků na ochranu rostlin obsahujících tuto látku (oznámeno pod číslem K(2007) 4282) (Úř. věst. L 255, s. 42).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. L 230, s. 1; Zvl. vyd. 03/11, s. 332).

Žaloba podaná dne 21. září 2010 — Evropaiki Dynamiki v. Soudní dvůr**(Věc T-447/10)**

(2010/C 346/89)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Řecko) (zástupci: N. Korogiannakis a M. Dermitzakis, advokáti)

Žalovaný: Soudní dvůr**Návrhové žádání žalobkyně**

- zrušit rozhodnutí žalovaného, kterým se zamítají nabídky žalobkyně podané v reakci na vyhlášení otevřeného nabídkového řízení CJ 7/09 „Veřejné zakázky na poskytování počítačových služeb“ ⁽¹⁾, a všechna další související rozhodnutí žalovaného, včetně rozhodnutí o udělení příslušných zakázek úspěšným uchazečům;
- uložit žalovanému, aby žalobkyni zaplatil náhradu škody utrpěné v důsledku dotčeného nabídkového řízení ve výši 5 000 000 eur;
- uložit žalovanému, aby žalobkyni zaplatil náhradu škody utrpěné v důsledku ztráty příležitosti a poškození dobré pověsti a věrohodnosti ve výši 500 000 eur;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení a jiných výdajů žalobkyně vynaložených v souvislosti s touto žalobou, a to i kdyby tato žaloba byla zamítnuta.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V této věci se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. července 2010, kterým se zamítají její nabídky podané v reakci na vyhlášení otevřeného nabídkového řízení CJ 7/09 na poskytování počítačových služeb, a dotčené zakázky se udílejí úspěšným uchazečům; Žalobkyně dále požaduje náhradu škody, kterou údajně utrpěla v důsledku uvedeného nabídkového řízení.

Na podporu svých tvrzení žalobkyně uplatňuje následující žalobní důvody.

Zprvce žalobkyně tvrdí, že zadavatel porušil zásadu zákazu diskriminace uchazečů, jelikož několik vítězných účastníků zadávacího řízení nedodrželo kritéria vyloučení, a tudíž porušil články 93 a 94 finančního nařízení ⁽²⁾, článek 133 prováděcích pravidel, jakož i zásadu řádné správy.

Zadruhé žalobkyně uvádí, že žalovaná porušila ustanovení čl. 100 odst. 2 finančního nařízení v souvislosti s oběma částmi, tzn. povinnost uvést důvody odmítnutím podat žalobkyni dostatečné odůvodnění nebo vysvětlení. Zejména nebyly odpovídajícím způsobem sděleny vlastnosti a výhody přijaté nabídky. Podáno bylo pouze prosté technické hodnocení nabídky uchazeče ve všech kritériích za použití vágních pojmů, zatímco u vítězných uchazečů bylo pouze zmíněno, že jejich nabídka byla považována za kvalitnější.

Zatřetí žalobkyně uvádí, že žalovaná nezajistila spravedlivé zacházení se všemi uchazeči, když byli pozváni k návštěvě provozních prostor, protože jim tento úkon neumožnil spravedlivou soutěž s účastníkem, který nakonec v zadávacím řízení zvítězil.

Začtvrté žalobkyně uvádí, že užitím jiných kritérií, než těch, která jsou povolena článkem 138 finančního nařízení, a zpracováním údajů, která nebyla předložena samotným uchazečem, a smísením kritérií výběru a kritérií pro přidělení zakázky a nepoužitím kritérií spojených s ekonomickou výhodností nabídky žalovaný porušil článek 97 finančního nařízení a článek 138 prováděcích pravidel.

(¹) Úř. věst. 2009/S 217-312293.

(²) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. 2002 L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74).

Žaloba podaná dne 20. září 2010 — ClientEarth a další v. Komise

(Věc T-449/10)

(2010/C 346/90)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ClientEarth (Londýn, Spojené království), Transport & Environment (Brusel, Belgie), European Environmental Bureau (Brusel, Belgie) a BirdLife International (Cambridge, Spojené království) (zástupce: S. Hockman, QC)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit napadené rozhodnutí ze dne 20. července 2010, představující zamítavou odpověď ve smyslu čl. 8 odst. 3 nařízení

(ES) č. 1049/2001 (¹), kterým Komise zamítla přístup k některým dokumentům obsahujícím informace o životním prostředí;

— uložit Komisi, aby bez prodlení a bez dalších úprav poskytla přístup ke všem požadovaným dokumentům uvedeným během jejího přezkumu žádosti ze dne 2. dubna 2010 a potvrzující žádosti ze dne 8. června 2009, s výjimkou dokumentů chráněných absolutní výjimkou podle čl. 4 odst. 1 nařízení č. 1049/2001;

— uložit žalované podle článku 87 jednacího řádu Tribunálu náhradu nákladů řízení vynaložených žalobci, a případnými vedlejšími účastníky řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobci domáhají podle článku 263 SFEU zrušení implicitního rozhodnutí Komise, kterým byla zamítnuta žádost žalobců o přístup k určitým dokumentům obsahujícím informace o životním prostředí o emisích skleníkových plynů z výroby biopaliv, které Komise vytvořila nebo má v držení v rámci zprávy stanovené v čl. 19 odst. 6 směrnice 2009/28/ES (²).

Žalobci zakládají svou žalobu na následujících žalobních důvodech.

Zprvce porušila Komise čl. 7 odst. 3 a čl. 8 odst. 2 nařízení č. 1049/2001, neboť neuvedla pro prodloužení lhůt, kterých využila dne 27. dubna 2010 a dne 29. června 2010, žádné podrobné odůvodnění.

Zadruhé porušila Komise čl. 7 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1049/2001, neboť neuvedla podrobné odůvodnění k neprovedení zveřejnění každého dokumentu. Dne 20. července 2010, na konci lhůty předepsané nařízením, odmítla Komise vydání dokumentů, na které se vztahovala žádost a navzdory požadavkům nařízení a judikatury nepodala podrobné odůvodnění nezveřejnění.

Zatřetí porušila žalovaná článek 4 nařízení (ES) č. 1049/2001, neboť neprovedla konkrétní a individuální přezkum obsahu každého dokumentu. Komise neprovedla do 20. července 2010, tj. do konce lhůty předepsané nařízením, konkrétní a individuální přezkum a nesdělila či nekonstatovala, zda spadají dokumenty nebo jejich části pod výjimku z obecného pravidla, že všechny dokumenty je třeba zpřístupnit.

Začtvrté porušila Komise čl. 7 a 8 nařízení č. 1049/2001 a článek 6 nařízení č. 1367/2006 ⁽³⁾, neboť nerespektovala právní povinnosti během dvoustupňového správního řízení. Komise totiž odmítla vydat dokumenty nebo uplatnit výjimky, odůvodňující jejich nezveřejnění.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, s. 16).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, s. 13)

Žaloba podaná dne 1. října 2010 — Timab Industries a CFPR v. Komise

(Věc T-456/10)

(2010/C 346/91)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Timab Industries (Dinard, Francie) a Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (Saint-Malo, Francie) (zástupce: N. Lenoir, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobců

— zrušit rozhodnutí;

— podpůrně zrušit článek 1 rozhodnutí, zejména v rozsahu jeho tvrzení, že se CFPR a Timab zúčastnily praktik spojených s podmínkami prodeje a systémem kompenzace;

— v každém případě opravit článek 2 rozhodnutí a podstatně snížit pokutu uloženou společně a nerozdílně společností CFPR a Timab;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhají především zrušení rozhodnutí Komise K(2010) 5001, v konečném znění, ze dne 20. července 2010, týkajícího se řízení podle článku 101 TFUE a článku 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „EHP“) (věc COMP/38.866 — Fosfáty používané ve výživě zvířat) o kartelové dohodě na evropském trhu fosfátů používaných ve výživě

zvířat týkající se přidělování prodejních kvót, koordinace cen a prodejních podmínek, jakož i výměny citlivých obchodních informací.

Na podporu své žaloby uplatňují žalobkyně osm žalobních důvodů vycházejících

— z porušení práv obhajoby, zásad legitimního očekávání a řádné správy, jakož i nařízení č. 773/2004 ⁽¹⁾ a oznámení o postupu při narovnání ⁽²⁾, jelikož žalobkyně byly penalizovány z důvodu skutečnosti, že se dopustily jednání, jež měla vést k narovnání podle článku 10a nařízení č. 773/2004, neboť případná pokuta, kterou Komise stanovila při těchto jednáních o narovnání, byla následně zvýšena o 25 %, zatímco se jednak případná pokuta neměla zvýšit o více než 10 % poté, co bylo upuštěno provádění postupu narovnání, a jednak byla doba trvání protiprávního jednání snížena o 60 %;

— z nedostatečného a rozporného odůvodnění a porušení práva obhajoby a pravidla důkazního břemene, jelikož byla žalobkyním připisována účast na praktikách, na nichž se nepodílely, třebaže Komise neměla k dispozici důkazy o takovéto účasti;

— z porušení zásady zákazu zpětného působení přísnějšího represivního zákona a porušení zásad legitimního očekávání, rovného zacházení a právní jistoty, jelikož částka pokuty byla stanovena podle pokynů z roku 2006 ⁽³⁾, zatímco k vytýkanému protiprávnímu jednání došlo před zveřejněním těchto pokynů; toto retroaktivní použití pokynů z roku 2006 vedlo ke zvýšení částky pokuty;

— z porušení článku 23 nařízení č. 1/2003 ⁽⁴⁾, zásad proporcionality, individuality trestů a rovného zacházení, jelikož uložená pokuta neodpovídá ani době trvání, ani závažnosti praktik;

— ze zjevně nesprávného posouzení závažnosti praktik vytýkaných žalobkyním a porušení zásady rovného zacházení, proporcionality a individuality trestů při stanovení základní částky, jelikož Komise nezohlednila neexistenci významných účinků protiprávního jednání a skutečnosti, že se společnost Timab kartelového jednání zúčastnila v menší míře než ostatní zúčastněné subjekty;

— z nesprávného posouzení a porušení zásad individuality trestů a rovného zacházení, jelikož odmítla přiznat žalobkyním jakékoli polehčující okolnosti navzdory jejich závislosti na jednom z dalších účastníků kartelového jednání a konkurenčním jednání společnosti Timab;

— z porušení práva obhajoby, zásady rovného zacházení a oznámení o shovívavosti ⁽⁵⁾, jelikož snížení pokuty, které bylo žalobkyním přiznáno z důvodu shovívavosti při jednáních o narovnání, bylo významně omezeno poté, co žalobkyně opustily zmíněná jednání;

— ze zjevně nesprávného posouzení platební schopnosti žalobkyně a porušení zásady rovného zacházení a článku 3 SEU ve spojení s protokolem č. 17 připojeným k Lisabonské smlouvě, tím, že použila ustanovení pokynů z roku 2006 ohledně platební schopnosti žalobkyně a nevzala při tom na vědomí ani mimořádné okolnosti vyplývající z krize evropského zemědělství, ani konkrétní ekonomická a sociální omezení žalobkyně.

- (¹) Nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků [101 SFEU] a [102 SFEU] (Úř. věst. L 123, s. 18; Zvl. vyd. 08/03, s. 81).
- (²) Oznámení Komise o postupu při narovnání s cílem přijmout rozhodnutí podle článků 7 a 23 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 v případech kartelů (Úř. věst. 2008, C 167, s. 1).
- (³) Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2).
- (⁴) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích [101 SFEU] a [102 SFEU] (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).
- (⁵) Oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2002, C 45, s. 3).

Žaloba podaná dne 26. září 2010 — Evropaiki Dynamiki v. Komise

(Věc T-457/10)

(2010/C 346/92)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepi-koinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Řecko) (zástupci: N. Korogiannakis a M. Demitzakis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Generálního ředitelství informatiky vybrat nabídku předloženou žalobkyní v rámci veřejného nabídkového řízení DIGIT/R2/PO/2009/045 „Externí služby týkající se rozvoje a studia informačních systémů“ (Úř. věst. 2009/S 198-283663) série č. 2 „Rozvojové projekty vypracované externími službami“ za účelem zadání výše uvedené veřejné zakázky jako nabídku třetího a ne prvního dodavatele v kaskádovém mechanismu, jakož i všech rozhodnutí Generálního ředitelství informatiky, které s ním souvisejí, včetně rozhodnutí, které zadává zakázku vybraným uchazečům;

— uložit Generálnímu ředitelství informatiky nahradit škodu, která vznikla žalobkyni z důvodu dotčeného nabídkového řízení ve výši 30 000 eur za sérii č. 2 a zaplatit částku

3 000 000 eur jakožto náhradu škody vzniklé z důvodu ztráty šance a poškození její reputace a hodnověrnosti;

— uložit Generálnímu ředitelství informatiky náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V projednávaném případě se žalobkyně snaží získat zrušení rozhodnutí přijatého žalovanou dne 16. července 2010 vybrat její nabídku v rámci veřejného nabídkového řízení DIGIT/R2/PO/2009/045 „Externí služby týkající se rozvoje a studia informačních systémů“ (¹) (Úř. věst. 2009/S 198-283663) série 2 „Rozvojové projekty vypracované externími službami“ za účelem zadání výše uvedené veřejné zakázky jako nabídku třetího a ne prvního dodavatele v kaskádovém mechanismu, jakož i všech rozhodnutí Generálního ředitelství informatiky, které s ním souvisejí, včetně rozhodnutí, které zadává zakázku vybraným uchazečům. Krom toho se žalobkyně domáhá náhrady škody, která jí podle jejího tvrzení vznikla z důvodu nabídkového řízení.

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává následujících žalobních důvodů.

Zprvce žalobkyně tvrdí, že Komise porušila články 93 a 94 finančního nařízení (²) a zásady řádné správy a transparentnosti, jakož i články 106 a 107 finančního nařízení, neboť několik členů vítězného konsorcia splňovalo kritéria pro vyloučení, vzhledem k tomu, že mělo být o nich prohlášeno, že vážně porušili předchozí smlouvy a že jeden člen vítězného konsorcia se dopustil podvodného jednání, korupce a úplatkářství a navíc několik členů konsorcia používá subdodavatele, kteří nejsou stranou WTO/GPA.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že byly porušeny zásady řádné správy a rovného zacházení, jakož i články 89 a 98 finančního nařízení a článek 145 prováděcích pravidel, jelikož u několika hodnotitelů došlo ke střetu zájmů.

Zatřetí žalobkyně uvádí, že kritéria pro zadání zakázky, která byla použita pro hodnocení, byla nejasná a v rozporu s právními předpisy, což je neslučitelné s článkem 97 finančního nařízení a článkem 138 prováděcích pravidel.

Začtvrté žalobkyně tvrdí, že zadavatel jí nesdělil důvody, proč byla nabídka vybraného uchazeče lepší než její nabídka a dopustil se několika nesprávných posouzení při hodnocení její nabídky a nabídky vítězného konsorcia. Žalobkyně je rovněž toho názoru, že v hodnotící zprávě použil zadavatel nejasné a nepodložené odůvodnění, a tím, porušil povinnost uvést odůvodnění.

(¹) Úř. věst. 2009/S 198-283663

(²) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1).

Žaloba podaná dne 26. září 2010 — Evropaiki Dynamiki v. Komise

(Věc T-474/10)

(2010/C 346/93)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Řecko) (zástupci: N. Korogiannakis a M. Dermizakis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí DIGIT: a) vybrat nabídku žalobkyně předloženou v rámci otevřeného nabídkového řízení DIGIT/R2/PO/2009/45 „externí poskytování služeb na rozvoj, studie a podporu informačních systémů“ (Úř. věst. 2009/S 198-283663) pro položku 1A jako dodavatele, který se umístil druhý v pořadí, b) vybrat nabídku žalobkyně předloženou v rámci výše uvedeného otevřeného nabídkového řízení pro položku 1B jako dodavatele, který se umístil třetí v pořadí, c) vybrat nabídku žalobkyně předloženou v rámci výše uvedeného otevřeného nabídkového řízení pro položku 1C jako dodavatele, který se umístil druhý v pořadí, d) vybrat nabídku žalobkyně předloženou v rámci výše uvedeného otevřeného nabídkového řízení pro položku 3 jako dodavatele, který se umístil třetí v pořadí, a nikoliv první v pořadí pro všechny položky, jak to bylo oznámeno žalobkyní čtyřmi samostatnými dopisy (jeden pro každou položku) ze dne 16. července 2010, a všechna související rozhodnutí DIGIT, včetně těch, kterými se zadávají příslušné zakázky dodavatelé, který se umístil první a druhý v pořadí;

— uložit DIGIT, aby nahradila žalobkyni škodu, která jí vznikla z důvodu dotčeného nabídkového řízení ve výši 242 000 000 eur (122 000 000 pro položku 1A, 40 000 000 pro položku 1B, 30 000 000 pro položku 1C a 50 000 000 pro položku 3) a částku ve výši 24 200 000 eur jako náhradu škody, která jí vznikla z důvodu ztráty příležitosti a poškození jejího dobrého jména a její důvěryhodnosti, a

— uložit DIGIT náhradu všech výdajů vynaložených žalobkyní v souvislosti s touto žalobou, a to i v případě jejího zamítnutí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V projednávané věci se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 16. července 2010 vybrat její nabídku v rámci otevřeného nabídkového řízení DIGIT/R2/PO/2009/45 „externí poskytování služeb na rozvoj, studie a podporu informačních systémů“⁽¹⁾ pro položky 1A, 1B, 1C a 3 na druhém a třetím

místě v pořadí dodavatelů, namísto prvního místa v pořadí dodavatelů, a všech souvisejících rozhodnutí DIGIT, včetně těch, kterými se zadávají příslušné zakázky dodavatelé, který se umístil první a druhý v pořadí. Žalobkyně se mimoto domáhá náhrady údajné škody, která jí vznikla v důsledku nabídkového řízení.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje následující žalobní důvody.

Zprvce žalobkyně tvrdí, že Komise porušila články 93 a 94 finančního nařízení⁽²⁾ a zásady řádné správy a transparentnosti, jakož i články 106 a 107 finančního nařízení, neboť několik členů vítězného konsorcia nespĺňovalo kritéria pro vyloučení, jelikož u nich mělo být zjištěno vážné porušení předchozích smluv a jelikož jeden člen tohoto konsorcia byl zapojen do podvodů, korupce a podplácení, zatímco několik členů vítězného konsorcia využívá subdodavatele, kteří nejsou usazení v zemích WTO/GPA.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že zásada řádné správy a zásada rovného zacházení, jakož i články 89 a 98 finančního nařízení a článek 145 prováděcích ustanovení tohoto nařízení, byly porušeny z důvodu střetu zájmů u několika hodnotitelů.

Žalobkyně zatřetí tvrdí, že byla při hodnocení použita neurčitá a nesprávná kritéria, čímž došlo k porušení článku 97 finančního nařízení a článku 138 prováděcích ustanovení.

Začtvrté žalobkyně tvrdí, že zadavatel nesdělil přednosti vybrané nabídky a dopustil se zjevně nesprávného posouzení při hodnocení její nabídky, jakož i nabídky vítězného konsorcia. Podle názoru žalobkyně zadavatel rovněž uvedl neurčitě a nepodložené poznámky ve své hodnotící zprávě.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2009/S 198-283663.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74).

Žaloba podaná dne 9. října 2010 — SE — Blusen Stenau v. OHIM — SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS (SE© SPORTS EQUIPMENT)

(Věc T-477/10)

(2010/C 346/94)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: SE — Blusen Stenau GmbH (Gronau, Německo) (zástupce: O. Bischof, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS GmbH (Wels, Rakousko)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 22. července 2010 ve věci R 1393/2009-1;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS GmbH.

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „SE© SPORTS EQUIPMENT“ pro výrobky zařazené do tříd 18 a 25.

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně.

Namítaná ochranná známka nebo označení: německá slovní ochranná známka a mezinárodní registrace „SE“ pro výrobky zařazené do třídy 25 jakož i německé slovní ochranné známky „SE So Easy“ a „SE-Blusen“ pro výrobky zařazené do tříd 14, 18, 24 a 25.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Námitce bylo částečně vyhověno.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Napadené rozhodnutí bylo zrušeno a vráceno námitkovému oddělení k dalšímu přezkumu.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009⁽¹⁾, neboť kolidující ochranné známky jsou totožné a existuje mezi nimi nebezpečí záměny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 4. října 2010 — Département du Gers v. Komise

(Věc T-478/10)

(2010/C 346/95)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Département du Gers (Auch, Francie) (zástupci: S. Mabile a J.-P. Mignard, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Evropské komise 2010/419/EU ze dne 28. července 2010, jímž bylo povoleno uvádění produktů,

kteří obsahují geneticky modifikovanou kukuřici Bt11 (SYN-BTØ11-1), sestávající z ní nebo jsou z ní vyrobeny, na trh podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003;

- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce, francouzský departement s velkým podílem obyvatel činných v zemědělství, kde se na rozsáhlých plochách pěstuje kukuřice, navrhuje zrušení rozhodnutí Komise 2010/419/EU, jímž bylo povoleno uvádění geneticky modifikované kukuřice či produktů obsahujících tuto kukuřici na trh.

Na podporu své žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody, které vycházejí:

- z námitky protiprávnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech⁽¹⁾, na jehož základě bylo napadené rozhodnutí přijato, a to v rozsahu, v němž
 - nařízení č. 1829/2003 porušuje zásadu institucionální rovnováhy, neboť i) Evropský parlament podle žalobce nemá v rámci povolovacího postupu žádnou pravomoc, zatímco pravomoc Komise je příliš rozsáhlá, a ii) členským státům nebyl ponechán žádný prostor pro uvážení;
 - nařízení č. 1829/2003 porušuje zásadu obezřetnosti, neboť nebere dostatečně ohled na hrozby pro lidské zdraví, životní prostředí, zemědělství a chov, jaké představují geneticky modifikované potraviny a krmiva;
 - nařízení č. 1829/2003 porušuje práva spotřebitelů jednak tím, že neupravuje žádné opatření, jehož prostřednictvím by spotřebitelé byli informováni o tom, že jimi konzumovaná zvířata byla krmena pomocí GMO, a jednak tím, že dovoluje věcně nesprávnou informaci o absenci GMO v produktech, které přesto GMO obsahují, avšak v poměru menším než 0,9 %;
- z protiprávnosti napadeného rozhodnutí:
 - z důvodu nedostatku odůvodnění, který je porušením podstatných formálních náležitostí, neboť rozhodnutí Komise pouze odkazuje na stanovisko Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (dále jen „EÚBP“);
 - z důvodu, že Komise nevykonala svou pravomoc („incompétence négative“), což představuje zneužití řízení, neboť Komise se zdržela výkonu své posuzovací pravomoci;
 - z důvodu porušení zásady obezřetnosti, neboť metody hodnocení, které použil EÚBP, jsou neúplné a hodnocení kukuřice Bt11 je příliš neurčité;

— z důvodu porušení práv spotřebitelů kvůli chybějícímu označení zvířat krmených kukuřicí Bt11, jakož i z důvodu nedostatku transparentnosti, pokud jde o produkty obsahující méně než 0,9 % kukuřice Bt11.

(¹) Úř. věst. L 268, s. 1.

Žaloba podaná dne 4. října 2010 — Département du Gers v. Komise

(Věc T-479/10)

(2010/C 346/96)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Département du Gers (Auch, Francie) (zástupci: S. Mabile a J.-P. Mignard, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Evropské komise 2010/420/EU ze dne 28. července 2010 o povolení uvedení produktů, které obsahují geneticky modifikovanou kukuřici MON89034xNK603 (MON-89034-3xMON-ØØ6Ø3-6), sestávají z ní nebo jsou z ní vyrobeny, na trh podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty žalobce jsou stejné jako žalobní důvody a hlavní argumenty ve věci T-478/10, Département du Gers v. Komise, nebo jim jsou v podstatné míře podobné.

Žaloba podaná dne 4. října 2010 — Département du Gers v. Komise

(Věc T-480/10)

(2010/C 346/97)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Département du Gers (Auch, Francie) (zástupci: S. Mabile a J.-P. Mignard, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Evropské komise 2010/426/EU o povolení uvedení produktů, které obsahují geneticky modifiko-

vanou kukuřici Bt11xGA21 (SYN-BT Ø11-1xMON-ØØØ21-9), sestávají z ní nebo jsou z ní vyrobeny, na trh podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty žalobce jsou stejné jako žalobní důvody a hlavní argumenty ve věci T-478/10, Département du Gers v. Komise, nebo jsou jim v podstatné míře podobné.

Žaloba podaná dne 4. října 2010 — Département du Gers v. Komise

(Věc T-481/10)

(2010/C 346/98)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Département du Gers (Auch, Francie) (zástupci: S. Mabile a J.-P. Mignard, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Evropské komise 2010/429/EU ze dne 28. července 2010 o povolení uvedení produktů, které obsahují geneticky modifikovanou kukuřici MON 88017 x MON 810 (MON-88017-3 x MON-ØØ81Ø-6), sestávají z ní nebo jsou z ní vyrobeny, na trh podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty žalobce jsou stejné jako žalobní důvody a hlavní argumenty ve věci T-478/10, Département du Gers v. Komise, nebo jsou jim v podstatné míře podobné.

Žaloba podaná dne 4. října 2010 — Département du Gers v. Komise

(Věc T-482/10)

(2010/C 346/99)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Département du Gers (Auch, Francie) (zástupci: S. Mabile a J.-P. Mignard, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Evropské komise 2010/432/EU ze dne 28. července 2010 o povolení uvedení produktů, které obsahují geneticky modifikovanou kukuřici 1507x59122 (DAS-Ø15Ø7-1xDAS-59122-7), sestávají z ní nebo jsou z ní vyrobeny, na trh podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty žalobce jsou stejné jako žalobní důvody a hlavní argumenty ve věci T-478/10, Département du Gers v. Komise, nebo jsou jim v podstatné míře podobné.

Žaloba podaná dne 13. října 2010 — MIP Metro v. OHIM — J.C. Ribeiro SGPS (MISS B)**(Věc T-485/10)**

(2010/C 346/100)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: MIP METRO Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Německo) (zástupci: J.-C. Plate a R. Kaase, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: J.C. Ribeiro SGPS S.A. (Sta Maria de Feira, Portugalsko)

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že žaloba spolu s předloženými přílohami, která směřuje proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 5. srpna 2010 ve věci R 1526/2009-1, je přípustná;
- zrušit napadené rozhodnutí v části, ve které se týká námitky vznesené proti přihlášce ochranné známky pro výrobky zařazené do tříd 14 a 15, z důvodu neslučitelnosti s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení před odvolacím senátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: J.C. Ribeiro SGPS S.A.

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „MISS B“ pro výrobky zařazené do tříd 14, 16, 18, 21, 25 a 28.

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Německý a mezinárodní zápis slovní ochranné známky „miss H“ pro výrobky zařazené do tříd 6, 9, 14, 16, 18, 25 a 26, jakož i německý zápis obrazové ochranné známky obsahující slovní prvek „Miss H“ pro výrobky zařazené do tříd 3, 8, 9, 14, 16, 18, 20, 24, 25 a 26.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Vyhovění odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 ⁽¹⁾, protože mezi kolidujícími ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 18. října 2010 — Mayer Naman v. OHIM — Daniel e Mayer (David Mayer)**(Věc T-498/10)**

(2010/C 346/101)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština***Účastníci řízení**

Žalobce: David Mayer Naman (Řím, Itálie) (zástupci: S. Sutti, advokát, S. Cazzaniga, advokát, V. Fedele, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Daniel e Mayer Srl (Milán, Itálie)

Návrhová žádání žalobce

- změnit v plném rozsahu napadené rozhodnutí
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „David Mayer“ (přihláška č. 1518950), pro označení zejména výrobků tříd 18 a 25.

Majitel ochranné známky Společenství: Žalobce

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Daniel e Mayer Srl

Ochranná známka účastnice řízení navrhuje prohlášení neplatnosti: italská slovní ochranná známka „Daniel & Mayer made in Italy“ (č. 472351), pro výrobky třídy 25, a nezapsaná slovní ochranná známka „Daniel & Mayer“, užívaná v Itálii, pokud jde o „výrobu a prodej oděvů a doplňků“.

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: částečné vyhovění návrhu na prohlášení neplatnosti

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení a nesprávné uplatnění článku 8 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 8. října 2010 — MOL v. Komise

(Věc T-499/10)

(2010/C 346/102)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (Budapešť, Maďarsko) (zástupci: N. Niejahr, právník, F. Carlin, barrister a C. van der Meer, právník)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit napadené rozhodnutí nebo
- případně zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, ve kterém nařizuje, aby žalobkyně navrátila částky, a
- uložit žalované náhradu nákladů žalobkyně a úhradu vlastních nákladů v souvislosti s tímto řízením.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se prostřednictvím této žaloby domáhá zrušení rozhodnutí Komise K(2010) 3553 v konečném znění ze dne 9. června 2010, kterým prohlásila podporu, která byla zavedena maďarskými orgány ve prospěch Hungarian Oil & Gas Plc (dále jen „MOL“), za neslučitelnou se společným trhem. Tato podpora byla výsledkem dohody mezi MOL a maďarským státem, který dovoluje společnosti, aby byla skutečně osvobozena od zvýšeného horního poplatku na základě změny maďarského horního zákona v lednu 2008 [státní podpora C 1/09 (ex NN 69/08)]. Žalobkyně je v napadeném rozhodnutí identifikována jako příjemce údajné státní podpory a rozhodnutí nařizuje Maďarsku, aby vymáhalo od žalobkyně navrácení podpory i s úroky.

Žalobkyně se dovolává tří žalobních důvodů na podporu svých tvrzení.

Zprvė tvrdí, že žalovaná se dopustila nesprávného právního posouzení tím, že dospěla k závěru, že prodloužení horních

práv žalobkyně v roce 2005 posuzované společně s následnou změnou horního zákona v roce 2008 představuje protiprávní a neslučitelnou podporu a nařídila, aby žalobkyně navrátila tuto údajnou státní podporu s úroky. Konkrétně žalobkyně tvrdí, že žalovaná porušila čl. 107 odst. 1 SFEU tím, že rozhodla, že:

- smlouva o prodloužení z roku 2005 a změna horního zákona z roku 2008 společně tvoří státní podporu podle čl. 107 odst. 1 SFEU;
- údajné opatření podpory je selektivní a vychází z nesprávného závěru, že relevantním referenčním systémem je povolovací režim spíše než horní zákon;
- údajné opatření podpory poskytlo žalobkyni zvýhodnění navzdory skutečnosti, že žalobkyně platila vyšší horní poplatky a platby než by byly dlužny bez existence údajné podpory nebo podle změny horního zákona z roku 2008 a každopádně Maďarsko jednalo jako organizátor trhu a smlouva o prodloužení byla odůvodněna hospodářskými hledisky;
- údajné opatření podpory narušilo hospodářskou soutěž, ačkoliv ostatní účastníci trhu neplatili vyšší poplatky podle horního zákona v pozměněném znění.

Zadruhé a alternativně žalobkyně tvrdí, že žalovaná porušila čl. 108 odst. 1 SFEU tím, že neposoudila prodloužení smlouvy (která nebyla státní podporou v období od jejího uzavření v roce 2005 do změny horního zákona v roce 2008 a stala se státní podporou pouze v okamžiku, kdy nabyla účinnosti změna horního zákona v roce 2008) podle pravidel použitelných na existující podporu.

Zatřetí a alternativně, v případě, že by Soudní dvůr došel k závěru, že opatření představuje novou podporu, žalobkyně tvrdí, že žalovaná porušila čl. 14 odst. 1 procesního nařízení tím, že nařídila, aby žalobkyně navrátila částky, porušuje oprávněná očekávání žalobkyně ohledně stability smlouvy o prodloužení a zásady právní jistoty.

Žaloba podaná dne 19. října 2010 — Dorma v. OHIM — Puertas Doorsa (doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS)

(Věc T-500/10)

(2010/C 346/103)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dorma GmbH & Co. KG (Ennepetal, Německo) (zástupkyně: P. Koch Moreno, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Puertas Doorsa, SL (Petrel, Španělsko)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 17. srpna 2010 ve věci R 542/2009-4 a
- uložit žalovanému a dalším účastníkům řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka „doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS“, pro výrobky zařazené do tříd 6, 9 a 19 — přihláška ochranné známky Společenství č. 4884359

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: německá obrazová ochranná známka „DORMA“ č. 39525884 pro výrobky a služby zařazené do tříd 6, 9, 16, 19 a 37; britská slovní ochranná známka „DORMA“ č. 2201691 pro výrobky zařazené do tříd 6, 7, 9, 16 a 19.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Námitka byla zamítnuta.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Žalobkyně zastává názor, že sporné rozhodnutí porušuje čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009, neboť odvolací senát použil nesprávně ustanovení tohoto článku na spornou ochrannou známku.

Žaloba podaná dne 22. října 2010 — TI Media Broadcasting a TI Media v. Komise

(Věc T-501/10)

(2010/C 346/104)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Telecom Italia Media Broadcasting Srl (TI Media Broadcasting) (Řím, Itálie), Telecom Italia Media SpA (TI Media) (Řím, Itálie) (zástupci: B. Caravita di Toritto, advokát, L. Sabelli, advokát, F. Pace, advokát, A. d'Urbano, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

- Prohlásit napadené rozhodnutí za protiprávní a zrušit jej v rozsahu, v němž povolilo společnosti SKY účastnit se nabídkového řízení na digitální dividendu;

- podpůrně uložit Komisi: (i) označit část veřejné zakázky, o jejíž udělení se může společnost SKY ucházet; (ii) rozšířit pětiletý zákaz využívání kmitočtových pásem pro placené televizní vysílání na kmitočtová pásma získaná na základě smluv uzavřených se stávajícími či budoucími provozovateli;

- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalující společnosti se v projednávané věci domáhají zrušení rozhodnutí Komise K(2010) 4976, ze dne 20. července 2010, kterým se mění ustanovení 9.1 závazků přiložených k rozhodnutí ze dne 2. dubna 2003 (Věc COMP/M.2876), kterým Komise prohlásila spojení provedené za účelem vytvoření „SKY Italia“ (dále jen „SKY“) za slučitelné se společným trhem a Dohodou o EHP.

V tomto ohledu se uvádí, že toto ustanovení zavazovalo SKY k tomu, aby uvolnila analogové a digitální frekvence, a zakazovala této společnosti veškerou činnost na pozemní digitální platformě jak v postavení provozovatele sítě, tak v postavení poskytovatele obsahu až do 31. prosince 2011. Napadeným rozhodnutím Komise vyhověla žádosti SKY tím, že jí povolila účast v nabídkovém řízení na udělení digitální dividendy a předložit nabídku na výběr jediného multiplexu, který má šířit nekódovaný obsah pro pětileté období počínající přijetím uvedeného rozhodnutí.

Na podporu svých tvrzení vznáší žalobkyně následující žalobní důvody: porušení článků 2, 6 a čl. 8 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků⁽¹⁾, bodu 74 oznámení Komise o nápravných prostředcích, které jsou přijatelné podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 a podle nařízení Komise (ES) č. 802/2004⁽²⁾, ustanovení č. 14.1 obsaženého v závazcích přiložených k rozhodnutí ze dne 2. dubna 2003 (Věc COMP/M.2876), jakož i článku 102 SFEU.

Konkrétněji napadené rozhodnutí je podle tvrzení žalobkyně stíženo vadami spočívajícími ve zneužití pravomoci a v nedostatku odůvodnění, neboť vyhověním žádosti, která v podstatě překračuje rámec objektivní působnosti ustanovení 9.1 přiloženého k rozhodnutí z roku 2003 (Věc COMP/M.2876), povoluje SKY účastnit se nabídkového řízení na udělení digitální dividendy.

Žalobkyně krom toho tvrdí, že žalovaná při porušení podstatných náležitostí a zkreslení skutkového stavu neprávem shledala existenci výjimečných okolností, které mohou odůvodnit změnu závazků původně uložených SKY. Komise se zejména opírala o anomálie, kterými se vyznačuje dotčený konkurenční kontext, aby tak postavila TI Media na roveň zavedeným provozovatelům RAI a Mediaset, přestože TI Media nikdy nebylo oznámeno její dominantní postavení. Za účelem podložení tohoto

obiter dictum týkajícího se silné pozice [„strong position“] údajně zastávané TI Media na trhu vycházela Komise z nesprávného výkladu rozhodnutí 544/07/CONS, neboť zcela opomněla zohlednit výsledky tržního testu.

Konečně se žalobkyně dovolávají protiprávnosti rozhodnutí z důvodu nedostatku šetření a odůvodnění, neboť ohledně vymezení kritérií pro udělení zakázky je založeno na nesprávném a zavádějícím vylíčení obsahu rozhodnutí 181/09/CONS a 427/09/CONS. Na rozdíl od tvrzení Komise tato rozhodnutí totiž vymezila kritéria nabídkového řízení pro frekvenční pásma (A, B a volitelně C), aniž by rozlišovala domácí provozovatele podle kategorií, a zejména aniž by kvalifikovala TI Media jako vertikálně integrovaného provozovatele.

(¹) Úř. věst. L 24, s. 1

(²) Úř. věst. C 267, 22.10.2008, s. 1

Žaloba podaná dne 18. října 2010 — Département du Gers v. Komise

(Věc T-502/10)

(2010/C 346/105)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Département du Gers (Auch, Francie) (zástupci: S. Mabile a J.-P. Mignard, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Evropské Komise 2010/428/EU ze dne 28. července 2010 o povolení uvedení produktů, které obsahují geneticky modifikovanou kukuřici 59122x1507xNK603 (DAS-59122-7xDAS-Ø15Ø7xMON-ØØ6Ø3-6), sestávající z ní nebo jsou z ní vyrobeny, na trh podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty žalobce jsou stejné jako žalobní důvody a hlavní argumenty ve věci T-478/10, Département du Gers v. Komise, nebo jsou jim v podstatné míře podobné.

Žaloba podaná dne 21. října 2010 — IDT Biologika v. Komise

(Věc T-503/10)

(2010/C 346/106)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: IDT Biologika GmbH (Dessau-Roßlau, Německo) (zástupci: R. Gross a T. Kroupa, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Delegace Evropské unie Republiky Srbsko ze dne 10. srpna 2010, kterým se zamítá nabídka IDT Biologika GmbH, kterou tato společnost předložila v rámci výběrového řízení EuropaAid/129809/C/SUP/RS ohledně očkovací látky proti vzteklině, jejímž příjemcem bylo Ministerstvo zemědělství, lesnictví a vodního hospodářství Republiky Srbsko, pokud jde o položku č. 1, a kterým byla dotyčná zakázka zadána konsorciu různých firem pod vedením „Biovet a.s.“;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Evropské komise ze dne 10. srpna 2010 v rámci výběrového řízení na dodávku očkovacích látek proti vzteklině (odkaz na zveřejnění č. EuropaAid/129809/C/SUP/RS), o výběru jiného uchazeče než žalobkyně.

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně porušení čl. 252 odst. 3 nařízení (ES, Euratom) č. 2342/2002 (¹), neboť vybraná nabídka neodpovídá ohledně požadované absence virulence nabízené očkovací látky pro člověka a ohledně požadovaných povolení a neměla být tudíž zohledněna.

Krom toho byly podle žalobkyně porušeny zásady rovného zacházení a průhlednosti podle čl. 89 odst. 1 nařízení (ES, Euratom) č. 1605/2002 (²), neboť přestože byla vybrána jiná nabídka, pouze nabídka žalobkyně splňuje všechny požadavky na technické specifikace.

(¹) Nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společností (Úř. věst. L 357, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 145).

(²) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společností (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74).

Žaloba podaná dne 22. října 2010 — Prima TV v. Komise**(Věc T-504/10)**

(2010/C 346/107)

*Jednací jazyk: italština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Prima TV SpA (Milán, Itálie) (zástupci: L. Fossati, L. Perfetti, advokáti)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání žalobkyně**

— zrušit napadené rozhodnutí;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutí napadené v projednávané věci je totožné s rozhodnutím ve věci T-501/10, TI Media Broadcasting a TI Media v. Komise.

Žalobkyně na podporu svých tvrzení uplatňuje tři žalobní důvody.

Prvním žalobním důvodem se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí pro porušení zákona v důsledku zjevně nesprávného posouzení, jelikož Komise nesprávně shledala, že se podmínky placeného televizního vysílání na italském trhu změnilы vzhledem k roku 2003 do té míry, že je možné revidovat závazky přijaté Newscorp ve věci COMP/M.2876. Všechny důkazy naopak ukazují, že se tržní podmínky, na jejichž základě byly dány závazky Komisi a které Komise přijala v roce 2003, významným a trvalým způsobem nezměnily. Zejména, Sky Italia má stále absolutní dominantní postavení na italském trhu placené televize.

Druhým žalobním důvodem se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí pro porušení zákona a zneužití pravomoci, rovněž v důsledku zjevně nesprávného posouzení, a pro porušení zásady proporcionality, jelikož Komise změnila závazky dané společností Newscorp ve věci COMP/M.2876 na základě nesprávného předpokladu, že skutečnost, že se Sky Italia neúčastnila v dalším řízení pro přidělování pozemních digitálních frekvencí, by jí zabránila ve volném šíření televizního vysílání v Itálii. V této souvislosti žalobkyně uvádí, že naopak Sky Italia již provozuje volné televizní vysílání, vysílá na pozemních digitálních frekvencích a bude mít možnost získat přenosovou kapacitu, i když dotčené závazky nebudou změněny.

Třetím žalobním důvodem se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí pro porušení zákona a zjevně nesprávné posouzení,

jelikož Komise změnila závazky dané společností Newscorp ve věci COMP/M.2876 na žádost Sky Italia bez ohledu na skutečnost, že odpovědi obdržené v průběhu šetření trhu, které se konalo během správního řízení — včetně odpovědí zaslaných italskými veřejnoprávními subjekty — jasně naznačovaly negativní dopady změny dotčených závazků na hospodářskou soutěž na vnitrostátní úrovni.

Žaloba podaná dne 18. října 2010 — Höganäs v. OHIM — Haynes (ASTALOY)**(Věc T-505/10)**

(2010/C 346/108)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Höganäs AB (Höganäs, Švédsko) (zástupce: L.-E. Ström, advokát)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Haynes International, Inc. (Kokomo, USA)**Návrhová žádání žalobkyně**

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 18. srpna 2010 ve věci R 1530/2009-4;

— zrušit rozhodnutí o námitce č. B 85624 a

— uložit žalovanému a další účastnici řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Přihlašovatelka ochranné známky Společenství:* žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „ASTALOY“ pro výrobky zařazené do třídy 6 — Přihláška ochranné známky Společenství č. 3890233

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: slovní ochranná známka Společenství „HASTELLOY“, zapsaná pod č. 55400 pro výrobky spadající do třídy 6

Rozhodnutí námitkového oddělení: námitkám bylo vyhověno

Rozhodnutí odvolacího senátu: odvolání bylo zamítnuto

Dovolávané žalobní důvody: žalobkyně má za to, že napadené rozhodnutí porušuje články 8 a 9 nařízení Rady (ES) č. 207/2009, jelikož odvolací senát neposoudil správně nebezpečí záměny a podobnost dotčených ochranných známek.

Žaloba podaná dne 22. října 2010 — Reti a Elettronica Industriale SpA v. Komise

(Věc T-506/10)

(2010/C 346/109)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Reti Televisive Italiane SpA (RTI) a Elettronica Industriale SpA (Lisbonne, Itálie) (zástupci: J.-F. Bellis a S. Bariatti, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit napadené rozhodnutí;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou navrhují žalobkyně zrušení rozhodnutí Komise K(2010) 4976 konečné ze dne 20. července 2010 o změně uplatňování závazků, které byly připojeny k rozhodnutí K(2003) 1082 konečné ze dne 2. dubna 2003 (věc č. COMP/M.2876 — Newscorp v. Telepiù) ⁽¹⁾, kterým byl postup, na jehož základě News Corporation Limited (dále jen „Newscorp“) získala úplnou kontrolu nad podnikem Telepiù Spa und Stream Spa, prohlášen za slučitelný se společným trhem a Dohodou o EHP za podmínky, že Newscorp splní všechny své závazky (věc č. COMP/M.2876 — Newscorp v. Telepiù).

Žalobkyně opírají svou žalobu o tři žalobní důvody:

Zprvce se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když stanovila, že od přijetí rozhodnutí ze dne 2. dubna 2003 („rozhodnutí o schválení“) se podmínky na italském trhu placených televizních stanic změnily tak, že změna závazků v příloze rozhodnutí o schválení je odůvodněná a v konečném důsledku oznámení o nápravných opatření a čl. 8 odst. 2 nařízení ES o spojování ⁽²⁾ bylo používáno nesprávně. Existují jasné výchozí body pro to, že tržní podmínky, na jejichž základě byly přijaty závazky v roce 2003, se ani dlouhodobě ani významně nezměnily. Zejména Sky Italia — italská dceřiná společnost společnosti Newscorp — má jako předtím absolutní dominantní postavení na trhu placených televizních stanic.

Zadruhé se dopustila Komise právního omylu a zjevně nesprávného posouzení, a porušila tedy zásadu proporcionality, když

vycházela z toho, že pokud by se Sky Italia nemohla účastnit nadcházejícího zadávacího řízení na digitální pozemní televizní vysílání, které se mělo v Itálii uskutečnit v následujících měsících, byla by vyloučena z činnosti v oblasti volně přístupného televizního vysílání. Sky Italia je již skutečně činná v oblasti volně přístupného televizního vysílání a disponuje digitálními pozemními vysílacími kapacitami i bez účasti na zadávacím řízení.

Zatřetí se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení a právního omylu, když přijala napadené rozhodnutí a vyhověla návrhu společnosti Sky Italia na změnu závazků, ačkoli většina účastníků — včetně italského úřadu pro hospodářskou soutěž a italského regulačního úřadu pro komunikační oblast — jak během správního řízení ukázal provedený rozbor trhu, vyslovily závažné pochybnosti o účincích plánované změny závazků na italský trh placených televizních stanic.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 110, s. 73.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Nařízení ES o spojování) (Úř. věst. L 24, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 40).

Žaloba podaná dne 19. října 2010 — Seba Diş Tıicaret ve Nakliyat v. OHIM — von Eicken (SEBA TRADITION ESTABLISHED 1932 20 FILTER)

(Věc T-508/10)

(2010/C 346/110)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Seba Diş Tıicaret ve Nakliyat A.S. (Istanbul, Turecko) (zástupce: H. Wilde, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Johann Wilhelm von Eicken GmbH (Lübeck, Německo)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 18. srpna 2010 ve věci R 0559/2009-4;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Barevná obrazová ochranná známka obsahující slovní prvky „ESTABLISHED 1932 SEBA TRADITION“ pro výrobky zařazené do třídy 34.

Majitel ochranné známky Společenství: Žalobkyně.

Účastník řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Johann Wilhelm von Eicken GmbH.

Ochranná známka účastníka řízení navrhuujícího prohlášení neplatnosti: Německá obrazová ochranná známka obsahující slovní prvky „ESTABLISHED 1770 JOHANN WILHELM VON EICKEN TRADITION“ pro výrobky zařazené do třídy 34.

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Návrhu bylo vyhověno.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Odvolání bylo zamítnuto.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009⁽¹⁾, protože mezi porovnávanými ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 20. října 2010 — Manufacturing Support & Procurement Kala Naft v. Rada

(Věc T-509/10)

(2010/C 346/111)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Teheran (Teherán, Írán) (zástupci: F. Esclatine a S. Perrotet, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010;
- zrušit prováděcí nařízení Rady č. 668/2010 ze dne 26. července 2010 v plném rozsahu;
- uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, obchodní společnost působící v odvětví ropného průmyslu požaduje zrušení rozhodnutí Rady 2010/413/CFSP⁽¹⁾ a prováděcí nařízení Rady (EU) č. 668/2010, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007⁽²⁾ o omezujících opatřeních vůči Íránu, která mají za cíl zabránit šíření jaderných zbraní v rozsahu, v němž je jméno žalobkyně zapsáno na

seznamu osob, orgánů a subjektů, jejichž finanční prostředky a hospodářské zdroje jsou na základě uvedeného ustanovení zmrazeny.

Žalobkyně na podporu své žaloby uplatňuje osm žalobních důvodů vycházejících z:

- porušení povinnosti uvést odůvodnění, jelikož Rada se opírala o vágní, nepřesné a neověřitelné skutečnosti;
- porušení základních práv žalobkyně v rozsahu, v němž i) žalobkyně byla, za účelem své obhajoby, povinna předložit negativní důkaz o tom, že se nepodílela na íránském jaderném programu; ii) žalobkyni byla poskytnuta příliš krátká lhůta pro předložení žádosti o přezkum; iii) žalobkyně byla zbavena svého práva na účinnou soudní ochranu a ochranu svého vlastnictví, jelikož nezískala přístup i informacím obsaženým v jejím spisu;
- nepřislušnosti, jelikož Rada je příslušná pouze pro schválení doprovodných opatření k rezoluci 1929(2010) Rady bezpečnosti Organizace spojených národů, ta však nevydala žádné opatření, které by se týkalo ropného průmyslu;
- zneužití pravomoci, spočívajícího v tom, že napadené rozhodnutí ochromilo veškeré transakce žalobkyně na území Evropské unie, včetně pořizování doplňkového vybavení, což jde nad rámec toho, co je stanoveno v článku 4 napadeného rozhodnutí;
- nesprávného právního posouzení, jelikož uvádění zboží dvojího užití na trh nemůže odůvodnit zmrazení finančních prostředků subjektu, pokud skutečně není využito v íránském jaderném programu;
- významně nepřesných skutkových poznatků, jelikož žalobkyně nezískala žádný majetek, který by mohl souviset s íránským jaderným programem;
- zjevně nesprávného právního posouzení, jelikož omezení vlastnického práva žalobkyně a jejího práva na výkon hospodářské činnosti nebylo odůvodněno žádným důvodem obecného zájmu a bylo nepřiměřené vzhledem ke sledovanému cíli;
- neexistence právního základu pro napadené nařízení z důvodu zrušení napadeného rozhodnutí.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2010/413/CFSP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 668/2010 ze dne 26. července 2010, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 195, s. 25).

Žaloba podaná dne 26. října 2010 — Nike International v. OHIM (DYNAMIC SUPPORT)**(Věc T-512/10)**

(2010/C 346/112)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Nike International Ltd (Beaverton, USA) (zástupce: M. de Justo Bailey, advokát)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)**Návrhová žádání žalobkyně**

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 25. srpna 2010 ve věci R 640/2010-4 a

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „DYNAMIC SUPPORT“ pro výrobky zařazené do třídy 25 — přihláška ochranné známky Společenství č. 8299869

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: žalobkyně má za to, že napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 207/2009, jelikož se odvolací senát dopustil pochybení v rámci svého posouzení a nesprávně dospěl k závěru, že tento článek brání zápisu přihlašované ochranné známky.

Usnesení Tribunálu ze dne 28. října 2010 — Agriconsulting Europe v. Komise**(Věc T-443/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/113)

Jednací jazyk: italština

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 11, 16.1.2010.

Usnesení Tribunálu ze dne 18. října 2010 — Alisei v. Komise**(Věc T-16/10) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/114)

Jednací jazyk: italština

Předseda šestého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 13.3.2010.

Usnesení Tribunálu ze dne 22. října 2010 — Bank Nederlandse Gemeenten v. Komise**(Věc T-151/10) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/115)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda sedmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 148, 5.6.2010.

Usnesení Tribunálu ze dne 28. října 2010 — Babcock Noell v. Společný podnik Fusion for Energy**(Věc T-299/10) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/116)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda pátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 234, 28.8.2010.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 28. října 2010 — Sørensen v. Komise

(Věc F-85/05) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Úředníci — Jmenování — Úředníci nastupující do vyšší funkční skupiny na základě otevřeného výběrového řízení — Žadatelé zapsaní na seznam kandidátů vhodných k přijetí před vstupem nového služebního řádu v platnost — Přechodná pravidla o zařazování do platových tříd při přijetí do zaměstnání — Zařazování do platových tříd podle nových, méně příznivých pravidel — Článek 5 odst. 2 a čl. 12 odst. 3 přílohy XIII ke služebnímu řádu“)

(2010/C 346/117)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Susanne Sørensen (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a É. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a H. Krämer, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Rada Evropské unie (zástupkyně: M. Arpio Santacruz a M. Simm, zmocněnkyně)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Komise o zařazení žalobkyně uvedené na seznamu kandidátů vhodných k přijetí v kategorii B před vstupem nového služebního řádu v platnost podle méně příznivých ustanovení nového služebního řádu [článek 12 přílohy XIII nařízení (ES, Euratom) č. 723/2004, kterým se mění služební řád úředníků], jakož i rozhodnutí o zrušení bodů získaných žalobkyní jakožto úřednicí kategorie C za účelem povýšení

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba S. Sørensen se zamítá.*
- 2) *Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 296, 26.11.2005, s. 26 (věc byla původně zapsána do rejstříku Soudu prvního stupně Evropských společenství pod číslem T-335/05, ale byla postoupena Soudu pro veřejnou službu Evropské unie usnesením ze dne 15. prosince 2005)

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 28. října 2010 — Kay v. Komise

(Věc F-113/05) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Úředníci — Jmenování — Úředníci přistupující do vyšší funkční skupiny na základě výběrového řízení — Kandidáti zapsaní na seznam kandidátů vhodných pro přijetí před vstupem v platnost nového služebního řádu — Přechodná pravidla o zařazení do platové třídy při přijetí do zaměstnání — Zařazování do tříd podle nových, méně příznivých pravidel — Článek 2, čl. 5 odst. 2 a čl. 12 odst. 3 přílohy XIII ke služebnímu řádu“)

(2010/C 346/118)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Roderick Neil Kay (Brusel, Belgie) (zástupci: původně T. Bontinck a J. Feld, advokáti, poté T. Bontinck a S. Woog, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a H. Krämer, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Rada Evropské unie (zástupkyně: M. Arpio Santacruz a I. Šulce, zmocněnkyně)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Komise o přeřazení do jiné kategorie žalobce, který byl zapsán na seznam kandidátů vhodných pro přijetí otevřeného výběrového řízení předtím, než vstoupil v platnost nový služební řád, podle méně příznivých ustanovení tohoto služebního řádu

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba R. N. Kayho se zamítá.*
- 2) *Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 48, 25.2.2006, s. 36 (věc původně zapsaná u Soudu prvního stupně Evropských společenství pod číslem T-421/05 a předána Soudu pro veřejnou službu Evropské unie usnesením ze dne 15. prosince 2005).

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 27. října 2010 — Birkhoff v. Komise(Věc F-60/09) ⁽¹⁾

(„Úředníci — Odměna — Rodinné přídavky — Příspěvek na vyživované dítě — Dítě trpící vážnou nemocí nebo postižením, které mu brání v obstarávání jeho potřeb — Žádost o prodloužení vyplácení příspěvku — Článek 2 odst. 5 přílohy VII služebního řádu — Maximální příjem dítěte jako podmínka pro prodloužení vyplácení příspěvku — Náklady odpočitatelné z uvedeného příjmu“)

(2010/C 346/119)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Gerhard Birkhoff (Weitnau, Německo) (zástupkyně: C. Inzillo, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a B. Eggers, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o prodloužení vyplácení příspěvku na vyživované dítě podle čl. 2 pátého pododstavce přílohy VII služebního řádu.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) G. Birkhoffovi se ukládá náhrada veškerých nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 205, 29.8.2009, s. 50.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 23. září 2010 — Bui Van v. Komise(Věc F-51/07 RENV) ⁽¹⁾

(2010/C 346/120)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda druhého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 170, 21.7.2007, s. 43.

2010/C 346/116	Věc T-299/10: Usnesení Tribunálu ze dne 28. října 2010 — Babcock Noell v. Společný podnik Fusion for Energy	58
----------------	---	----

Soud pro veřejnou službu

2010/C 346/117	Věc F-85/05: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 28. října 2010 — Sørensen v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Jmenování — Úředníci nastupující do vyšší funkční skupiny na základě otevřeného výběrového řízení — Žadatelé zapsaní na seznam kandidátů vhodných k přijetí před vstupem nového služebního řádu v platnost — Přejídná pravidla o zařazování do platových tříd při přijetí do zaměstnání — Zařazování do platových tříd podle nových, méně příznivých pravidel — Článek 5 odst. 2 a čl. 12 odst. 3 přílohy XIII ke služebnímu řádu“)	59
----------------	---	----

2010/C 346/118	Věc F-113/05: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 28. října 2010 — Kay v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Jmenování — Úředníci přistupující do vyšší funkční skupiny na základě výběrového řízení — Kandidáti zapsaní na seznam kandidátů vhodných pro přijetí před vstupem v platnost nového služebního řádu — Přejídná pravidla o zařazení do platové třídy při přijetí do zaměstnání — Zařazování do tříd podle nových, méně příznivých pravidel — Článek 2, čl. 5 odst. 2 a čl. 12 odst. 3 přílohy XIII ke služebnímu řádu“)	59
----------------	--	----

2010/C 346/119	Věc F-60/09: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 27. října 2010 — Birkhoff v. Komise („Úředníci — Odměna — Rodinné přídavky — Příspěvek na vyživované dítě — Dítě trpící vážnou nemocí nebo postižením, které mu brání v obstarávání jeho potřeb — Žádost o prodloužení vyplácení příspěvku — Článek 2 odst. 5 přílohy VII služebního řádu — Maximální příjem dítěte jako podmínka pro prodloužení vyplácení příspěvku — Náklady odpočitatelné z uvedeného příjmu“)	60
----------------	---	----

2010/C 346/120	Věc F-51/07 RENV: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 23. září 2010 — Bui Van v. Komise	60
----------------	---	----

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

